

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 125

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 8 de febrer del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Jurament o promesa del nou diputat, Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, si escau. 5426

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 381/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a educació i cultura. 5426

2) RGE núm. 391/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a Parc Nacional de Cabrera. 5427

3) RGE núm. 394/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del programa electoral en matèria d'habitatge. 5428

4) RGE núm. 395/11, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recepció del nou port de Son Blanc a Ciutadella. 5429

5) RGE núm. 396/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en el pagament dels ajuts al lloguer. 5431

6) RGE núm. 400/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a bons de deute públic. 5432

- 7) **RGE núm. 401/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política turística. 5433
- 8) **RGE núm. 402/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Luísa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'aplicació de la llei antitabac. 5433
- 9) **RGE núm. 397/11**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retenció de diverses auditories per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda. 5434
- 10) **RGE núm. 398/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de reducció de l'administració. 5435
- 11) **RGE núm. 403/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera. 5436
- 12) **RGE núm. 399/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recursos per combatre l'atur durant el 2011. 5437
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6497/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els pressupost del 2011. 5439
- III. COMPAREIXENÇA de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia**, per tal de donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm. 9402/08, relativa a transferències de justícia (escrit RGE núm. 139/11, presentat pel Grup Parlamentari Popular). 5445
- IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 5422/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears. 5451
- V. Debat de presa en consideració de l'escrit RGE núm. 8/11**, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal. 5464
- VI. Elecció de membre del Consell Consultiu de les Illes Balears.** 5468

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de començar el debat procedeix que el nou diputat, Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, presti la promesa o jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del Sr. Jaume Font i Barceló, d'acord amb què estableix l'article 7.1.3 del Reglament de la Cambra.

Jurament o promesa del nou diputat, Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, si escau.

Passam doncs al jurament o promesa del nou diputat.

Hble. Sr. José Ramón Bauzá, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al rei i de guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Ho jur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, pot ocupar el seu escó. Enhorabona.

(Aplaudiments)

Passarem, ara, al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 381/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a educació i cultura.

La primera pregunta RGE núm. 381/11 és relativa a educació i a cultura, la formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Permeti'm abans de fer la pregunta felicitar el Sr. Bauzá, nou membre d'aquesta cambra, i congratular-me de ben segur que animarà els debats que tendrem a partir d'ara.

Sr. Llinàs, Hble. Conseller d'Educació, hem parlat moltes vegades d'infraestructures educatives, d'infraestructures culturals a les Illes Balears i també, en concret, a l'illa d'Eivissa, som conscients que en aquesta legislatura s'ha avançat, s'ha avançat considerablement i no només en el conjunt de les Illes Balears sinó també a Eivissa. En el cas d'Eivissa tots sabem que partíem d'una situació difícil, d'una situació complicada que deien que ha millorat, però que continua sent difícil i complicada. Dels avanços que han fet tenim com a exemples el nou conservatori que es va inaugurar aquests dies, també hi ha els inicis de l'escola de Sa Bodega i també la satisfacció d'haver acabat l'escola d'Es Vedrà, entre d'altres exemples, en el municipi de Sant Josep. De tota manera, és cert que encara hi ha tota una sèrie d'infraestructures, que eren compromisos d'aquesta legislatura, que d'alguna manera han començat, però que també ens agradaria saber a quin punt es troben, parlem, per exemple, de l'institut de Sant Antoni, de la problemàtica que l'ha envoltat; parlem del nou institut possiblement de Santa Eulària o bé d'infraestructures culturals com el museu del Puig dels Molins o la biblioteca estatal i l'arxiu, són a tall d'exemples. Per això, us agrairíem si ens poguéssiu dir o ens poguéssiu explicar a quin punt es troben aquestes infraestructures.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Llinàs.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Bon dia, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és evident i reconegut per tots els grups polítics d'aquesta cambra que existia i ha existit des de fa molt de temps un dèficit històric en infraestructures a l'illa d'Eivissa, però que aquest govern ha fet el possible perquè això es reduís de cada vegada més. Tenim finalitzat un centre nou que és el conservatori; set ampliacions i reformes que també s'han fetes, però en execució en aquests moments, tenim el CEIP de Sa Bodega, l'IES de Sant Antoni amb unes problemàtiques com vostès també ja saben perquè he intervengut moltes vegades aquí, estam pendent d'un informe del Consell Consultiu i després en quatre mesos estarà acabada l'obra una vegada complert aquest tràmit; respecte d'ampliacions tenim o hem fet: Sa Blanca Dona, Can Coix i el CEIP des Vedrà. Això suposa tretze milions i mig en execució, dotze milions i mig que ja s'han fet, i a més ens queda en licitació el CEIP de Sant Antoni de Portmany, que està a punt de començar, i després el CEIP Poeta Villangómez i Can Cantó, que això suposaran 8,3 milions d'euros. En total 34,2 milions.

Hi ha altres aspectes en els quals feim feina, que no estaven prevists dins aquesta legislatura, però que sí per mor de les necessitats que hi havia es fan i és que ja s'ha creat la comissió d'estudi, valoració i seguiment del nou institut de Santa Eulària, i també el CEIP de Sa Joveria i de Can Misses estan en fase d'elaboració. Això suposaria deu milions i mig, quasi i mig més.

Quant a la qüestió cultural s'ha de dir que el conservatori també tindrà funcions de tipus cultural, no només educatives, i que ja han sortit a licitació les obres del Puig des Molins, crec que va ser la setmana passada. Per tant, queda demostrat l'interès del Govern de cara a solucionar aquest problema de manca d'infraestructures a l'illa d'Eivissa. Esperem que puguem encara fer molta més feina i acabar aquestes obres que s'estan executant.

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Marí?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, molt breument. Som conscients que s'ha fet feina i que durant aquesta legislatura podreu presentar un bon full de serveis, però també és cert que tenim l'obligació de continuar treballant, de continuar empenyent fins que acabi aquesta legislatura i, per tant, encara tenim i es pot fer un darrer esprint. Per això, crec que s'ha de demostrar dia a dia, s'ha de demostrar dia a dia -repetesc- que l'educació, que la cultura, malgrat les dificultats que hem tengut durant aquests anys, constitueixen i continuaran constituint una prioritat per a qualsevol govern de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Moltes gràcies, Sra. Diputada, pels seus matisos, així ho farem i així farem feina fins al final de legislatura perquè en aquests moments no venem projectes sinó que venem realitats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

1.2) Pregunta RGE núm. 391/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a Parc Nacional de Cabrera.

Passam, ara, a la següent pregunta RGE núm. 391/11, és relativa al Parc Nacional de Cabrera, la formula el Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Una pregunta adreçada al conseller de Medi Ambient, fa un temps que es va fer efectiva la transferència del Parc Nacional de Cabrera en aquesta comunitat autònoma, era una reivindicació llargament reclamada i va ser, per tant, un motiu de satisfacció. Al mateix temps és cert que diferents sectors varen expressar la preocupació que si la gestió autonòmica podria estar a l'alçada de la importància i de l'espai de totes les gestions que s'hi han de fer. Per això, com ja ha passat un temps des de la transferència, voldríem que el conseller explicàs a la Cambra quines són les actuacions que s'han fet en aquest parc nacional per part de la Conselleria de Medi Ambient.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Com vostè ha dit, Sr. Diputat, efectivament la gestió autonòmica es dur des de fa un cert temps i, per tant, ha estat una prioritat en el poc temps que duc de conseller fer i impulsar les actuacions a Cabrera.

Per començar, hi ha tota una sèrie, tot un seguit d'actuacions que o bé ja es duen a terme o bé s'iniciaran aquestes properes setmanes, per exemple, pel que fa a l'àmbit de manteniment d'edificacions s'ha fet la rehabilitació i la reforma de les taulades i les cobertes de determinades edificacions, com és Can Feliu i també del museu, això amb un pressupost d'inversió de 210 mil euros. Pel que fa a l'àmbit de sostenibilitat del mateix parc hem decidit reparar tot el parc fotovoltaic que hi ha, que gairebé no funcionava, amb una inversió de 175 mil euros. Això, just això permetrà, per exemple, reduir a la meitat el consum de gasoil global del parc. Per altra part, en l'àmbit de la conservació, que no oblidem que és una de les primeres prioritats que hi hauria d'haver en el parc, es fa control d'espècies invasores amb un pressupost de 100 mil euros i, a més, projectes d'investigació, per exemple, canvis de tipologia de pesca perquè siguin més sostenibles quant a les espècies del mateix parc.

D'altra banda, informar-lo també, Sr. Diputat, que la conselleria ha signat amb l'Ajuntament de Palma, com a àrea d'influència, una inversió de 236 mil euros, gairebé tota provinent del ministeri, per poder dur a terme projectes ambientals i socials en el parc que seran obres d'accessibilitat en el port, en el moll del Pagès i també a la platja de Cabrera per a persones de mobilitat reduïda amb itineraris inclosos; tres projectes per continuar els treballs arqueològics del monestir bizantí, i també la publicació de rutes de busseig que seran, diguem, noves del fons marí de Cabrera. Per tant, tot això és un paquet on algunes coses estaven entrebancades i el meu equip les ha, d'alguna manera, impulsat d'una manera molt decidida i això no farà que s'aturin altres inversions que tenim previstes a Cabrera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Llauger? No vol fer ús de la paraula.

I.3) Pregunta RGE núm. 394/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del programa electoral en matèria d'habitatge.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 394/11, és relativa al compliment del programa electoral en matèria d'habitatge, la presenta la diputada Sra. Margalida Cabrer del Grup Parlamentari Popular. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Fa una setmana que el president Antich ens va acusar d'ignorants per no saber desxifrar les seves dades d'habitatge, efectivament és molt difícil desxifrar aquest jeroglífic i per ventura li aniria millor al president dir-li al conseller d'Habitatge que no canviï cada dia les xifres perquè els canvis no són d'una o dues xifres sinó que van de mil en mil, una vegada són 20.000 habitatges de promoció pública, després es redueix dràsticament a 5.000, a l'estiu ens va dir el conseller que no arribarien ni a les 3.000 i després, el mes de desembre, ens diuen que són 4.629.000 actuacions.

Evidentment, Sr. Conseller, tots aquests canvis de mil en mil fa que ningú ja no se'ls cregui, entre d'altres coses perquè els HPO es veuen i fan renou. La realitat és el fracàs del grau de compliment del Pla estatal d'habitatge, el 2009 un 35% en construcció d'HPO, el 2010 un 40%. Creu vostè que ha complit el seu programa electoral?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, nosaltres ens varem comprometre a en tres qüestions: impulsar 5.000 habitatges protegits, fer 20.000 actuacions en matèria d'habitatge i complir el pla estatal. El 16 de novembre de 2010 ja vaig contestar en aquesta sala al primer apartat, habitatges nous 4.613, impulsats. Amb relació a les 20.000 actuacions en duim 30.558, és a dir, un 153% i del pla estatal tan sols li diré una cosa, hem passat de ser una de les comunitats que estava a la cua d'Espanya a ser la segona comunitat després de Catalunya.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. No serà en construcció d'HPO on els percentatges són els més baixos de tota Espanya, un 35 i un 40, no serà en HPO, serà en altres coses. Miri, Sr. Conseller, no ens continuï enganant.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Primer, vostè, va fer una llei de mesures extraordinàries que havia de generar 600 milions d'euros en el sector de la construcció i 25.000 habitatges. Molt d'*autobombo* i res més. Superada aquesta etapa va comprar a dit un solar a Campos per 18 milions d'euros, 3.000 milions de les antigues pessetes, on al final l'important és fer una escola, no construccions d'HPO. Miri, vostè s'ha passat quatre anys criticant el Partit Popular, però entregant les claus de les construccions que li va deixar el Partit Popular al Port de Pollença, a Palma, a Manacor, a Sa Pobla, a Mancor, a Alcúdia, a Maó, a Inca, a Es Castell. Com es diu, Sr. Conseller, en acabar comptarem, i només podem contar que vostè no ha construït els 6.000 habitatges d'entre 50 i 110 metres quadrats que vostès prometien al seu programa electoral; que vostè no ha suprimit l'hipoteca jove, una gran iniciativa de l'anterior govern, sinó que l'ha haguda de copiar; i que tenim un solar caríssim a Campos que vostè va comprar a dit per 18 milions d'euros. Aquest és el seu balanç, vostè pot criticar el que vulgui del Partit Popular, vostè fa molt d'*autobombo*, però la realitat és un 35% de compliment en HPO l'any 2009 del Pla estatal d'habitatge, un 40% l'any 2010. Aquests són els resultats oficials del Ministeri de l'Habitatge.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, efectivament, parlem de dades oficials i, per tant, dels objectius assolits en compliment del Pla estatal d'habitatge, deix de banda totes les altres actuacions i iniciatives que no estan incloses en el pla estatal com vostè sap, renda bàsica, primera hipoteca o Pla E, per poder comparar. L'any 2009, 5.779 objectius finançats amb un percentatge de compliment del 131,5%. L'any 2010, 4.576 objectius finançats amb un percentatge de compliment del 108%. Entre els dos anys, 10.355...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

...objectius finançats. Els podem comparar amb els dos anys complets de la seva legislatura 2005 i 2006 on es varen assolir un total de 5.696...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

...objectius finançats amb un percentatge de compliment del 74,7%. És a dir, 10.355 contra 5.696. Hem fet el doble, el cent per cent més. Vostè em parla de claus entregades? 746, 746 claus entregades. A la legislatura anterior 306, menys de la meitat. Aquesta, Sra. Cabrer, és la veritat, encara que no li agradi. I segons deia Juan de Mairena, que vostè deu saber, que és un dels heterònims d'Antonio Machado: "*la verdad es la verdad, la diga Agamenón o su porquero*".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 395/11, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recepció del nou port de Son Blanc a Ciutadella.

Següent pregunta... -senyors diputats-, RGE núm. 395/11, és relativa a recepció del nou port de Son Blanc a Ciutadella. La formula la diputada Sra. Assumpta Vinent del Grup Parlamentari Popular. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, fa deu dies justs van venir a Ciutadella amb un projecte sota el braç d'ordenació del port vell i ho varen presentar a so de bombo i platerets els dos Carboneros, vostè i l'alcalde, Sra. Carbonero, Carbonero al quadrat, menyspreant ... -menys conya, no?-, així va ser...menyspreant totalment... menyspreant totalment ..., és que aquest senyor em diu açò i jo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vinent, convendria que no entràs en discussió, faci la seva pregunta...

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

...per açò, per açò, li he de contestar, per això, però...

LA SRA. PRESIDENTA:

Demana, senyors diputats, els demana una mica de silenci tant pel diputat o diputada que fa la pregunta com pel conseller que respon. Els demana una mica de silenci. Sra. Vinent, continuï.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com deia, vostè ha menyspreat el consens que en el seu moment els partits polítics havien aconseguit amb la Sra. Cabrer, la Sra. Barceló, tots els partits polítics de Ciutadella i de Menorca havien aconseguit un consens, i vostè l'ha menyspreat, ha menyspreat les entitats, i va presentar un projecte que a nosaltres ens preocupa molt perquè amb nosaltres el consens el tindrà, nosaltres creïm amb aquest projecte i sabem que és molt bo per a Menorca i per a Ciutadella, però, per açò li demanam avui a veure si realment el nou dic, vostè que promet que en dos mesos estarà tot aclarit, que per Sant Joan ja estarà, si veritablement creu que estarà recepcionat perquè, per altra banda, hem vist que s'havia acabat d'adjudicar, no sé si encara està adjudicat, l'accés al dic. Per tant, volem saber si realment vostè opina o pot afirmar avui que estarà recepcionat el dic.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament la batlessa de Ciutadella té el mateix cognom que jo. Miri, les obres, vostè demana de les obres del nou dic de Son Blanc, li record que el vial està ja en execució, és a dir, ja han començat les obres, no és un tema d'adjudicació, estan les obres començades. Acabaran a les següents dates, d'acord amb les planificacions que hem signat amb les diferents empreses adjudicatàries: les obres del port, amb l'empresa Ferroviària, acabaran dia 20 d'abril; les obres de l'estació marítima, també amb l'empresa Ferroviària, acabaran dia 30 d'abril, i les obres del vial d'accés, l'empresa adjudicatària Llull Sastre i Antonio Diego, dia 18 d'abril.

Quant a la recepció, que vostè em demanava, la recepció, està regulada per la clàusula 35.1 del plec de condicions que diu que aquesta es produirà en el mes d'estar acabades les obres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, crec que vostè aquests dies ha fet el ridícul més gran i no em preocupa que vostè faci el ridícul, no, em preocupa que Menorca vegi que hi ha un Govern balear que on diu una cosa al cap de deu dies canvia. Miri, vostè va vendre aquest projecte, que el duia sota el braç, sense consensuar amb ningú i a tots els diaris, a totes les revistes de Ciutadella i de Menorca sortia, el Govern balear garanteix que la reordenació interior del Port de Ciutadella estarà llesta per Sant Joan. I quina sorpresa la nostra quan una setmana després vostè surt en una entrevista també a un diari i diu que "*Carbonero no garantiza ahora que la reordenación esté lista por San Juan*", a veure, digui'm, aquest ridícul crec que és espantós....

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent, moltes gràcies.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

...i això no es pot permetre. Una altra cosa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vinent, Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

... i és que vostè m'ho diu a mi, que...

SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vinent, ha acabat el temps. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Parlant de ridículs, la veritat és que no sé si em demana per l'reordenació del port interior o pel dic de Son Blanc, perquè mescla les dues qüestions.

En la pregunta que m'ha fet per escrit parlava exclusivament del dic de Son Blanc. Jo, del dic de Son Blanc, no me n'he endut cap projecte a Ciutadella, el projecte ja hi era, estava consensuat i s'executa el projecte que en el seu dia es va consensuar. Vostès, en aquest projecte del dic de Son Blanc, tenen una actitud contradictòria: per un cantó, enyoren aquell macroport que el Sr. Matas va presentar amb una..., dic a la punta de la farola i un gran port esportiu a Cala En Busquets per més de 500 amarraments, i per l'altre, encara que veuen que aquest és un port senzill, el port que feim i acabam, amb molt poc impacte, se n'adonen que aquest port solucionarà de manera efectiva els problemes que avui i al futur tindrà Ciutadella i no saben com manifestar aquest desencís.

Comprenc que això fa mal i que els té una mica amoïnats, però estic segur que quan acabin les obres en el mes de juny, vostè mirarà el nou port, ja en funcionament, i pensarà *ni contigo ni sin ti tienen mis males remedios*.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 396/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en el pagament dels ajuts al lloguer.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 396/11, relativa al retard al pagament d'ajuts al lloguer i la formula la Sra. Maria Virtudes Marí del Grup Parlamentari Popular. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no li parlaré de poesia, li parlaré de realitats. Fa un moment presumia que som la segona comunitat en compliment del Pla estatal d'habitatge.

Em pot explicar com... és coherent aquesta afirmació, en què parlam de més d'un any de retard, les ajudes al lloguer, en què els sol·licitants no només això, si no que des de juny de l'any 2009 vostès han retirat aquest línia d'ajudes i per fer-ho públic, exemple clar va ser el cas de l'oficina a Menorca, un cartell dient: No hi ha més recursos, per tant, no demanin més ajudes, perquè no en tenim.

Això és complir el Pla d'habitatge? Nosaltres entenem que no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Sr. Carbonero, torna tenir la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies. Miri, vostè em va fer una pregunta, o va fer a la conselleria, una pregunta per escrit en el mateix sentit i li vàrem contestar que la causa era la dificultat de generació de crèdit per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

A la pregunta que ara em fa oral, ha omès aquesta darrera frase i em diu que la causa és la dificultat de generació de crèdit. Efectivament hi va haver aquesta errada del cartell a Menorca i es va retirar immediatament. En aquests moments hi ha una dificultat, hem passat per dificultats de liquiditat molt grans a la Conselleria d'Economia i Hisenda, al Govern en general, i per tant, per això hi ha un endarreriment a l'hora de pagar aquestes ajudes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller. Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Sr. Conseller, no sé si és que vol que la culpa sigui del conseller d'Hisenda. A mi m'és igual, el Govern és el mateix. Crec que vostès haurien de ser solidaris uns amb els altres.

Miri, el que preocupa al ciutadà que ha demanat una ajuda al lloguer, que ha de pagar cada mes perquè si no li posen un desnonament, és que ell tenia unes expectatives que vostès trimestralment -en la nostra època mensualment- els pagarien unes ajudes del 40% i no ho fan.

Hi ha gent que ha sol·licitat ajudes al lloguer el mes de març de l'any 2009 i a dia d'avui vostès ni tan sols han contestat. Ja no parlem d'aquells que ni tan sols han pogut presentar sol·licituds a partir del mes de juny de l'any 2009. Som a l'any 2011, li dic al mes de febrer. El darrer pagament que han fet és el darrer quadrimestre de l'any 2009. És clar, vostè cobra la nòmina cada mes i no deu tenir cap problema, però les persones que es poden acollir a aquestes línies d'ajudes, justament són persones que, perquè no arriben a 2,5 vegades l'IPREM, és a dir, uns recursos baixos, es podien acollir a aquestes ajudes i són les que acaben als jutjats amb un desnonament, si no tenen la sort que un amic o un de casa seva, mentre vostès arreglen d'on treuen els sous, els paguin aquestes ajudes.

És clar, es pensaven que podrien fer política de diari dient que donarien una ajuda i una altra i això era un pou sense fons, que el Sr. Zapatero els suplementaria la partida cada vegada que ho necessitassin i es varen dedicar a firmar resolucions d'ajudes que no tenien fons darrera i d'aquí ve el problema: uns polítics irresponsables que del que viuen és de vendre fum i de crear unes expectatives a la societat que després no poden complir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...i això acaba amb la pàgina web actual del Govern on....

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí, gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, em sembla que, parlant d'endarreriments, vostè la informació també la té una mica endarrerida. La Conselleria d'Economia i Hisenda va generar el darrer mes fons per fer front a una part dels retards que es tenien i per tant, s'han destinat a pagar tres mesos d'endarreriment i en conseqüència, no són les dades que vostè té, sinó que són unes altres. Ahir mateix vàrem posar en marxa el pagament de tres mesos més.

No li vull amagar la meua preocupació per aquest tema, perquè efectivament és una qüestió que ens afecta moltíssim als que feim feina en temes d'habitatge, però també m'agradaria que tengués en compte que quan no hi havia problemes de liquiditat vostès feien front a unes 300 ajudes anuals i nosaltres ara hem de fer front a més de 1.100 ajudes anuals, és dir quatre vegades més en una situació en què hi ha grans problemes de tresoreria.

Esper, ho desig i a més tenc una idea aproximada que serà així, que en un breu termini de temps puguem posar el fons necessari per generar les ajudes que en aquests moments encara s'endarrereixen, però no li ho puc assegurar perquè no depèn exclusivament de mi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero.

(Remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 400/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a bons de deute públic.

La següent pregunta és relativa a bons de deute públic, la formula el Sr. Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els acudits i la poesia ajuden a entendre l'oratória, el problema... són els que estan creats al Parlament.

L'emissió del deute públic és una expressió de la política financera des de l'autogovern. Per tant, des d'aquesta perspectiva es valora des del Grup Parlamentari Socialista d'una manera positiva. Altres comunitats també han realitzat aquesta política financera, però aquests dies hem vist que hi ha hagut una resposta positiva per part de la ciutadania de les Illes Balears i això al Grup Socialista ens fa entendre una premissa: la confiança dels ciutadans de les Illes Balears en la política que ha dut endavant el Govern de les Illes Balears en l'emissió del deute públic.

Per tant, volem demanar el conseller d'Hisenda, quins són els trets importants que hi ha hagut en aquesta emissió?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com saben en els moments actuals hi ha un problema greu de crèdit al mercat internacional, al mercat interbancari. Això afecta tant les administracions públiques com el sector privat i, de totes les fórmules existents en aquests moments per obtenir finançament, algunes comunitats autònomes hem pensat que els bons a minoristes eren una bona opció atenent al tancament del crèdit en les opcions bilaterals o multilaterals entre les administracions i les entitats bancàries.

Per això vàrem optar per aquesta via de feina que ha tengut una resposta molt positiva. Vàrem iniciar una emissió de 200 milions d'euros, la demanda es va enfilir a pràcticament 900, dades tancades 880-890 milions d'euros, i al final hem fet una ampliació de 100 milions d'euros més, de manera que hem tancat amb uns 300 milions d'euros d'emissió que es faran efectius en pocs dies.

Els resultats per entitats de crèdit són: La Caixa, 160,1 milions d'euros; el Deutsche Bank, 77,6; Sa Nostra, 32,4; Banc de Sabadell, 14 milions; Banca March, 15,5 milions. En total, 300 milions d'euros, que és aquesta operació.

Aquesta operació està assegurada en el sentit que es refinançarà quan hi hagi... en fi, la caducitat d'aquesta emissió que és d'un any o d'aquest compromís que és d'un any, ben igual que en totes les operacions de crèdit que fan les administracions. El refinançament del deute es fa en el moment en què es produeixen els venciments i els venciments es fan en pactes bilaterals, en pactes multilaterals i en bons com fa -o com farà també Catalunya, el País Valencià i nosaltres.

Amb aquests doblers, amb aquests 300 milions d'euros, la destinació està a injectar-los a l'economia productiva, val a dir inversió de l'any 2010, la qual cosa implica activitat empresarial i manteniment de llocs de feina.

Per tant, al nostre parer el resultat és positiu. Hem pagat un 4,75 i una comissió que no arriba al 2,2 de punts, és a dir molt més acceptable, per un tema d'Euribor, que les emissions de Catalunya i del País Valencià.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Costa... no vol fer ús de la paraula.

I.7) Pregunta RGE núm. 401/11, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política turística.

La següent pregunta és relativa a policia turística, la formula la Sra. Aina Crespí del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Crespí, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja tenim un peu dins la nova temporada turística i com cada any el que ens preocupa és el tema de la seguretat en nuclis turístics. Davant aquesta nova temporada hem de garantir aquest tema, que és un valor que té la nostra terra. Sabem per altra banda que els municipis passen grans dificultats econòmiques per fer front a les despeses que tenen. Per tant, voldríem saber davant aquesta situació que pensa, la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia, dur a terme en matèria de policia turística o policia auxiliar turística? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Crespí. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament la conselleria tornarà col·laborar amb tots els municipis que així ho desitgin i ho sol·licitin, amb tots aquests ajuntaments una vegada més dic perquè puguin cobrir les places de policia turística o de policia auxiliar turística en el cas de municipis que no tenen cos de policia local.

Hem de tenir en compte que aquesta política es va encetar l'any 2004 quan la llavors conselleria d'Interior va considerar oportú en l'àmbit de la col·laboració... amb els ajuntaments finançar places de policia turística o de policia auxiliar turística mitjançant la subscripció de diferents convenis de col·laboració.

L'any passat, l'any 2010, es varen acabar aquests convenis de col·laboració i el Govern va reeditar aquests convenis malgrat que pensam que aquest no és el millor model de policia turística per a la nostra comunitat, però entenem que mentre es fa feina en el pla d'estabilitat policial continuarem col·laborant amb els municipis que ho necessiten per cobrir aquestes places. A més a més, l'any passat ja vàrem establir tot una sèrie de criteris objectius per firmar els convenis de col·laboració amb els ajuntaments, no els citaré aquí tots, però vàrem garantir ja que tots els municipis com a mínim poguessin disposar d'un policia turístic, es va tenir en compte també la població dels municipis, també les places turístiques, es va establir una ràtio d'1,6 policies per 1.000 places turístiques, etc., amb un total... l'any passat vàrem arribar a la firma de convenis per un total de, a totes les illes, 297 places entre policia turística i policia auxiliar.

Atesos aquests antecedents, malgrat la situació de crisi econòmica i les mesures extraordinàries per la reducció del dèficit públic adoptades per l'Administració des de la conselleria farem un nou esforç per mantenir aquests convenis de col·laboració amb tots els ajuntaments.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Crespí, no vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 402/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Luísa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració de l'aplicació de la llei antitabac.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 402/11, relativa a valoració de l'aplicació de la Llei antitabac, la formula la Sra. Maria Luisa Morillas del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Buenos días, señoras diputadas, señores diputados, el tabaquismo es la primera causa de muerte evitable y comporta una alta carga personal, social i sanitaria, muriendo por esta causa en España alrededor de 53.000 personas i en las Islas Baleares entre 1.000 y 1.300 personas suponiendo esto el 16% de la totalidad de las muertes en personas de edad superior a los 35 años, como también el tabaquismo es la causa de que unas 3.500 personas mueran al año por haber sido fumadoras pasivas.

¿Cómo valora el Sr. Conseller de Sanidad y Consumo el primer mes de aplicación de la modificación de la Ley 28/2005, de medidas sanitarias frente al tabaquismo en las Islas Baleares?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, si em permet, el primer que vull fer és donar l'enhorabona al conjunt dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears pel seu comportament durant aquest primer mes d'aplicació de la llei antitabac.

Crec que el conjunt de la ciutadania i els empresaris han fet un canvi d'actitud que persegueix el bé comú que en aquest cas és la protecció de la salut del conjunt dels ciutadans.

Aquesta llei, com sempre hem dit, té un objectiu bàsic que és la protecció de la salut del conjunt dels ciutadans, especialment d'aquells que no són fumadors -més del 70%-, dels menors d'edat i dels treballadors d'hostaleria. Aquesta llei a més agafa el mateix camí que un conjunt de lleis d'altres països i de les recomanacions i els acords de la Unió Europea.

Feim una valoració positiva del comportament dels ciutadans i ciutadanes, dels empresaris i de l'acceptació social que ha tengut i, com deia abans, perquè ha suposat un canvi d'actituds entre els que encara són fumadors i també un canvi d'actitud en la dinàmica que tenen aquests locals i establiments de restauració o d'oci. Estam dins una fase d'adaptació que valoram de manera molt positiva.

Si em permet, la Conselleria de Salut ja en el mes de desembre, abans que entràs en vigor la llei, va tenir un caramull de reunions explicatives amb els sectors més implicats que vol dir sector de restauració, sales de joc i d'oci nocturn, amb departaments propis de l'Administració autonòmica, amb la Delegació del Govern i amb les entitats locals, ajuntaments.

Hem posat multitud de dispositius per donar informació, per aclarir dubtes, per facilitar cartells i hem reforçat també el que són dispositius de vigilància. Hem de dir que continuam com no pot ser d'altra manera dues línies d'actuacions: una a l'àmbit assistencial, que són tots aquells programes assistencials d'intervenció mínima, intervenció breu o avançada en teràpies individuals o col·lectives a més de les tasques preventives a l'àmbit educatiu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Morillas... no vol fer ús de la paraula.

I.9) Pregunta RGE núm. 397/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retenció de diverses auditories per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda.

Següent pregunta, RGE núm. 397/11, relativa a retenció de diverses auditories per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda. La formula el Sr. José Maria Rodríguez del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Sr. Conseller, desde julio del pasado año vengo aguardando que el Govern me envíe las cuentas generales y las auditorias de los entes instrumentales que tiene la obligación de hacer a partir del 30 de julio, cuando se han de aprobar. Me han enviado algunas y otras no han sido remitidas y no hay forma de conseguirlas.

Para poner excusas hay diversas fórmulas, una es que los auditores no han concluido el trabajo, estamos en febrero del 2011; que las cuentas han sido reformuladas, o que las cuentas todavía no han sido aprobadas, pero hay una más peregrina todavía donde dos organismos -el Consorcio para el *desenvolupament econòmic de les Illes Balears, el CDEIB, i l'Institut d'Innovacions Empresariales de les Illes Balears*, el IDI-, para no enviarlas dice que no disponen de ellas porque se hallan en la Conselleria de Hacienda, a mí me extraña mucho esto porque deberían estar en la Conselleria de Comercio, Industria y Energía, pero ¿por qué motivo están en la Conselleria de Hacienda estas auditorías? Y ¿qué dicen estas auditorías para que usted no las envíe al diputado que las ha solicitado?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sr. Presidenta. Sr. Diputat, la conselleria no reté cap auditoria, les envia..., jo tenc la llista de totes les auditories enviades al president del consell d'administració. Hi ha algun consorci on, efectivament, hi ha alguna dificultat per un tema municipal, però no per un tema ni de contingut d'auditoria, ni per cap altre tema administratiu, i vull recordar que a instàncies seva i d'un altre diputat d'aquesta cambra, se'm varen demanar les auditories i es varen enviar en format telemàtic.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sr. Conseller por su respuesta, pero algo no tiene que funcionar bien. Yo tengo aquí la respuesta firmada por la consellera de Comercio, Industria y Energía, donde me dice que no me remite las dos que le he dicho porque las tiene usted. O usted no dice la verdad o me engaña la consellera, pero alguno de los dos me está mintiendo.

Yo le pido, Sr. Conseller, qué dicen estas dos auditorías para que no nos las envíen. Es verdad que me han enviado algunas, algunas que escandalosamente no han hecho nada, a pesar de lo que dicen los auditores o a pesar de lo que dice el Síndic de Comptes. Yo pregunto ¿por qué no envían las que faltan, aquellas que han reformulado?, por ejemplo Servicios Ferroviarios de Mallorca, han reformulado las cuentas, pero no la envían ustedes. IBAGUA, ¿por qué no la envían?, la han reformulado, ¿por qué no la envían? ¿Qué temen? ¿Qué dicen estas auditorías?

Mire, por muchas leyes que aprobemos aquí de buen gobierno, el Gobierno puede hacer un buen gobierno cumpliendo las actuales y luego nos ponemos el listón más alto y más deberes.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, insistesc que li vàrem enviar en format telemàtic al Sr. Fiol i a vostè, i dues de les que vostè ha esmentat, les de SFM es varen remetre al president del consell d'administració el 13 d'agost del 2010 i l'Agència Balear de l'Aigua el 28 de juliol del 2010. Si a vostè li interessa tenc tota la llista amb les dades de la tramesa, de la remissió des de la Conselleria d'Hisenda a les empreses que han tengut la revisió de les auditories. I a vostè i al Sr. Fiol se'ls va enviar en format telemàtic. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 398/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de reducció de l'administració.

Passam ara a la següent pregunta, relativa a Pla de reducció de l'administració. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol del Grup Parlamentari Popular. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ha causat perplexitat i sorpresa, no es parla d'altra cosa a les Illes Balears, de l'anunci del Govern de fer a aquestes alçades un Pla de reducció de l'administració. La notícia causa una estupor i una sorpresa tan gran que m'agradaria que el Govern aclarís si és certa aquesta notícia que avui, a pocs mesos de les eleccions autonòmiques, s'ha decidit a la fi a presentar, elaborar i dur a aquesta cambra un Pla de reducció de l'administració autonòmica o és simplement un desideràtum, una simple idea que s'exposa a un moment quan no se sap què s'ha de dir. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Qui demana la paraula? El Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri Sr. Fiol, jo no sé molt bé qui va anunciar un la de reducció de l'administració, però segurament vostè m'ho contarà..., segurament vostè m'ho contarà, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci! Sra. Llinás!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

No, no, jo no! No s'esvalotin, senyors del Partit Popular! No s'esvalotin, encara que ara tinguin el nou dirigent, no han de demostrar les seves gràcies, ja les sabem. D'acord?

Per tant, Sr. Fiol...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Jo li contestaré el que vostè em demana. Miri, no passaria res si tinguéssim un pla de reducció de l'administració i tampoc no passa res per no tenir-lo. Per a nosaltres l'important és fer feina en la racionalització i en l'eficiència de l'administració. I en açò estam fent feina.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La meva perplexitat augmenta per moments, perquè som molts els testimonis que el sentiren a vostè explicant la imminència d'un pla de reducció de l'administració...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler! Sra. Llinás!

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

... que no hauria estat de més, no hauria estat de més perquè hi estaven ben obligats, fa un any el varen prometre, aquest pla de reducció, i no passaria res si el fessin qualche vegada. El que passa és que a aquestes alçades, efectivament, no té sentit que a pocs mesos de les eleccions es presenti aquesta argumentació i es digui que això es podria fer, quan el més recomanable és

que ja no facin res de tot això, que ho deixin fer, donin pas a les eleccions, que es constitueixi un nou govern que sigui capaç de complir aquest compromís que davant d'aquesta cambra es va adquirir fa un any o un any i mig que era imprescindible, necessari i imminent reduir l'administració, fusionar empreses, hi havia un gran pla, se'n recorden, no és veritat?, se'n va parlar molt d'això, un gran pla per fusionar totes les empreses de la comunitat i reduir l'administració.

En definitiva, senyores i senyores diputats, citant a Machado podríem parlar d'"ese Gobierno que embiste cuando se digna a usar de la cabeza".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. M'agrada que açò sembli una sessió de la *Real Academia* en lloc d'una sessió del Parlament. Ja està bé! És un bon canvi, Sr. Bauzá, que supòs que li hem d'atribuir a vostè, eh?

Bé, jo li vull dir, Sr. Fiol, que efectivament nosaltres vàrem anunciar que faríem feina per la reducció del sector públic i jo ho vaig dir fa pocs dies, vaig parlar de la reducció del sector públic. Vostè parla d'un pla de reducció de l'administració, que és alguna cosa més. El Govern ha fet feina, ja ho he dit, en els dos sentits, en el que vostè diu de la reducció de l'administració, i al mateix temps hem apostat per l'eficiència, i açò ja és un canvi molt important de política perquè vostès a l'anterior legislatura varen fer el contrari del que diuen ara. Benvinguts al club!, però vostès varen incrementar l'administració i el sector públic...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Per tant, per exigir coses un ha de tenir un sostre allà on assentar-se fort, que no el tenen. Miri, nosaltres durant aquesta legislatura hem reduït quatre conselleries, açò vol dir que tenim...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

No, no jo ja sé que no ho volen sentir, però el darrer Govern del Partit Popular tenia tretze conselleries, nosaltres en tenim deu, açò és menys del que vostès tenien, eh? S'han reduït 28 places de l'administració i 37 places del sector públic, estam parlant de 65 places d'alts càrrecs i personal eventual, amb un estalvi de 4,2 milions d'euros. Hem reduït tant en l'administració com en el sector públic les aportacions de les nòmines, amb un estalvi superior entre el 2010-2011 a 60 milions d'euros. Hem deixat de cobrir baixes, hem aprovat una llei de control del sector públic i avui discutirem una llei de bona administració i de bon govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Però jo els vull dir per acabar, Sr. Fiol, el problema de l'administració no és que sigui molt gran, que ho és, sinó que és ineficient i per açò aplicam polítiques de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 403/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera.

La següent pregunta és relativa al Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera. La formula la diputada Sra. Maria Torres i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en el context d'un ple allà on ha sorgit la poesia i les cites d'autor, podem continuar parlant de cultura. Vull fer referència a la inauguració a què vàrem assistir fa unes setmanes d'una nova infraestructura educativa i cultura molt important per a Eivissa i Formentera.

M'agradaria destacar, si es poden qualificar les expressions de la gent que hi havia allà, alumnes, professors i autoritats, i també voldria incloure com va fer el President Xico Tarrés i la Sra. Carolina Torres que també en el seu dia es va implicar en aquest projecte, la paraula "il·lusió". Il·lusió que es va expressar per part de tots els assistents, una il·lusió davant d'una situació que estava arreglada, donat que era una infraestructura que havia patit tot un seguit d'incidències, de retards i que és una situació que ha estat desencallada per part d'aquest govern. Voldria destacar que no només vàrem assistir a una inauguració a seques, sinó que, com tots sabem, és una infraestructura i unes

instal·lacions que estan posades en marxa. Per tant, i a l'espera que es vagin implantant progressivament una sèrie de disciplines musicals i de dansa, esperem que arribin ben aviat, li vull preguntar al Sr...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï, Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. És que jo també vull fer mèrits! Quina valoració fa el conseller d'Educació i Cultura de la posada en marxa del Conservatori de Música i Dansa d'Eivissa i Formentera?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquesta era una obra que duia molt de temps fent-se. La satisfacció que vàrem tenir el passat dia 26 de gener per part de tots els assistents, perquè crec que tots els que érem allà, polítics, pares, mares, alumnat, professorat, estàvem molt contents d'aquella situació, hem de dir que el Govern ho havia fet possible per sortir d'aquest endarreriment que s'havia produït.

És una despesa que havia pujat a més de 6,5 milions d'euros i evidentment aquesta obra s'havia començat el 21 de desembre de 2005, amb una execució de 18 mesos. Però evidentment causes majors, com varen ser les troballes arqueològiques, varen endarrerir aquesta obra, a més d'altres intervencions que també es produïren. Al final hem pogut veure que un edifici singular, un edifici amb solucions i materials innovadors, és a disposició dels ciutadans d'Eivissa. Un edifici de 5 plantes, amb una entreplanta i un soterrani, que fan que aquest edifici sigui un edifici per al segle XXI per les expectatives i per la demanada que es tendran durant el segle XXI.

Les troballes arqueològiques resten integrades, protegides i en alguns moments es farà un tractament especial per poder-les treure a la llum i també gaudir dins aquell centre, ho he dit abans a una pregunta anterior, que era un centre educatiu, però també és un centre d'impacte cultural per a l'illa d'Eivissa pel que suposa la seva utilització, a més de conservatori, d'altres activitats que estaran a disposició dels ciutadans de l'illa d'Eivissa. S'ha de dir en aquests moments són 210 alumnes que van a aquest centre, dels quals 119 són d'ensenyaments elementals, 92 d'Eivissa i 91 d'ensenyaments professionals, dels quals 79 també d'Eivissa. També podria dir les especialitats, però seria molt llarg. Hi ha 10 especialitats a cada una de les ofertes tant elementals com professionals, a més d'assignatures de llenguatge musical i de corda.

Per part de la conselleria hem de dir que estam satisfets d'haver tancat un problema com era no haver pogut inaugurar. I per altra banda, esperam que totes aquelles coses que estaven endarrerides, com he dit abans, es puguin tancar aquesta legislatura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula?

I.12) Pregunta RGE núm. 399/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a recursos per combatre l'atur durant el 2011.

Passam a la següent i darrera pregunta RGE núm. 399/11, relativa a recursos per combatre l'atur durant l'any 2011. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, veig que fa més bona cara aquesta setmana, no sé què deu haver passat, però la setmana passada vàrem assistir a un plenari allà on, no sol ser habitual en vostè, però va contestar amb un total menyspreu cap al portaveu davant d'una pregunta que li vaig fer. Entenc la seva preocupació i el seu estat d'ànim, després de conèixer les xifres d'atur d'aquesta comunitat: 5.000 persones menys que cotitzen a la Seguretat Social referides al mes de desembre i 8.000 menys que en el mes de gener de l'any passat. És un motiu suficient, malgrat no justificable, perquè vostè intenti desprestigiar aquest diputat i portaveu que els parla, però no ho és perquè menyspreï el problema que ens ocupa.

(Alguns aplaudiments)

M'agradaria, Sr. President, en vista que ha vist resolt el seu principal problema d'aquesta legislatura, que era que el president del Partit Popular entràs en aquesta cambra, una vegada que té aquest gran problema resolt, m'agradaria saber com fa comptes resoldre el problema que té la gent, els ciutadans: amb quins fons compta vostè per resoldre i per fer polítiques d'ocupació?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor. Jo faig més bona cara, en canvi vostè fa exactament la mateixa de la setmana passada, continua enfadat. Jo li he dir que la setmana passada em vaig enfadar una mica perquè vostè crec que no va tenir una actitud com toca amb el conseller d'Habitatge. Això de "conseller perito" crec que no és un nivell molt alt. Per tant, em vaig enfadar una mica perquè crec que vostè no va estar a l'alçada de les circumstàncies.

Miri, en relació amb la pregunta li diré que l'any passat vàrem destinar 17 milions d'euros extraordinaris per ajudar tota la feina que estam fent en relació a l'atur i que enguany veurem al llarg de l'any quines necessitats hi haurà. Vostè veurà que ja ens hem posat a treballar amb empresaris i sindicats per complementar totes les mesures que es fan per part de l'Estat i perquè efectivament, totes les diferents línies d'actuació que hi hagi en matèria d'atur siguin molt més efectives. Aquesta és una prioritat del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Com a mínim tenc la satisfacció que quan aquest grup parlamentari, aquest portaveu li fa una pregunta vostès reaccionen, vàrem poder veure que dividres a les dues convocaven els mitjans de comunicació i una mesa per intentar anunciar el que diuen els mitjans avui, anunciar el que fa 10 dies havia anunciat la consellera de Treball, però ja va bé, ja va bé així! Pensin de totes formes que necessiten la col·laboració dels ajuntaments i a dia d'avui vostès deuen una mitjana d'un 42% de les polítiques d'ocupació que vostès fan a les entitats locals.

Miri, Sr. President, li he de dir una cosa, no podem estar satisfets perquè vostès compten amb fons estatals. Li posaré un exemple: Astúries 93 milions d'euros, Extremadura 108 milions d'euros, la comunitat de les Illes Balears 54 milions d'euros. Un fracàs total de les negociacions amb l'Estat, però no vulgui només que els llocs de feina depenguin dels fons que ens arriben de l'Estat, Sr. President, els ciutadans necessiten un govern que sigui capaç de generar confiança i que també les empreses creïn llocs de feina. Vostè no té pressupost, no sap quins doblers destinarà a Treball, no sap quins doblers destinarà a Turisme, no sap quins doblers destinarà a Comerç, i així, amb aquest panorama, difícilment vostè pot generar la confiança suficient en aquesta comunitat perquè es tornin a crear llocs de feina.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pastor. La confiança, Sr. Pastor, es genera implicant la gent i efectivament ahir ens vàrem seure amb els sindicats i empresaris per acordar les distintes polítiques, no només des del Govern, sinó des dels sindicats i des dels empresaris per complementar totes les polítiques que també s'han acordat des de l'Estat entre empresaris, sindicats i Govern. Per tant, una resposta, no del Govern, una resposta de país a un problema que, efectivament, és molt gros a totes les comunitats autònomes.

Clar, quan el sent a vostè fa la impressió que aquí a les Illes Balears les coses van molt malament i als altres llocs les coses van molt bé. No, jo ara li donaré unes xifres perquè vostè conegui la realitat del que està passant a nivell de l'Estat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

..., per molt que el Sr. Flaquer es posi nerviós. Escolti, de gener respecte de desembre, la comunitat autònoma de les Illes Balears ha davallat un -0,6, molt poquet, efectivament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

... però és que la comunitat autònoma de Canàries ha pujat un 1,4, València un 2,5, Múrcia un 3,3, Madrid un 2,3. La mitjana de l'Estat un 3,2. A totes les comunitats on s'apliquen receptes del Partit Popular les coses van més malament.

Sr. Pastor, ja acab donant-li les gràcies per la pregunta i les gràcies per tota la tasca que ha fet com a portaveu. A partir de la setmana que ve hi haurà el Sr. Bauzá i, per tant, esper que el Sr. Bauzá s'encarregui d'aquesta feina. Moltes gràcies, Sr. Pastor.

(Rialles, aldarull i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 6497/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb els pressuposts del 2011.

A continuació passam al debat de la interpel·lació RGE núm. 6497/10. Es presenta pel Grup Parlamentari Popular i relativa a política del Govern en relació amb els pressuposts del 2011.

En nom del Grup Parlamentari Popular i per un temps de deu minuts el Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui matí quan m'he aixecat m'he adonat que dia 15 de febrer de 2012 serà dimecres i *“ese día el Consolat necesitará tener en metálico 314 millones de euros para recomprar su emisión en bonos Baleares. No hay un Plan de refinanciación o amortización en un periodo determinado de años. No, no hay, señalan desde el departamento de Manera”*.

Açò vostè avui aquí ha dit que sí, que sí que hi ha un pla de refinançació, però, Sr. Conseller, avui venim aquí a parlar de pressupostos però també vostè el que ha fet amb aquesta acció dels bons patriòtics, dels bons minoristes, és senzillament comprometre pressupost del 2012, més o manco un 10% del pressupost del 2012. Sobre un pressupost de 3.000 milions d'euros un 10% són 300 milions i és el que vostè ja diu que s'haurà de refinançar, no sabem si aquest govern, probablement no, haurà de refinançar la nostra comunitat autònoma de tal manera que haurà de sortir del pressupost del 2012.

El passat dia 22 d'octubre varen presentar la pròrroga de pressupostos i aquell dia es va donar a conèixer a través d'un document, un breu document, que curiosament el primer que feia era reconèixer que aquest govern estava en minoria, un govern en minoria i que a més és culpable, i és el que es feia en aquell document, d'arremetre contra l'oposició, perquè a la segona línia diu textualment: *“La nul·la orientació negociadora de l'oposició obliga el Govern a prorrogar els pressupostos de la comunitat autònoma”*. Sr. Conseller, l'oposició d'aquest parlament no té cap culpa ni que vostès estiguin en minoria ni que s'hagin atrevit a dur els pressupostos a aquesta cambra per debatre'ls com així tocava.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

A més vostè que sempre demana responsabilitats quan es diuen les coses, és totalment inconcebible que el dia de la presentació ens culpi, a més quan aquest govern i vostè tenen el dubtós doble honor de ser els que més s'han endeutat d'aquesta comunitat autònoma i a més a més els primers que han pressupostat en negatiu. Açò és una realitat i açò a més és una realitat que serà una conseqüència per a pressupostos futurs, com podem veure a la seva explicació que ha donat a la pregunta quant a com s'hauran de refinançar els bons minoristes, els bons patriòtics.

Hem de recordar, a més, quan deim que és totalment inconcebible, que va ser el Grup Parlamentari Popular el que en un acte que creim que poques vegades s'havia produït va dir que no presentaria cap esmena als pressupostos de la comunitat autònoma per al 2011 amb una sola condició: amb la condició que no hi hagués una apujada d'impostos, i què era millor?, no tenir apujada d'impostos i tenir pressupostos, o no tenir apujada d'impostos i tampoc no tenir pressupostos? Crec sincerament que per a la comunitat autònoma, per als ciutadans i per a les nostres empreses allò de seny i allò responsable era que aquest govern hagués presentat els pressupostos i que tothom sapigués de quins comptes estam parlant de cara al 2011 i no així com estam ara.

(Aplaudiments)

Quin és el veritable, el vertader motiu pel qual el Govern no ha presentat els pressupostos? Per què una vegada signat el decret de pròrroga no sabem quins pressupostos té cada una de les distintes conselleries? I torn repetir que era millor uns pressupostos aprovats per aquesta cambra, que és la que té, la que està facultada, i no estar en l'actual situació d'incertesa.

Tenim un govern en minoria, que no funciona, que està en temps de descompte, que culpabilitza en aquests moments l'oposició del fet que no tinguem pressupostos. El mateix dia, i jo ho vull recordar aquí, el mateix dia que vostè va presentar aquesta pròrroga va fer esment i deia que l'economia productiva continuava essent una prioritat. Idò bé -a més feia referència al Pla d'indústria, que està pendent d'aprovar-, idò bé, a la primera pregunta d'aquest període de sessions de la setmana passada la Sra. Consellera de Comerç, Indústria i Energia va reconèixer públicament aquí que el pla no es posava en marxa culpa de la pròrroga pressupostària que tenim en aquests moments damunt la taula.

Interessant també, interessant també és recordar avui les paraules que vostè mateix va dir aquí, des d'aquí dalt, quan vàrem debatre els primers pressupostos d'aquesta legislatura, els pressupostos de l'any 2008, quan feien referència a la Llei d'acompanyament. Vostè deia que la millor llei d'acompanyament és la que no existeix i, segons sembla, avui pensa que els millors pressupostos són aquells que no existeixen i que no es poden veure. Açò és la realitat que avui tenim, i probablement creuran en aquella dita que diu que si no vols que se sàpiga una cosa, millor que ni s'expliqui ni que ho diguis, però creim que la seva responsabilitat és avui aquí i en compareixença, sigui en aquesta cambra o a través de la comissió, comparèixer i dir quin és el pressupost detallat dins cada una de les conselleries de cara al 2011.

A més a més els pressupostos són la forma escrita i quantificada de l'acció de govern, i podem dir que si no els tenim tampoc tenim ni sabem quina és l'acció de govern per al que queda de legislatura, perquè esperem i supòs que hi haurà un canvi després de les seves actuacions.

A més les repercussions que té la pròrroga dels pressupostos arriben i tot a la implicació ja no tan sols de ciutadans, empreses, etc., sinó també d'altres administracions. Amb l'aprovació dels pressupostos del Consell Insular de Menorca el mateix conseller allà a Menorca va reconèixer que en aquests moments el Consell Insular de Menorca tenia uns pressupostos

provisionals perquè no sabia quines transferències i quines aportacions arribarien de la comunitat autònoma, i són del seu mateix color polític. Açò va dir en seu del Consell Insular de Menorca.

També creim que, a part d'haver furat el debat dels pressupostos en aquesta cambra, crec que també ha conculcat o transgredit les seves facultats, i creim que qui pot autoritzar l'endeutament és aquesta cambra parlamentària i no mitjançant un decret com vostè fa, que hi pugui haver un major endeutament viu tant de les empreses públiques com de la mateixa comunitat.

Hem estat mirant i hem analitzat els dos fulls i cinc articles mitjançant els quals s'estableixen les particularitats pressupostàries i comptables, l'ordre que vostè va firmar i va emetre el dia 31 de desembre del 2011. No és una ordre de particularitats sinó més bé de generalitats, a excepció de la despesa de personal. A més creim que hi ha un principi, que és el principi de reserva de llei, com deia abans -en aquests cinc articles n'hi ha un que fa esment específic al tema de l'endeutament-, creim -torn repetir- que es conculca aquest principi de reserva de llei. Amb un escenari social de menors ingressos, de més impostos, de preus més alts, de menys ajudes socials, caiguda de renda disponible, reducció del poder adquisitiu, més atur, menys ocupació, i en el qual haurien de prevaler la transparència i la claredat en els fons públics, avui vostè i en no presentar els pressupostos, Sr. Conseller, ens obsequia amb opacitat, confusió, foscor i discrecionalitat. Açò és el que representa l'ordre de 31 de desembre que vostè va signar.

En aquests moments no sabem quin serà el comportament encara de l'economia. Sabem que els antecedents en aquesta matèria de poder saber i poder pensar quins eren els creixements, l'any 2008 i el 2009 van ser poc encertats i no sabem què passarà en el 2010 i en el futur. Allò cert és que en aquests moments no tenim el pressupost, allò cert és que a més dimiteixen gerent com pugui ser de l'Agència de Turisme perquè diuen que no hi ha pressupostos, i l'endemà surt la consellera de Treball i de Turisme i diu que la seva conselleria té més pressupostos que mai. Ho pot explicar, açò?, com és açò? O senzillament és que a altres conselleries també fan de conseller d'Hisenda i fan enginyeria financera, com és aquest cas, sembla ser, que va ser?

Ha dictat també una resolució..., demanam si ha dictat una resolució per regular la despesa de les diferents institucions que componen el sector públic. La pot explicar?, per què no la fa pública? Volem conèixer també l'estat estimatiu dels ingressos mitjançant..., al seu màxim detall, tant de la CAIB com dels seus organismes autònoms, l'Ib-salut o l'Agència Tributària; igualment també de les empreses públiques empresarials. Volem conèixer també quin és i que proporcioni a aquest parlament l'últim pla de sanejament aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera, quins són els compromisos plurianuals que han quedat o pot ser que hagin quedat fora del pressupost del 2011; volem que també ens digui i ens faci arribar la totalitat de modificacions de crèdit que s'han efectuat al llarg de l'any.

Transitar, en aquests moments, transitar amb opacitat no és la fórmula més adequada per executar el pressupost de l'exercici 2001. Si ho fa serà la seva responsabilitat com a conseller, serà la seva responsabilitat si ho fa i no aconseguim l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

Creim que en aquests moments no haver presentat els pressupostos senzillament clarament demostra la debilitat d'aquest govern, que no té projecte de futur i, Sr. Conseller, la veritat és la veritat, ho digui Agamèmnon, ho digui el seu porquer, ho digui el Sr. Carbonero, el Sr. Moragues o vostè com a conseller d'Hisenda.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el representant del Govern, Sr. Manera. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Tadeo, bé, sobre el tema del pressupost vostè sap que s'han fet ja moltes preguntes i algunes altres interpel·lacions. En alguna d'elles -està recollit al *Diari de Sessions*- es va destacar precisament un desglossament dels capítols pressupostaris, fins i tot la persona que m'interpel·lava em va criticar, entre cometes, que estava fent un discurs sobre el pressupost, precisament; es va fer un desglossament dels capítols indicant quin era el sostre pressupostari, etc. Vull dir que tot això s'ha comentat en aquesta cambra en distintes ocasions i en interpel·lacions concretes i amb informacions precises que s'han donat per part meua.

Vostè inicia la seva intervenció amb un comentari sobre els bons que jo no tenc cap problema a apuntar-l'hi. He notat que vostè i altres membres d'aquesta cambra han posat en qüestió fins i tot la política de refinançament. Miri, jo els he de dir que em sorprenen aquestes afirmacions, la que vostè ha fet des d'aquesta tribuna i les que he llegit fetes per altres persones, per un motiu molt clar: perquè el refinançament del deute es fa en el moment en què es refinança el deute i no amb un any o dos d'anticipació. Aquí s'han fet, des de la comunitat autònoma, distintes operacions de crèdit amb distintes formulacions, des de pactes bilaterals, com jo explicava fa molt poc, pactes multilaterals o convenis multilaterals amb els bancs, i s'ha explorat el bo a minoristes, però en totes aquestes operacions hi ha uns terminis d'amortitzacions, hi ha uns terminis de venciment, i per tant en el moment del venciment és quan es treballa la reformulació del deute, no abans. Abans seria un suïcidi que jo ara reformulàs el refinançament del deute d'aquí a un any, perquè jo no sé d'aquí a un any, ni jo ni les entitats bancàries, com està l'Euribor ni com estan els tipus d'interès. Per tant jo pregaria que quan es dona una informació es fes de manera més acurada. Vostè ha llegit aquí unes declaracions d'un altre company seu que anava en aqueixa via i que s'han

publicat en algun mitjà o s'han dit en alguna televisió. Jo aniria en compte perquè això demostra inexactitud a l'hora de donar aquestes informacions i causa un alarmisme innecessari a la població, perquè això no té res de veure, absolutament res de veure amb com funciona el mercat financer. No té cap ni peus el que vostè m'ha dit aquí damunt i el que he sentit a altres companys seus.

El refinançament es fa en el moment que pertoca i només li vull recordar, Sr. Tadeo, que vostès varen fer emissions públiques en la seva etapa de govern per import de més de 300 milions d'euros que s'hauran de pagar quan hi hagi el venciment i s'haurà de refinançar el deute. Això és l'abecé del mercat de les finances, Sr. Tadeo, no ens hem inventat la pólvora sorda. L'únic nou aquí és una emissió de bons a minoristes; això és nou des de la comunitat autònoma, no és nou per a altres com el País Basc, Catalunya o el País Valencià, que ja ho han fet. Per tant m'agradaria que quedàs molt clar per evitar..., la veritat, per evitar donar informacions inexactes quant a aquests temes, donar informacions inexactes.

Pressupostar en negatiu, vostè m'ho comenta com un element crític; "vostès han pressupostat en negatiu", em diu. És cert, el 2010 nosaltres vàrem fer un pressupost amb una caiguda gairebé del 10%, el 2010. Per cert, les comunitats autònomes, totes elles, per al 2011 fan exercicis pressupostaris de retall de les partides, és a dir, pràcticament totes, per no dir totes, pressuposten en negatiu. La comunitat de Balears he de dir que es va avançar un any en aquest tipus de política restrictiva; la Generalitat ho farà ara i retallarà un 10% del seu pressupost, el 2011-2012, i altres comunitats autònomes, la de Múrcia per exemple, haurà de fer un retall substancial, entre altres coses perquè no ha complert amb els requisits del dèficit públic exigint pel *Consejo de Política Fiscal*. Nosaltres ho vàrem fer en el moment, no ens ha anat malament fer-ho, vàrem tenir enormes dificultats pressupostàries, enormes dificultats d'encaixar els comptes públics, ho reconeixem, vàrem tenir protestes sindicals, etc., però pens que el resultat ha estat positiu en aquest sentit. Totes les comunitats, per tant, han hagut de fer aquest exercici de rigor pressupostari per les peticions que es fan des d'organismes supranacionals, en definitiva.

Vostè em diu que el Govern està en temps de descompte. Home, que ho diguin vostès sona també una mica estrany, que diguin que nosaltres estam en temps de descompte. Hauríem de veure quin temps els hauríem d'adjudicar a vostès. El Govern està governant en circumstàncies difícils, en minoria i amb una crisi molt severa econòmica que ens passa per damunt, ho reconeixem, ho hem dit per activa i per passiva, i això, Sr. Tadeo, no és fàcil ni per a la comunitat de Balears, i no miri color polític, ni per a altra comunitat autònoma. Fer feina en aquestes condicions no és senzill, fer feina en condicions de sequera de crèdit, crisi econòmica i dificultats, increment de l'atur, etc., que nosaltres reconeixem, no és senzill per a ningú. És a dir, ningú no té la vareta màgica que vendrà i en dos anys arreglarà la situació, eh?, també hauríem de ser rigorosos a l'hora de dir segons què.

Tema del Pla d'indústria; és cert, la consellera va dir la setmana passada que el Pla d'indústria estava a punt de presentar-se. Bàsicament tenim, i ella ho va comentar, algunes dificultats en l'encaix pressupostari però no perquè no hi hagi pressupost sinó per requeriments que tenen les entitats que estan participant en aquest pla d'indústria, concretament algunes entitats sindicals, que voldrien que posàssim més recursos en el Pla d'indústria, cosa que no podem fer en les circumstàncies que vivim de restricció pressupostària, però el Pla d'indústria està acabat, està enllestit, s'ha fet feina pràcticament un any i mig, dos anys, en aquest tema i podem dir que en pocs dies, en un termini molt breu de temps, segurament abans de finals d'aquest mes, es presentarà, es farà públic.

Tema de pressupost prorrogat i tema de compromisos de pagament. Miri, el pressupost prorrogat és un pressupost que es va elaborar com a tal, com a pressupost propi, sense que estigués prorrogat a partir del mes de juliol, ho hem fet sempre així, i aquest pressupost contempla un sostre de despesa de 3.200 milions d'euros, una retallada de més de 5 punts, de 5,4, 5,6% de davallada del pressupost. Això s'ha fet per ajustar les partides públiques al requeriment del dèficit públic, que és l'1,3% l'any 2011. Això és el que hem prorrogat, hem prorrogat el pressupost, ho vaig explicar i ho torn repetir, del 2010; l'hem prorrogat en el 2011 i hem fet els ajustaments per situar-nos en aquest sostre de despesa, en aquests 3.200 milions d'euros. No és el mateix això, els problemes que podem tenir pressupostaris, que els temes que són inherents a la tresoreria, o a la seva manca, que reconeixem que també existeix, perquè existeixen problemes de tresoreria, i això pot ajornar els pagaments, es poden tenir dificultats a l'hora d'establir-se els compromisos, però no és menys cert que el Govern està complint dintre d'aquestes condicions difícils la seva realitat i la seva situació difícil en relació amb les tresoreries.

Enginyeria financera per aflorar diners. Sr. Tadeo, vostès eren mestres de l'enginyeria financera. Nosaltres no hem volgut fer en cap pressupost enginyeria financera en relació, per exemple, amb lleis d'acompanyament i altres tipus de martingales, hem intentat treballar de forma llampant.

Finalment, visió derrotista de l'economia que tenen vostès. És una visió constant, contínua. Jo puc entendre que vostès emfatitzin determinats indicadors, ho entenc perfectament des d'una perspectiva política, però no poden emetre els missatges que estan emetent, no poden dir que els bons no es pagaran, com han dit o com han insinuat. No poden dir que no hi ha un pla de refinançament del deute perquè saben vostès que no és pot fer ara, ho saben vostès. Per tant no enganin la població dient informació que és incorrecta. I sobretot no plantegin una visió catastrofista de la situació econòmica, quan Balears en aquests moments, en aquests moments, amb els indicadors que no només diu el Govern, que diu FUNCAS, que diu Hispalink, que diu el CRE, que diu la mateixa Confederació Empresarial, està una posició més solvent que altres comunitats autònomes per sortir de la crisi, i de fet hi ha previsiones ja de creixements en positiu de cara al 2011.

Per tant jo li demanaria, Sr. Tadeo, que aquest discurs intentassin modular-lo d'una forma més responsable de cara a donar missatges que, sense eludir la realitat, no confonguin la població.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Passam al torn de fixar les posicions. Intervenen, per part del Grup Parlamentari Mixt? No hi ha intervencions. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds? Sr. Barceló.

Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que davant aquest tema és important situar el context en què ens trobam: per una banda, tenim un important, jo diria, atac a les autonomies, fins i tot per part de la dreta el Sr. Aznar deia que no podem mantenir un estat de les disset autonomies, i fa poc, el president del Govern, el Sr. Rodríguez Zapatero, deia que les autonomies havien de baixar el dèficit financer. Per tant, hi ha un atac a les autonomies molt clar i en aquests moments, per tant, davant això, i davant aquestes polítiques europees que els mercats financers marquen, és quan ens hem de plantejar quina és la situació que hem de fer.

El 79% del dèficit correspon a l'estat, les comunitats autònomes actualment gestionam educació, salut i serveis socials; és a dir, el gruix dels més importants pressuposts, el 80% pràcticament dels pressuposts es refereix a benestar social, les comunitats autònomes, de fet, han fet un gran esforç per a l'estat del benestar. A això s'hi afegeix, en el nostre cas, un mal finançament de les Illes Balears, i per tant, a partir d'aquí és quan nosaltres feim, com deia el Sr. Manera, efectivament, el conseller, un esforç pressupostari molt important el 2010; retallam ja tota una sèrie de despeses, bona part d'aquestes també, tot s'ha de dir, eren mesures que el Govern estatal ha iniciat i que les hem acabat pagant les comunitats autònomes, i a partir d'aquí, per tant, com deia, en el 2010 es fa un gran esforç.

Quan es planteja el pressupost del 2011, quina és la situació en què ens trobam? Ens trobam que hem hagut de fer tota una sèrie de retalls i ens trobam que hem de prioritzar dues qüestions, des dels nostre punt de vista, bàsiques: per una banda, tot el paquet de benestar social; és a dir, al que em referia abans de l'educació, la salut, els serveis socials, i per altra banda, l'economia productiva. Ens trobam que hem de prioritzar això, però ens trobam amb una davallada d'ingressos, amb dificultats per anar al sector financer a treure, diguem, els crèdits necessaris per finançar tot això. I per tant hem de seguir amb la política que el 2010 començam d'esforç pressupostari.

Què vol dir això? Què hem de seguir reduint despeses, mitjançant polítiques d'austeritat; mitjançant eliminació de càrrecs i consorcis, que s'ha fet o s'ha començat a fer, i sobretot la prioritització de les despeses. Pens que aquesta és la línia que el Govern ha de seguir i la que segueix. I així i tot no basta, de fet, des del nostre grup parlamentari no defugim, a diferència d'altres grups, el debat dels impostos, impostos per a rendes més altes, impostos ecològics, de fet es plantegen, arriben fins i tot al Parlament de les Illes Balears els projectes en aquest sentit, i mentrestant el Govern ha de funcionar amb un pressupost prorrogat, prorrogat però que no s'atura la inversió, tot i les dificultats. Per tant, crec que això és el que s'ha de destacar i que crec que el Sr. Manera ha fet avinent.

A partir d'aquí, lògicament, amb aquestes dificultats dels mercats financers s'ha hagut d'acudir als bons, nosaltres pensam que, tot i que efectivament aquest 3% de comissió que se'n duen els bancs és molt elevat, era necessari fer aquesta mesura, crec que és positiva i crec que, evidentment, donarà un suport al Govern per continuar amb aquestes polítiques que jo deia.

Però sobretot hem de plantejar una política pressupostària real i austera, basada en el que tenim i no en castells. Vull recordar que en anteriors ocasions s'havien arribat a pressupostar impostos, per exemple damunt els *rent a car*, que no es feia comptes llavors dur a terme en el pressupost. Per tant, crec que és molt millor aquesta situació en aquests moments, molt més transparent i evidentment, tot i les dificultats econòmiques, crec que en aquest moment el Govern tira endavant amb les polítiques que s'havia plantejat.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Partit Popular es queixa que no hi va haver debat de pressuposts, però crec que d'economia i de pressuposts no se n'havia rallat tant mai, cosa que al nostre grup ens agrada i ens consta que a vostè, Sr. Conseller, també li agrada.

El nostre grup parlamentari considera que la política pressupostària duta a terme per aquest govern ha estat encertada, ha estat la política que tocava, ha estat la que tocava per fer front, en primer lloc, a una situació heretada que és evident que no era la més idònia, i més si tenim en compte que veníem d'uns anys de bonança, i ha estat la que tocava també per fer front a una situació econòmica sobrevinguda d'extrema dificultat.

Molt resumidament, situació heretada, era de deute, de compromisos difícils d'assumir, d'un dèficit de finançament i de projectes no desitjables. I aquesta situació s'ha ajuntat amb una greu crisi financera que va paraitzar l'activitat econòmica privada i que va obligar i obliga les institucions públiques a intervenir decididament. I aquestes realitats, que són evidents, nosaltres consideram que el Govern les ha afrontat d'una manera molt digna i amb resultats prou satisfactoris.

Som conscients que tenim una realitat molt dura, però no tenim cap problema a comparar-nos amb qualsevol altra comunitat autònoma governada pel Partit Popular. Jo, francament, no trob cap exemple a seguir.

I a les Illes Balears s'ha fet, s'han afrontat aquestes situacions amb una realitat política difícil, que és de pacte, la qual cosa dificulta els acords, i s'ha fet fins i tot durant els darrers mesos amb una situació de minoria parlamentària, i s'ha fet també a pesar d'una oposició que, ostentant la majoria, ni ha plantejat propostes ni ha estat capaç de conformar una majoria alternativa.

I ja que s'ha utilitzat la poesia i la prosa, jo no seré menys i utilitzaré un símil de Lope de Vega, per definir l'actitud del Partit Popular: *igual que el perro del hortelano, que ni come ni deja comer. Otro, y no soy de los peores.*

L'oposició, és evident, açò crec que si li demanés a qualsevol ciutadà pensaria el mateix que pens jo, l'oposició no ha empès, no ha ajudat a empènyer del carro, crec que no ha estat a l'alçada de les circumstàncies. Però aquesta comunitat autònoma sí que ha tengut la sort que la societat civil, els empresaris, els sindicats sí han estat a l'alçada i, juntament amb el Govern, han estat capaços de signar pactes molt importants i de molt contingut, i han estat capaços de pactar les polítiques i les prioritats per a aquesta comunitat.

I és per aquests motius i per aquestes circumstàncies que el nostre grup parlamentari considera que la política pressupostària duta a terme per aquest govern té molt de mèrit, que s'ha fet, com he dit, el que tocava, i que s'ha fet amb les pitjors condicions polítiques per fer-ho; però l'important és que s'ha fet. Per tant, conseller, la nostra enhorabona per la feina feta en política econòmica i en política pressupostària.

I una de les proves més clares i més diàfanes que aquest govern ha fet la feina ben feta i que és un govern que genera confiança per la seva gestió econòmica ho ha posat de manifest, precisament, la resposta que ha tingut l'emissió dels bons per part d'aquest govern, que, com tothom coneix, ha rebut peticions que han triplicat l'import de sortida, i els inversors, aquell que decideix amb els seus doblers, no se solen equivocar i confien, i ha quedat demostrat que confien en aquest govern, confien que és govern seriós; confien que el deute que es genera està plenament justificat; que s'inverteix en allò que pertoca i que el Govern té garanties i té capacitat suficient de tornar allò que ara rebrà. Encara que també en açò s'ha intentat semblar ombres de dubtes per part de l'oposició.

I ja que li han recriminat refinançar, quan vulgui, Sr. Conseller, jo li puc explicar exemples de refinançament de deute i exemples d'èpoques on no es va amortitzar deute, però en anys de bonança i en anys on els ingressos eren molt superiors al que es pressupostava, i així i tot es refinançava deute i no s'amortitzava per part de membres del Partit Popular que ara seuen aquí i que el critiquen.

Dit açò, una vegada més reiterar el nostre suport a la política pressupostària que du a terme el Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, vostè cada vegada que intervenim en aquesta cambra o el fem intervenir nosaltres a vostè, mitjançant preguntes, interpel·lacions, cada vegada que intervé sempre ens diu que donam informació inexacta, que no som exhaustius amb la informació que manejam, però això em cregui que ja és un afegit perquè nosaltres a cap moment hem dit que aquest govern no podrà tornar els doblers dels bons, no, no, el que vam dir és que estaven garantits, açò és el que vam dir en el seu moment i que el que vingués els hauria de tornar, açò és el que vam dir referent a açò.

Quan vostè ens diu que nosaltres donam una visió derrotista de la situació econòmica, que no l'hauríem de donar per responsabilitat, vostè per responsabilitat i per evitar aquesta situació i per intentar que els ciutadans tinguessin uns pressuposts, haurien d'haver entrat els pressuposts en aquesta cambra i tampoc no ho han fet; vull dir, això realment és la seva responsabilitat i la seva acció de govern en aquests moments, no dur a la cambra els pressuposts i quina és la seva acció de govern.

Miri, l'únic que sabem dels pressuposts prorrogats de l'any 2010 per a l'any 2011 és que tenen un límit de 3.200 milions d'euros, i aquesta fulla, aquesta fulla que van presentar senzillament full de ruta de la pròrroga, dient que és de dia 25 a 31 d'octubre, reunions explicatives amb els agents socials, l'oposició per suposat res de res, reunions d'hisenda amb consellers; vull dir, res de res, no tenim cap xifra de res.

Pot fer el que vulgui, fins i tot l'ordre que vostè mateix va firmar dia 31 de desembre li dona poders gairebé per fer el que vulgui, però el que no pot deixar de fer és venir a aquesta cambra i explicar aquest límit de 3.200 milions d'euros que diu que té per al 2011 amb què es gastarà, això no ho pot deixar de fer, ho hauria de fer per responsabilitat política, per dignitat i higiene democràtica, això ho hauria de fer aquí, en aquesta cambra.

Si a més diu, com ha dit tant avui com altres dies, que hi ha uns pressuposts que són els pressuposts prorrogats i que allà hi ha les partides, per què demanam que digui cadascun dels consellers a cadascuna de les distintes conselleries que vinguin a aquest Parlament, que hi ha una Comissió d'Hisenda i Pressuposts que es pot reunir i que vinguin a explicar els pressuposts que tenen i quina és l'acció de Govern. Acabam de sentir aquí fins i tot alguna barbaritat, que no hi entraré, però s'ha dit fins i tot, entre d'altres coses, que hi ha els pressuposts prorrogats, que açò vol dir que les inversions continuen; nosaltres amb açò hi podem estar o no d'acord, i si és així, vinguin i expliquin quines inversions duran a terme, és que no tan sols ho volem saber nosaltres, ho volen saber fins i tot els ajuntaments. Pot ser que hi hagi ajuntaments que tinguin informació, tal vegada perquè són del mateix color polític, però n'hi ha d'altres que no, i amb açò no faig cap acusació, li dic el que pens que és una realitat.

També li demanam quina norma o quina llei li permet a vostè, com a conseller d'Hisenda, incrementar en aquest govern l'endeutament viu de la comunitat autònoma de les empreses públiques, sense passar per aquest Parlament amb uns pressuposts prorrogats, quina?

Compromisos plurianuals. Crec recordar que en el decret aquest que va firmar, de 31 de desembre, també s'hi especificava, o en aquest document, també s'especificava que es donava un temps a empreses públiques i a les distintes conselleries a donar, diguem, quina informació o què necessitaven, no me'n record exactament com ho deien; però perquè es preveia que fins i tot, o es pot preveure que alguns plurianuals quedin fora dels pressuposts del 2011; la pregunta és clara: queda algun plurianual fora dels pressuposts del 2011? I en aquests cas, quins i a quins municipis afecta?

També està clar, li he dit abans, o sigui, no serveix dir, com es pot pensar a més molta gent, que els pressuposts del 2010 prorrogats ja està i tenim les partides amb el seu detall; sabem que totes les modificacions pressupostàries que s'hagin produït dins l'any 2010, i li deman, queden consolidades aquestes modificacions, per què a més els demanam per escrit que les presenti, queden consolidades aquestes modificacions a la pròrroga del 2010 per al 2011?

I quan parlem dels 300 milions aquests d'euros dels bons patriòtics o bons a minoristes, nosaltres no entram a debatre, ja veu que tampoc no li hem fet una crítica molt exagerada de si tenen un cost elevat o no, no, ho hem posat damunt la taula, senzillament que no estaven garantits, i el que és inconcebible és que vostè defensi aquest endeutament; que aquest endeutament, a més, és un compromís futur de cara als pressuposts del 2011, comprometem, com és lògic, potser lògic, no, no, potser lògic, ja li dic, però nosaltres el que li demanam és a què es destinarà, quines inversions farà aquest govern?

Li torn a repetir i amb açò acabaré: pensa aquest govern comparèixer a la Comissió d'Hisenda amb cada un dels seus consellers per explicar quina acció de govern té amb els pressuposts prorrogats del 2010 per a l'any 2011?

I acab també un poc com ha dit, o fent un símil del que ha dit el Sr. Carbonero, ni amb aquest govern ni amb la seva política econòmica els mals d'aquesta comunitat autònoma tindran remei.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de contrarèplica, el conseller Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Sr. Tadeo, la meua responsabilitat, Sr. Tadeo, és gestionar el pressupost, gestionar els comptes públics. La Llei de finances en aquest aspecte és clara, és a dir, una pròrroga de pressuposts no és cap cosa il·legal ni cap cosa al·legal, per tant la meua obligació com a conseller responsable de les finances públiques és aquesta, és controlar el pressupost, controlar les despeses públiques i en aquest aspecte anar a una gestió de les partides públiques.

No és cert que només tenguí aquest número, tenen més números, jo el cit a termini que vostè repassi la interpel·lació que em va fer una diputada del seu grup i vegi les dades que es varen aportar en aquella interpel·lació, on se'm va dir, li he dit abans, que pareixia que es feia un discurs del pressupost, perquè precisament es comentava -sí, Sr. Tadeo-, hi havia tot un desglossament de tots els capítols pressupostaris allà on vostès podien veure el que estava previst per a capítol 1, per a despesa corrent, per a despesa d'inversió, etcètera, estava detallat, vostè ho té al *Diari de Sessions*.

Les inversions que tenim previstes, i també ho vàrem comentar i està dit en aquesta intervenció parlamentària, són de 440 milions d'euros, de cara a l'any 2011, dels quals el dèficit ens permet, des del Ministeri d'Economia i Hisenda ens han donat aquesta consigna, és permeten 355 milions d'euros de dèficit per a l'any 2011. Ampliam amb recursos propis uns 80 milions d'euros i sumam aquests 440 d'inversions.

Evidentment que en aquests pressuposts 2011, en aquesta pròrroga hi ha retalls importants, com ja hem dit, hem ajustat les partides a cobrir precisament aquest 1,3% de dèficit, i ho hem fet sobretot de partides del capítol 6 i 7, de partides d'inversió. Per tant, és evident que les conselleries hauran d'ajustar els seus plurianuals a aquesta nova realitat, això ho hem dit per activa i per passiva, ho hem comunicat a distintes moments i a vostès també els ho vàrem comentar això, que s'haurà de modular el tema de la inversió, atenent que no érem partidaris de fer un retall en despesa corrent perquè afectava molt sanitat, educació i despesa social.

Les modificacions de crèdit, Sr. Tadeo, les envio cada tres mesos al Parlament. Cada tres mesos el Parlament té les modificacions de crèdit, les tendrà també ara i em vaig comprometre fins i tot a fer un seguiment mensual de l'execució pressupostària, de cara a donar transparència a la gestió dels comptes públics, però cada tres mesos hi ha una tramesa a

aquesta cambra de l'execució del pressupost, amb totes les modificacions de crèdit. Vostès aquí ho poden veure exactament, ho han pogut veure, a nosaltres ens va passar a l'inrevés. Això és una normativa que es compleix, i Hisenda és escrupolosa al respecte.

Les inversions dels bons que vostè comenta, on aniran? Això són inversions 2010, Sr. Tadeo, estam parlant de deute 2010. De la mateixa manera que l'any passat per aquestes dates, una mica més prest, negociaven el deute del 2009 que és el que fan totes les comunitats autònomes. Aquests 300 milions d'euros van a sufragar les inversions del 2010, a donar cobertura a les nostres empreses, a la nostra activitat inversora i, per tant, al nostre teixit productiu. A això van les inversions canalitzades amb aquesta captació de crèdit.

Evidentment és clar que el preu que se paga per a una operació com aquesta és més elevat que a una altra operació convencional, és cert. Nosaltres, ja ho he dit a la pregunta, pagam un 4,75% als minoristes i pagarem un 2,1, un 2,2, un 2,3%, veurem al final com queda el tipus de comissió, no el 3%, no el 3% que és el que s'ha esdevingut a altres comunitats per un motiu precisament de l'evolució de l'Euribor. Amb això el que volem donar és precisament seguretat, tranquil·litat a les nostres empreses per cobrir, com li deia, les inversions del 2010. Això és el que ens interessa destacar i donar aquesta confiança, no per donar-la, sinó per responsabilitat. Pensam que és important en els moments actuals criticar el Govern en la seva política econòmica, com no pot ser d'una altra manera per part de l'oposició, però ser un poc més curosos amb els missatges que es donen.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia, per tal de donar compliment a la Proposició no de llei RGE núm. 9402/08, relativa a transferències de justícia (escrit RGE núm. 139/11, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

Passam ara al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera d'Innovació, Interior i Justícia per tal de donar compliment al punt 1.a) de la Proposició no de llei RGE núm. 9402/08, relativa a transferències de justícia, demanada a través d'un escrit presentat pel Grup Parlamentari Popular RGE núm. 139/11.

Per tant, primer intervenció del Grup Parlamentari Popular per un temps de deu minuts.

El Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Señoras y señores diputados, miembros del Govern. Nuevamente nos encontramos hoy aquí en el pleno del Parlament, para hablar en esta cámara de las transferencias de justicia a nuestra comunidad, unas transferencias que se iniciaron sus conversaciones en noviembre de 2006 y que hoy por hoy todavía no han sido materializadas.

En diciembre de 2008, hace algo más de dos años, el pleno del Parlament acordó por unanimidad una moción que dice lo siguiente: *“el Parlament de les Illes Balears, atès l'actual procés de negociació de les competències de justícia, insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb les tasques que actualment es duen a terme per tenir un adequat diagnòstic de la situació de les administracions de justícia de les Illes Balears, mitjançant els treballs, estudis i d'altres actuacions necessàries per tal de quantificar adequadament el cost de les funcions i serveis en matèria de provisió de mitjans personals, materials i econòmics, així com el desenvolupament pendent i la implantació de la Llei de planta, com també, la modificació de l'esmentada Llei de planta, per tal d'incloure la creació dels jutjats de Formentera, per al funcionament adequat de les administracions de justícia a les Illes Balears. En la transferència de les funcions i serveis de les administracions de l'Estat a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de provisió de mitjans personals, materials i econòmics per al funcionament de l'administració de justícia, l'Estat ha de garantir els recursos necessaris que possibilitin l'exercici adequat d'aquestes competències per part del Govern de les Illes Balears, d'acord amb les conclusions que resultin del diagnòstic de la situació i de la quantificació del cost que presenti el Govern de les Illes Balears”*.

Dos años después de este acuerdo unánime del Parlament, venimos aquí a pedir al Govern que comparezca ante la cámara, a fin de que informe a las señoras diputadas y a los señores diputados de la gestión que ha hecho de este acuerdo, de las gestiones que ha realizado para materializar este acuerdo, esta voluntad del pueblo de las Illes Balears, que lo expresa esta cámara. Lo hacemos cuando sólo faltan pocos días, cinco sesiones realmente de este parlamento para finalizar esta legislatura, cuando empezamos el año natural no se han materializado las transferencias de justicia, que era uno de los objetivos que tenía el Govern para esta legislatura, pero además con el agravante de ser la única comunidad autónoma uniprovincial que falta por transferirle las competencias de justicia.

Es decir, a Asturias, Cantabria, La Rioja, Murcia y también Aragón, que es multiprovincial, les han sido transferidas las competencias de justicia en esta legislatura. Sin embargo Baleares no ha sido capaz de llegar a un acuerdo con el Gobierno, no ha sido capaz de convencer al Gobierno de la necesidad que tienen nuestras islas de tener las soluciones a los problemas de la justicia más cercanos, en un gobierno más próximo que es lo que justifica evidentemente esta transferencia, para que los ciudadanos se puedan beneficiar mejor de estas competencias, para que los ciudadanos puedan estar mejor atendidos, una justicia más rápida y por lo tanto, más eficaz.

Y para preguntar cómo se encuentran estas negociaciones, para preguntar a la consellera cómo se han llevado a cabo estas gestiones, para preguntar por qué no se han hecho efectivas estas transferencias a las Islas Baleares, hoy pedimos su comparecencia ante la cámara. Creemos que es bueno e importante que el Govern dé cuenta ante este parlamento de las gestiones que ha hecho, aquellas que han ido bien y aquellas que han ido mal. Yo esperaba que el Govern nos convocase, bien en comisión o bien en el pleno, para dar cuenta de ello. A la vista de que no ha sido así, nosotros tenemos más de dos años después, que pedir explicaciones y decir qué es lo que ha pasado para que esto no haya ocurrido.

Para preguntarle cuándo se va a modificar la Ley de planta, ¿cuándo se desarrollará la Ley de planta en Baleares? Hay que recordar que desde el año 2004 está pendiente desarrollar el partido judicial de Calvià, con varios juzgados pendientes de creación, lo que aliviaría sin duda el partido judicial de Palma, quitándole al menos un 35% de los casos judiciales que tendría el resto del partido judicial de Palma. ¿Cuándo se va a modificar la Ley de planta para hacer efectivo el ansiado deseo de esta cámara, expresado no sólo aquí, en Baleares, sino inclusive en el Senado, de que Formentera tenga también su juzgado de instrucción para no tener que hacer esta procesión, este doble padecimiento de desplazarse hasta Ibiza para pedir justicia? Eso venimos pidiéndolo desde hace muchos años y hay compromisos de este parlamento para que este Gobierno inste al Gobierno del Estado a que esto lo realice cuanto antes. Sin embargo, después de una legislatura en la que la justificación del Partido Socialista era que como en Madrid había un gobierno amigo, era muy bueno y esto sería muy efectivo, vemos que esa efectividad no ha llegado a la justicia. Vemos que no ha sido posible conseguir un acuerdo, como lo ha hecho el Gobierno de Asturias, el de La Rioja, el de Cantabria, el de Murcia o el de Aragón.

Queremos saber cuál ese handicap que tenemos en Baleares para que no se pueda transferir justicia. Algo tiene que ocurrir para ser la única comunidad autónoma uniprovincial que no tenga transferidas estas competencias. Yo creo que tiene que haber un motivo, que desconozco, pero estoy seguro que la consellera cuando comparezca aquí nos lo va a dir, nos dirá el motivo por el cual hoy no es posible que la administración de justicia esté más cercana en Baleares, sea más próxima, sea más asequible. No hablo de la judicatura, sino de la administración, que se pueda mejorar la administración de justicia. Yo me acuerdo de un proyecto que había el año 2005 de poner la oficina judicial en marcha en Baleares con un proyecto piloto. Estamos en el 2010 y todavía no se ha puesto en marcha ese proyecto piloto.

Tienen que haber ocurrido muchas cosas para que esto no suceda. Tiene que haber un motivo para que no seamos capaces de llegar a un acuerdo al que otros sí que han llegado. Tiene que haber un motivo para que la aspiración de Formentera no se lleve a cabo. Tiene que haber una razón para que seis años después, que se dice muy pronto, seis años después, todavía no se haya desarrollado la Ley de planta en Baleares que incluye la creación del partido judicial de Calvià. Algún motivo tiene que haber, tiene que haber algún razonamiento. Estoy seguro que la consellera será capaz de explicarlo ahora mismo. Por eso hemos dicho que venga aquí, a la cámara a explicarlo. Por eso hemos querido cerrar este ciclo, este periodo de legislatura pidiendo

explicaciones sobre justicia, porque es muy importante lo que cada uno ha hecho. Nosotros empezamos en el 2006, en noviembre, con un proyecto, con un presupuesto, con una cifra más o menos de lo que había, pero después hubo un estudio, parece que riguroso, lo desconozco porque evidentemente el Gobierno no ha tenido la cortesía de informar a la cámara, en donde se ha gastado una cantidad de dinero que yo creo que está justificada, para saber qué carencias tiene la justicia en Baleares, cómo están los edificios de los juzgados, cómo están las plantillas, cómo están las infraestructuras, en definitiva, qué planta tenemos en Baleares para administrar la justicia, que evidentemente no es la misma.

Mire, Aragón tiene el doble de habitantes que Baleares, o más o menos una vez y media, pero cuando transfieren justicia a Aragón le transfieren tres audiencias provinciales, un tribunal superior de justicia y lógicamente esta infraestructura Baleares no la tiene. El partido judicial de Ibiza tiene más asuntos que la Audiencia Provincial de Teruel y más asuntos que la Audiencia Provincial de Huesca. Evidentemente algo habrá que hacer con todo esto. No es posible que siempre continuemos igual, siendo los últimos de la cola. Y mientras que esta transferencia no venga a Baleares no será posible dar soluciones como se han dado en otras partes. En Alicante han sido capaces, en Valencia, de hacer secciones de la audiencia permanentes en Benidorm, en Elche, en Orihuela, en Villena, para que la gente no tenga que ir expresamente a Alicante. Imagínese lo que sería la justicia transferida a Baleares y poder poner una sección de la audiencia en Menorca y otra en Ibiza permanentes, como ha hecho la Comunidad Valenciana, no es innovar, pero esto lo podremos hacer a partir de cuando tengamos las competencias. Aquí somos más sensibles que los de Madrid, aquí tenemos más sensibilidad por las personas que viven en Ibiza, en Menorca y en Formentera para poder atender sus necesidades.

Por todo esto, Sra. Consellera, yo le pido explicaciones. ¿Qué ha hecho usted de este capital de este voto unánime, de este apoyo unánime que le dio en su momento la cámara al Govern para que hiciera estas gestiones? ¿Cómo lo ha utilizado usted? ¿Y qué resultados trae hoy aquí para explicarnos?

Muchas gracias, Sra. Consellera, y espero su intervención.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Intervé la consellera Costa per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Gràcies Sr. Diputat, per aquesta sol·licitud de compareixença i que efectivament, ens dóna la possibilitat de fer un repàs del que han estat durant aquesta legislatura les negociacions en matèria de justícia amb el Govern de l'Estat. Si bé, hem tengut oportunitats, jo mateixa, a pesar de només fer un any i poc que ens hem fet càrrec de la Direcció General de Justícia, hem tengut ocasió en comissió i en ple de parlar-ne.

He de dir que el Govern ha treballat de manera responsable i constant per fer realitat la directriu que es va aprovar en aquesta cambra, la proposició no de llei que ja ha llegit el Sr. Diputat, el compliment de la qual avui debatem; a més, una proposició no de llei que ja va donar també un debat posterior en aquesta cambra sobre el seu compliment. Avui sabem més de la situació de la justícia a les nostres illes, coneixem amb més precisió les dificultats del traspàs de funcions i de serveis, podem calcular de manera més rigorosa el cost de la transferència i tenim més informació i més instruments per fer més eficaç la coordinació entre les instàncies implicades en l'administració de justícia. Li he de dir també, Sr. Rodríguez, que els estudis que va fer l'actual Govern, se li varen enviar a través de CD, ho vaig fer jo personalment després d'una compareixença a la Comissió d'Assumptes Institucionals, si no record malament el novembre de l'any 2009 que ja em va demanar aquesta informació i jo personalment li ho vaig trametre, però si no la té, molt gustosament la hi tornaré a enviar.

Per això i en línia amb altres compareixences, que -com dic- hem tengut en ple o en comissió, bé el conseller de Presidència o jo mateixa, permeti'm insistir en les idees fonamentals següents.

La primera idea, gràcies a l'empenta que hem donat des del Govern aquests darrers anys, a dia d'avui tenim una informació molt més completa i més detallada d'aquella que es tenia en el seu dia. És cert, com vostè diu, que des de l'any 2006 aproximadament, l'anterior govern va encetar aquestes negociacions, va fer un estudi, jo crec que molt millorable des del punt de vista tècnic, però era un estudi o un document amb el qual es podien iniciar aquestes negociacions. A dia d'avui puc dir que, amb els estudis que hem fet amb tècnics i funcionaris de la mateixa direcció general que hi han fet feina de valent, tenim un detall molt més precís dels conceptes a valorar i en conseqüència ens ha facilitat l'actuació de totes les partides que integren el denominat cost efectiu.

La segona idea que voldria destacar és que des de la primera valoració que es va fer el juliol del 2008, prèvia a l'adopció d'aquesta proposició no de llei que avui ens ocupa fins a dia d'avui, el cost efectiu ha experimentat un increment significatiu de més del 16%. Jo crec que això ja és un valor afegir a destacar perquè quan vàrem començar a negociar el cost efectiu que manejàvem amb el Govern de l'Estat era de 51 milions d'euros i a dia d'avui la xifra ja s'acosta a 60 milions d'euros. Jo crec que aquest increment prou important ja justifica que durant tot aquest temps haguem negociat i volem continuar negociant i després li explicaré amb més detall per què a dia d'avui encara no tenim aquestes transferències de justícia; com dic, aquesta

xifra provisional s'atracava als 60 milions d'euros, estam pendents que el ministeri ens conformi aquesta data que ja hem parlat amb els tècnics del Ministeri de Justícia; i hem de dir que aquesta quantitat no és que sigui ni molta ni poca, la pregunta que tothom es fa és si és suficient, i mai en un traspàs l'administració que rep les competències no considera suficient la quantitat que li lliura en aquest cas l'administració central. Aquesta és la quantitat que l'Estat en aquests moments gasta a les Illes Balears. Però a més a més, hem de pensar per altra banda que hi ha capítols que estan en constant evolució, com per exemple el de personal, que a més ha experimentat en aquest cas l'impacte de la reducció del 5% establerta per a tot el sector públic, i totes aquestes circumstàncies poden fer variar el cost efectiu total fins en el darrer moment, però jo li parl de les xifres que manejam avui dia. I en aquest terreny, a més, hem de recordar que no hi ha gaire espai més per a la negociació quant al cost efectiu.

En segon lloc aquesta quantitat inclou també una part molt petita del capítol d'inversions perquè, com la cambra coneix, el gruix dels recursos econòmics per afrontar la situació dels edificis que van adscrits a aquest traspàs s'ha d'acordar amb allò que denominam l'annex d'inversions. Aquest annex constitueix el tram més complicat de la negociació perquè depèn de molts de factors i respon a paràmetres que no estan reglats. Pot suposar un percentatge del cost efectiu que en traspassos precedents o d'altres comunitats que vostè fins i tot ha posat d'exemple, s'ha situat al voltant d'un 20 o d'un 30% del cost efectiu ordinari.

En darrer lloc, vostè feia menció a aquest estudi que es fa fer a l'anterior legislatura com dic, podria ser una xifra des del meu punt de vista merament orientativa que tampoc no se sustentava en cap estudi o valoració tècnica rigorosa ni tan sols amb dades de procedència oficial, però bé, no es tracta ara d'entrar en quins estudis estan més ben fets, sinó a avançar en la negociació. Des de l'òptica de la responsabilitat i de la bona gestió allò que és important en tot cas és saber el que de veritat costen les funcions i els serveis que s'han de traspasar.

En tercer lloc, voldria destacar pel que fa a l'annex d'inversions que... subratllar una vegada més que aquest és probablement l'escull més important de la negociació i la causa que no hagin programat encara el tancament definitiu d'una proposta econòmica concreta amb el Ministeri de Justícia.

Com les senyores i els senyors diputats saben la situació dels edificis i de les instal·lacions vinculades a l'Administració de Justícia aquí a les Illes és problemàtica, tant pel nombre i de la dispersió territorial d'aquests immobles com també per l'abandonament històric de moltes de les seves seves, algunes de les quals han patit un elevadíssim nivell de degradació.

S'ha pogut constatar al passat que l'Administració central de l'Estat moltes vegades també s'ha trobat amb dificultats per poder disposar de parcel·les a les quals construir els edificis judicials, circumstància que ha alentit evidentment la renovació del parking immobiliari d'aquí, de les Illes depenent del Ministeri de Justícia. En una situació ideal una forta inversió en reforma i rehabilitació, en construcció de noves instal·lacions i en supressió de lloguers ens permetria enfrontar el futur amb més optimisme, però la realitat a dia d'avui és la que és.

Per altra banda també les exigències plantejades pel nostre equip negociador al ministeri en matèria de noves tecnologies també han generat una sèrie de nous estudis i valoracions, el resultat dels quals esperam, en breu termini, tenir.

El nostre plantejament és en aquest punt ben contundent perquè efectivament la proposició no de llei que avui debatem que parlava de la competència en justícia, hi ha una part fonamental que diu que "l'Estat ha de garantir els recursos necessaris que possibilitin l'exercici adequat d'aquestes competències per part del Govern de les Illes Balears" i això és el que intentam garantir, és a dir, tenir els recursos suficients per gestionar aquesta competència.

Ara bé, a ningú no se li escapa que la greu situació econòmica i els retalls pressupostaris poden condicionar aquesta negociació, però crec que l'escull -com deia abans- no està només en aquesta situació pressupostària sinó en el tema de les infraestructures a les diferents illes.

Ha estat també fonamental la col·laboració des de la conselleria amb les altres administracions, no només amb l'Estat, sinó amb els municipis afectats. Vostè coneix, Sr. Diputat, perfectament, les dificultats que hi ha hagut pel tema de la construcció dels jutjats d'Eivissa, del de Maó ja podem dir i anunciar que en un termini d'entre 4 i 5 mesos es podran inaugurar els nous jutjats de Maó, crec que aquest ha estat un avanç significatiu, però ens queda encara pendent... o més immediat, el tema d'Eivissa, Manacor, Ciutadella, però també hem avançat en aquestes tres infraestructures.

Jo li diria, Sr. Rodríguez, que probablement aquí tots els grups polítics o tots els partits polítics tenen una part de responsabilitat, perquè no fa falta que li recordi que en l'anterior legislatura, quan a aquest govern governava el Partit Popular, quan al Consell d'Eivissa governava el Partit Popular i a l'Ajuntament d'Eivissa el Partit Socialista en coalició amb Pacte, es va estar boicotejant durant quatre anys una modificació puntual del Pla general de Vila per poder modificar la parcel·la on s'havien d'instal·lar els nous jutjats d'Eivissa.

Probablement si hi hagués hagut la col·laboració institucional necessària en aquells moments i els jutjats d'Eivissa estiguessin ja en construcció o molt més avançats a dia d'avui la negociació amb el Ministeri de Justícia estaria també més avançada del que està en aquests moments, però no només pel tema dels jutjats d'Eivissa, que no tot ha de ser negatiu, avui també podem parlar d'una notícia positiva que ens ha anunciat l'Ajuntament d'Eivissa: precisament acaben de tancar l'acord econòmic amb el Ministeri d'Economia i Hisenda per efectuar la permuta dels terrenys que permetrà la construcció del nous jutjats d'Eivissa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sra. Costa.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Sí, Sra. Presidenta.

... a la plaça de Sa Graduada. En el cas de Ciutadella també hem avançat en el sentit que mentre l'ajuntament no pot disposar de terrenys per cedir al ministeri, el que farà el ministeri és llogar un local on es puguï traspasar part dels jutjats per així poder alleugerar la càrrega que pateixen els jutjats de Ciutadella.

També en el cas de Manacor hem avançat perquè gràcies a la unanimitat que hi va haver en aquest plenari vàrem poder modificar la normativa urbanística municipal, en aquest cas de Manacor, i ja el ple de l'Ajuntament de Manacor ha acordat cedir un terreny perquè es construeixin els nous jutjats a Manacor.

Per últim, quant al tema de Formentera, evidentment que també és una reivindicació històrica, però no des de l'any... no sé si em deia el Sr. Rodríguez l'any 2003 o en aquest cas això era Calvià, el tema dels jutjats de Formentera es reclamen des de l'any 96, aquí hi han passat governs de tots els colors. La Llei de demarcació i planta judicial que s'ha de modificar, com vostè sap és una llei estatal, nosaltres podem requerir Madrid, ho hem fet ja...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, vagi resumint perquè ha d'acabar.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Sí, acab ara mateix, Sra. Presidenta. És una llei que... en aquests moments hi ha un projecte de modificació de la Llei de demarcació i planta, aquesta és una bona notícia i allí on tots els grups hem de fer els esforços necessaris perquè finalment es creï el partit judicial a Formentera perquè hi ha unanimitat política.

En el cas de Calvià, efectivament es va crear el partit judicial, però el mateix Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el seu informe de l'any 2009 ja posa una advertència que seria necessari desenvolupar aquest partit judicial, però advertint que com a mínim serien necessaris més de sis jutjats i no sé si en aquests moments, com a ideal tots li donam suport, però en aquests moments no podem crear un o dos jutjats a Calvià perquè s'acabin col·lapsant al dia següent.

Per tant, crec que tots hem de ser el suficientment responsables per fer les inversions allí on realment puguem ajudar a agilitar l'Administració de Justícia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Consellera, por su intervención. Es verdad que envió usted un... debía ser parte de un estudio, pero no había conclusiones, no tenía terminado todavía el tema. Me imagino que estará mucho más elaborado y que usted lo habrá presentado al ministerio posteriormente, esto fue a poco de ser usted consellera en el octubre, noviembre del 2009. Sé que después usted ha negociado con el ministerio para el tema este y ese documento es el que no he tenido yo.

Mire, efectivamente, es verdad que en el año 2006, a petición del ministerio, nos reunimos con el ministerio para las transferencias y aportamos un documento que no tenía la complejidad del que ustedes han hecho, que fue encargado a unas personas especializadas en estudios, pero sí que había sido fruto de negociación con la opinión del Colegio de Abogados de Baleares, con el de Procuradores y con las secciones sindicales del personal de Justicia de Baleares. Había dado una cifra próxima a 70 millones de euros, ¿no?, no tan complejo como usted, pero, mire, si usted dice ahora que ya tienen el coste de referencia en 60 millones de euros, no estábamos tan errados, porque estoy seguro que no está conforme con los 70 millones de euros. Por tanto..., pero hay que ir a la cifra al final, ya verá como irá más de 60 y ojala que sean más de 70. Ojala que sean más de 70, para también equivocarme yo, con el tema este, ¿no?

Pero hay dos cuestiones que es importante tener en cuenta. Es verdad que en año 96 o anteriormente al 96 hay una voluntad de modificar la Ley de planta para que se cree el juzgado de Formentera, pero lo que le decía ahora es que el partido judicial de Calvià, los juzgados de Calvià, están creados desde el año 93, en la Ley de planta, ya existen, no han de nacer, ya existen, y del 93 a hoy, ocho años después no se ha hecho nada para desarrollar esta ley de planta que nos hace falta.

Le he dicho anteriormente que el volumen -y lo digo porque tuve contacto en su momento, etc.- de casos en que el partido judicial de Palma, se están ahora (...) referentes al partido judicial de Calvià es el 35% y, efectivamente, si en Palma hay más de 20 juzgados pues las cifras son éstas, son 6 u 8 juzgados de primera instancia que hacen falta en Calvià para... digamos que sea un partido judicial desarrollado.

Pero mire, hay dos cuestiones que quiero hacerle ver. Es verdad que nunca es suficiente una cifra, siempre la cifra es corta, pero aquí hay dos cuestiones. Una es, si tenemos dotación suficiente para nuestra transferencia de Justicia, si están bien dotadas las transferencias de Justicia, si efectivamente la planta que tenemos es la que nos corresponde o nos corresponde más y para ello hemos de compararnos en pesetas/vecinos con otras comunidades autónomas.

Le voy a poner otro ejemplo, como antes le he dicho, muy parco, pero un ejemplo. Extremadura tiene la misma población de Baleares, el presupuesto de Extremadura casi dobla el de Baleares. El Gobierno, la planta de justicia en Extremadura triplica la de Baleares, ¿por que motivo?, ¿qué ocurre en La Rioja?, ¿qué ocurre en Cantabria?, ¿qué ocurre en Asturias?, las transferencias de Justicia por habitante de... la comunidad autónoma ¿es igual que en Baleares? ¿estos 60 millones de euros para Baleares corresponde en porcentaje por ciudadano los mismos que para Cantabria, que para Aragón, que para Extremadura, que para Murcia, que para La Rioja?

Ahí es donde está la gradación, ahí es donde hay que hacer los estudios, Sra. Consellera. Ahí es donde hay que poner el acento para hacerle ver al Gobierno que tenemos un déficit de infraestructuras judiciales en Baleares. Las tenemos. Extremadura, con la misma población que nosotros, tiene dos audiencias provinciales, nosotros no tenemos más que una audiencia provincial. Lógicamente, tenemos otro problema y es que no tenemos continuidad de tierra, ahí está la mar por en medio que dificulta más todavía la (...) de justicia en Baleares.

Por lo tanto, evidentemente he de conformar aquí que no hemos hecho una buena gestión. Algo no hemos hecho bien. Algo no hemos hecho bien teniendo un gobierno en España del mismo aire que el de aquí, pues no hemos sido capaces de convencerles, no hemos sido capaces de hacerles ver, no hemos sido capaces de concienciarles que en Baleares la Administración de Justicia es peor que en otras comunidades autónomas, tiene más dificultades.

Los ciudadanos de Baleares para acudir a la Justicia tiene peor trato si viven en Menorca, si viven en Ibiza y no digamos si viven en Formentera que los señores que viven en Madrid o que viven en Tudela o que viven en Medina del Campo o que viven en otro sitio porque tienen que desplazarse y desplazarse en barco o en avión, no pueden ir con su coche.

Esta concienciación hemos de hacerla y por eso hay un régimen especial para nosotros y por eso, si efectivamente tenemos un déficit en inversiones, también el Estatuto de Autonomía, el que aprobamos en marzo del año 2007, preveía unos fondos estatutarios que no sólo han de servir para el tren, para el tranvía y para otras cuestiones. A lo mejor estos fondos que son el resultado de que el Gobierno reconoce que no ha invertido lo suficiente en Baleares en los últimos años servirían para hacer la infraestructura en Justicia, de la que carecemos.

Yo la animo para ello y lógicamente no estaremos a tiempo, pero espero que el nuevo gobierno que surja de las elecciones de mayo del 2011 sí que sea capaz de dar esta transferencia efectiva de Justicia a Baleares.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En torn de contrarèplica, la consellera Costa té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputades, efectivament, Sr. Rodríguez, probablement de les xifres, quant al cost efectiu que parlem amb el ministeri, no s'allunyen tant d'una resolució final. Per tant, al nou govern que vengui, sigui del color que sigui, li haurem deixat ben madur, però a mi, més que les presses d'obtenir la transferència en matèria de Justícia abans o després de maig, em preocupa molt més tenir la quantitat suficient per gestionar aquestes competències perquè aquesta competència ja en té molta d'experiència del que és gestionar unes competències mal dotades -i ara no entrarem en un altre debat- com pugui ser en educació, salut, etc.

Per tancar el tema de Calvià, li repetesc, supòs que ha estat un error, ha dit que des de l'any 93 hi ha partit judicial, no, hi ha partit judicial des de l'any 2003 a Calvià, i li reiter perquè crec que és important que la mateixa memòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears és clar quan diu que Calvià necessitaria 5 o 6 òrgans judicials que funcionassin simultàniament. Per tant es tracta d'una inversió elevada que en aquests moments es també complicat si tenim en compte que el ministeri ha anat creant diferents unitats judicials aquí, a les Illes, en partits on la situació era més delicada com pot ser Manacor, Inca, Palma o Eivissa. Per tant, el ministeri ha anat creant aquests nous jutjats on s'ha considerat -com deia- que la situació era més preocupant.

Estic absolutament d'acord en el discurs que vostè fa respecte a Formentera, és que tots els grups polítics sempre hi hem estat d'acord. Fins ara amb les reformes de la Llei de demarcació i planta no s'ha resolt, ara hi ha una altra reforma en marxa, esperem que sigui la definitiva i en aquesta nosaltres hi estarem al costat perquè ho hem defensat sempre.

Crec que no puc comparar... o no m'ho compari amb Extremadura on hi ha dues audiències perquè hi ha dues províncies. Una altra cosa és que aquí, a les Illes Balears, discutim la necessitat d'audiència en aquest cas provincial que es trasllada a la resta de les illes, la creació de noves audiències en virtut o pel fet insular, que això en aquest cas és el que tenim a favor, però crec que no se'ns pot comparar amb altres comunitats que no tenen illes i que no són uniprovincials.

També li voldria dir que tot aquest temps, mentre negociem, hi ha tota una sèrie d'inversions que fa l'Estat que ja no haurem de fer nosaltres ara. Si haguéssim acceptat les competències al principi d'aquesta legislatura quan es va començar a negociar, o a mitjan legislatura, estàvem en un cost efectiu de 51 milions d'euros. Li reiter que a dia d'avui estam al voltant de 60 milions. Això és més d'un 16%, és una quantitat més que important a l'hora de tenir pressa o no a acceptar unes competències, però el més important de tot, la construcció de nous edificis.

Aquesta comunitat no es pot permetre el luxe d'acceptar unes competències... i si de mi depèn i és la meua responsabilitat, no ho faré mentre no tinguem tancades les infraestructures que ara ja estan molt més a prop d'Eivissa, de Manacor, de Ciutadella i de Maó que com dic és imminent la inauguració en 4 o 5 mesos.

Una altra inversió també important, no n'hem parlat, però per als ciutadans és important, és tot el que fa referència als jutjats de pau que al principi de l'any 2009, ja quan era responsable de la Direcció General de Justícia el conseller de Presidència, es varen informatitzar la totalitat dels jutjats de pau, a dia d'avui estan tots informatitzats en el cas de Menorca, en el de Formentera i en el d'Eivissa i es completarà enguany en l'illa de Mallorca.

Paral·lelament es treballa per part del ministeri, hem de firmar un conveni de col·laboració amb el Govern, amb el projecte Red.es que preveu una inversió per a Balears de més d'1 milió d'euros per digitalitzar els registres civils que porten els jutjats de pau de les nostres illes i que començarà a posar-se en marxa -com dic- en poques setmanes.

L'objectiu d'aquest projecte és abandonar ja la pràctica de les inscripcions manuals en llibres físics. Crec que és una inversió important a les nostres illes, aquest d'1 milió d'euros per al tema del registre civil perquè a més facilitarà als ciutadans que, via internet, puguin treure aquells certificats registrals que els sigui necessari.

En tots cas, Sr. Diputat, crec que és positiu que hi hagi hagut, malgrat les diferències, bastant de consens i unanimitat a l'hora de reclamar unes transferències de Justícia que vinguin a aquesta illa ben dotades perquè la prioritat d'aquesta consellera -com li dic- no han estat les presses perquè arribassin en aquesta legislatura, encara que és el que m'hagués agradat i el desitjable, sinó que haguéssim avançat en el cost efectiu i ho hem fet, més d'un 16%, i haguéssim avançat en la construcció de les noves infraestructures i ho hem fet com li dic en el cas de Maó; a Eivissa, que ara és ja més imminent, esperem que en poques setmanes el Ministeri de Justícia comenci a treballar i presenti el nou concurs d'idees per als nous jutjats d'Eivissa; a Ciutadella que mentre no tinguem un solar nou es llogaran uns locals, i en el cas de Manacor també entre totes les forces polítiques hem fet possible que en el dia d'avui l'Ajuntament de Manacor hagi pogut cedir un terreny al Ministeri de Justícia.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 5422/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

Seguidament passam a debatre l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 5422/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE núm. 4255/10, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular per un temps de quinze minuts té la paraula la Sra. Soler, deduesc.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, quan el Govern va aprovar aquest projecte de llei del qual avui debatem l'esmena a la totalitat va anunciar que seria una llei per anar en contra de la corrupció i una llei per exigir més transparència a l'administració. Des del Partit Popular mai no ens oposarem a una llei que sigui per lluitar contra la corrupció, per tant una llei, entenem, que exigeixi un govern honest, transparent, un govern de qualitat, un govern més àgil i flexible, que elimini els tràmits administratius excessius i garanteixi a la ciutadania seguretat i rapidesa en els mateixos termes, i ara, en aquests moments més que mai, un govern que costi menys doblers als ciutadans. Tots aquests punts que nosaltres pensam que han d'estar recollits a una llei del bon govern no els trobam quan parlam del projecte que avui debatrem.

Es tracta d'una llei en la qual partim d'una sèrie de drets ja reconeguts a la Carta de drets fonamentals de dia 7 de desembre del 2000, adaptada el 12 de desembre de l'any 2007, així com de la Constitució Espanyola de 1978, article 103, i dels articles 35 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Estableix no una sèrie d'obligacions per a l'administració, com seria de desitjar d'una llei del bon govern, sinó que simplement en aquest avantprojecte ens trobam amb una sèrie de recomanacions; al llarg del text són molt poques les vegades en què es diu "l'administració haurà", sinó tot el contrari, totes les referències són "ha de fomentar", "ha de promoure", etc.

Per tant estam davant un projecte de llei completament irrellevant, ja que reconeix drets als ciutadans de les Illes Balears que ja estan reconeguts com a normes bàsiques estatals. D'aquí que el Partit Popular hagi presentat més de la meitat d'articles de supressió per evitar duplicitats; per exemple, els articles 4, 5, 6, 7, 8, recollits al règim jurídic administratiu; els articles 22, 23 i 24, que són els únics que parlen de transparència, els únics quan parlam d'una llei de bon govern i de transparència, els únics tres articles en tota una llei de 65, no aporten res de nou, ja que també estan recollits a la Llei de contractes del sector públic.

Per tant defensarem que no és necessària una llei per fer el que aquest projecte fa. És completament suficient amb l'aprovació d'un pla de qualitat -hi estaríem d'acord-, un pla de qualitat que vagi encapçalat per una declaració política de compromís amb la qualitat i amb la millora administrativa.

Tot això ens fa pensar que la finalitat de la norma, tot i que parlem d'una llei del bon govern i de la transparència, no és una altra que fer favors a gent coneguda per vosaltres. L'única novetat de la mateixa és la creació d'una oficina d'avaluació pública de les Illes Balears, i evidentment la corresponent creació d'una escala, fins ara inexistent, entre la qual es conformen els recursos humans de la comunitat autònoma de les Illes Balears, una escala de qualitat i avaluació d'organitzacions, segurament en la qual s'integrarien amb facilitat tots aquells que han fet fins aleshores feina en programa d'obres i serveis per a la Direcció de Qualitat que promou la llei. Curiosament amb una llei del bon govern i la transparència serien probablement aquestes oposicions per a aquesta escala de funcionaris amb un temari més reduït que el propi dels tècnics superiors i amb unes matèries per ells conegudes i per ningú més, i això que, com bé dic, és una llei per combatre la corrupció i per apostar per la transparència.

La gran pregunta que ens planteja la creació de l'Oficina d'Avaluació Pública és si serà una oficina que controli l'oportunitat de les polítiques públiques. Si és així, si ha de ser una oficina que controli l'oportunitat de les polítiques públiques, si ho és, estam davant un control administratiu d'una activitat política que executa un programa polític que està votat en unes urnes, i aquest control polític a qui correspon i de qui és competència és en aquest parlament. Si contràriament ens trobam davant un control de l'activitat administrativa, que també pot ser, el control de l'activitat administrativa, existeixen altres òrgans destinats a tal funció, tant la Inspecció General de Serveis, que cal recordar que a començament de legislatura el govern actual va contractar nous interventors per un cost de més de 400.000 euros, com també hi ha la Sindicatura de Comptes o fins i tot hi ha el Síndic de Greuges, que està creat però no està nomenat, al qual l'Estatut d'Autonomia encarrega específicament el control de l'activitat de l'Administració de la comunitat autònoma. Curiosament aquest avantprojecte de llei del qual avui parlam ni parla dels interventors, ni parla de la Sindicatura de Comptes, ni parla del Síndic de Greuges. Per tant no tenim clar a què es dedicarà aquesta oficina d'avaluació pública.

Tampoc no queda clar com es compaginaran els incentius econòmics per al personal que preveu aquesta llei amb l'avaluació del compliment i la corresponent productivitat que es regula a l'Estatut bàsic de l'empleat públic i a la Llei de funció pública de la CAIB. Parlarem de poca seriositat política, per ser diplomàtics, si ho hem de dir de qualque manera, que en un temps de crisi econòmica tan greu com el que patim incentivin crear premis als empleats públics, articles 37 i 38 d'aqueix avantprojecte, per fer la seva feina; és realment riure'ns de la societat i dels mateixos funcionaris.

Quan es regulen les condicions de treball dels empleats públics hagués procedit, com pertoca, la consulta a les organitzacions sindicals, cosa que amb aquest avantprojecte no s'ha fet, i això que parlam de transparència; fins i tot un sindicat ha presentat esmenes a aquest avantprojecte.

Per tant podem resumir que la llei de la qual parlem o l'avantprojecte de llei del qual parlem és una llei que en lloc de facilitar la legislació actual, la complica. No recull res nou excepte la creació de l'Oficina d'Avaluació Pública, que nosaltres ja podem anomenar sense por a res l'oficina dels "enxufats" pel govern actual. La Llei de subvencions de la passada legislatura és molt més restrictiva que aquest projecte de llei del qual parlem. Per tant entenem que tampoc per aquest sentit no és molt més transparent.

El Partit Popular manté i defensa avui l'esmena a la totalitat per coherència política. No podem oblidar que dels 65 articles que té la llei, més les seves disposicions, les disposicions addicionals, transitòries i finals, el Partit Popular ha presentat 56 esmenes, i la meitat d'aquestes 56 esmenes són de supressió d'articles, ja que entenem que hi ha duplicitat de regulació legislativa, són articles que trobam regulats a altres lleis. El Partit Popular ja posa avui de manifest que per aprovar aquest projecte de llei que es convertirà en llei és condició *sine qua non* que no suposin més despesa pública ni la creació de l'Oficina d'Avaluació Pública, ni la nova escala de funcionaris, ni les gratificacions als funcionaris, i que es tenguí en compte la tasca dels interventors que vostès varen crear i contractar amb més de 400.000 euros amb una única finalitat, revisar la legislatura passada, i que també es tenguí en compte la tasca de la Sindicatura de Comptes.

Resumirem la nostra defensa d'aquesta esmena a la totalitat amb una gran pregunta. Si és tan important aquesta llei del bon govern, que només en té el nom, i era tan important aprovar-la dins aquesta legislatura, com és possible que no l'hagueu aprovada durant tres anys i mig, que la vulgueu aprovar en les sis darreres setmanes que queden de Parlament? Què heu fet durant aquests tres anys i mig si era tan important aquesta llei per governar i només queden sis setmanes? Just just es pot aprovar en el darrer ple, quan acabarà la legislatura; què ha passat?, què s'amaga darrere aquesta llei? I darrere la nova creació de l'escala de funcionaris fins ara existent hi ha res a amagar o no? I la modificació que preveu aquesta llei de la llei d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma, tenen nom i llinatges aquestes incompatibilitats?, afecta a membres actuals del Govern? És lògic que a través d'una llei de la transparència i del bon govern, de la qualitat per a l'administració, es modifiqui la llei d'incompatibilitats?, no és més lògic fer-ho per una altra via que no sigui aquesta? És aquesta la transparència que ens oferiu?, és aquest el bon govern que ens oferiu?

Per tant esperam respostes a totes aquestes preguntes, que si decau -que és el que ja se'ns ha anunciat- l'esmena a la totalitat haurem de negociar esmena per esmena, de les quals, com he dit abans, més de 30 seran de supressió d'articles i veurem quin tipus de llei arribarem a aprovar. Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler.

(Petit aldarull a la sala)

S'obre un torn incidental per part del conseller competent, Sr. Albert Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, permetin en aquests moments del debat que el Govern també expliciti les raons per les quals aquest projecte de llei avui es debat aquí.

Primer de tot he de dir que en cap moment el Govern no ha intentat amb aquesta llei provocar cap tipus de confrontació amb cap grup parlamentari. Aquest projecte no és fruit de la precipitació, no és sorgeix d'una decisió poc meditada, al contrari, hi estam fent feina des de fa molt de temps i aquesta llei, per primera vegada a la història d'aquesta comunitat autònoma, hi ha hagut un projecte de llei que ha sofert, entre cometes, un procés de participació ciutadana i un debat *on line* on tota la gent que ha volgut hi ha pogut participar. Per què deim aquesta cosa?, per què hem volgut fer aquesta cosa? Perquè sabíem precisament que tocàvem qüestions molt sensibles en aquesta comunitat autònoma, que és la credibilitat de les administracions i dels polítics a un moment polític bastant complicat per a la nostra comunitat en relació, com dic, amb la confiança dels ciutadans.

Presentam idò aquest projecte de llei amb voluntat de consens absolut. Tot i l'esmena de totalitat que s'acaba de defensar no hi volem renunciar, a aquesta voluntat de consens absolut. Des del meu departament hem fet feina intensament per intenta acostar posicions i acordar el text de la llei a la vista de les esmenes parcials presentades; hi va haver un intent que va protagonitzar precisament la portaveu del Partit Popular, amb el qual havíem avançat bastant en aquest consens, i a un moment determinat la meua interpretació és que hi ha hagut una consigna que açò que anava bé anés malament, perquè ningú no ens ha explicat per què, ningú encara no ens ha explicat per què tot el camí que havíem fet conjuntament el Grup Popular i el Govern per acordar un text en el qual ens trobessin còmodes els membres del Partit Popular, els membres del Grup Popular, anés endavant. Ningú no ens ha explicat per què d'un dia per l'altre açò se n'ha anat en orris.

Dit açò, senyores i senyors diputats, intentaré argumentar per què pensa el Govern que és necessari que la comunitat autònoma de les Illes Balears compti amb una llei que reguli i reculli en un únic text legal l'aposta decidida per uns serveis públics de qualitat i per un control rigorós de tot allò relacionat amb la manera d'actuar dels líders polítics. Aquest control rigorós ens hauria d'ajudar a potenciar i consolidar la qualitat democràtica de les nostres institucions i a recuperar, com he dit abans, la credibilitat dels polítics i de la política.

En primer lloc aquest projecte de llei respon a un manament estatutari, més concretament a l'article 14, que estableix que una llei del Parlament ha de regular el dret que té la ciutadania a una bona administració i a l'accés als arxius i registres administratius de les institucions i administracions públiques de les Illes Balears; i també a l'article 15 de l'Estatut d'Autonomia, que diu que es reconeix igualment el dret a participar de manera individual o col·lectiva en la vida política, econòmica, cultural i social de la comunitat autònoma, com també en els assumptes

públics. Aquests drets ja es recullen a la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El dret a una bona administració, com es veurà després, ha estat objecte de regulació a moltes institucions, alguna n'ha comentat la portaveu del Grup Popular, i ha esdevingut un increment en els nivells d'exigència. Avui en dia parlar del dret a una bona administració també és parlar, i d'una manera molt especial, parlar de qualitat de les organitzacions i dels serveis públics. Especialment rellevant és l'article 39 de l'esmentada llei 3/2003, el qual recull el dret de la ciutadania a la qualitat dels serveis públics i disposa com a obligació del Govern de les Illes Balears l'adopció d'alguns dels models reconeguts i existents en relació amb l'avaluació de la qualitat dels serveis públics per tal que els òrgans de l'administració puguin autoavaluar periòdicament la seva activitat. En un àmbit més concret el mateix article preveu la possibilitat que el Govern estableixi premis o un altre tipus d'incentius per promoure entre els seus òrgans la millora contínua de la qualitat dels serveis - quedin-se amb açò que acab de dir-, i també fa referències al dret de petició, als suggeriments o a les queixes relatives al funcionament dels serveis públics, a les relacions de la ciutadania amb l'administració per vies informàtiques, com també la formulació de sol·licituds i altres manifestacions, o a la necessitat de mantenir actualitzar l'inventari del procediment administratiu de la seva competència.

He d'afegir ara que malgrat aquestes reserves normatives s'havia avançat molt poc legislativament parlant, per no dir gens, en aquesta direcció, i estic parlant de la Llei 3/2003, 3/2003. Pràcticament, d'aquelles previsions legals que marca la llei, pràcticament no s'havia avançat gens. La Llei 3/2003, com dic, ja marcava la necessitat de triar un model d'avaluació de les administracions. No s'ha fet feina en açò fins a l'any 2008, cinc anys de desert pràcticament absolut.

Des del principi de la legislatura hem apostat per augmentar els nivells d'exigència de qualitat en l'administració autonòmica. Ja el desembre del 2007 vam aprovar el segon pla estratègic de qualitat, i dia 8 de maig del 2009 vàrem adoptar un acord de Consell de Govern per impulsar la simplificació i la reducció de càrregues administratives en l'administració de la comunitat. Així mateix el 18 de desembre de 2009 en vàrem adoptar un altre per implementar el sistema de gestió per processos de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Són tres clars exemples d'aquesta tendència de regulació com a suport d'una bona administració en el marc de la comunitat autònoma.

En segon lloc aquest projecte de llei respon a la necessitat de donar un impuls al trànsit entre el model burocràtic que regeix la nostra administració i el model gerencial i de governança que demanen les nostres empreses i la societat civil. Com sabem, el model genèric d'administració pública a Espanya ha passat d'un tipus d'organització especialment preocupada per la imparcialitat i l'aplicació objectiva de la llei i per la preservació de l'ordre públic i del jurídica a un altre més centrat en el desenvolupament de nous serveis en el marc de l'estat de benestar. L'augment de recursos disponibles a aquests efectes i l'ampliació dels límits de l'acció pública han fet necessària una major atenció sobre l'eficàcia i l'eficiència de les organitzacions, com també la introducció d'una nova cultura en

la gestió dels serveis, i aquesta nova cultura és essencial en un món més obert i globalitzat en què tot és més proper i més complex i en el qual la ciutadania és cada vegada més exigent.

En tercer lloc el projecte de llei respon a la necessitat d'equiparar-nos en aquest terreny amb altres institucions del nostre entorn. A l'àmbit europeu el Tractat de Lisboa, de desembre de 2007, reconeix els drets, les llibertats i els principis anunciats a la Carta dels Drets Fonamentals, de 7 de desembre de 2000, i proclama que aquesta carta té el mateix valor jurídic que els tractats. L'article 41 d'aquesta carta estableix el dret a una bona administració, definit com que tota persona té respecte del fet que les institucions, els òrgans i els organismes de la Unió tractin els seus assumptes de manera imparcial i equitativa i en un termini raonable.

A l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i com a legislació bàsica, la Llei 30/92, de 26 de novembre, ja hi ha fet esment la portaveu del Grup Parlamentari Popular, de règim jurídic de les administracions públiques, en el seu article 3 recull un conjunt de principis, el d'eficàcia, el de cooperació, el d'eficiència, el de servei a la ciutadania, el de transparència i el de participació que varen fixar reptes ambiciosos en aquells temps, l'any 92, però que encara avui continuen molt presents i molts vius en l'activitat pública.

Posteriorment, la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i de funcionament de l'Administració General de l'Estat, va precisar i va renovar els principis esmentats, aquesta vegada amb més atenció a les demandes de la ciutadania, i ho va fer en dos blocs: un d'organització, incloent principis com el de simplicitat, claredat i proximitat a la ciutadania, i coordinació. I un altre de funcionament, eficàcia en el compliment dels objectius fixats, eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics, programació i desenvolupament d'objectius i control de la gestió i dels seus resultats, responsabilitat en la gestió pública, racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió, servei efectiu a la ciutadania, objectivitat i transparència de les actuacions administratives i cooperació i coordinació amb la resta administracions públiques, com també el principi de servei a la ciutadania.

També el Reial Decret 951/2005, que estableix el marc general per a la millora de la qualitat en l'Administració General de l'Estat, és una fita destacable en aquest recorregut ja que té per objecte definir l'espai comú per a la millora de la qualitat i regular els aspectes bàsics dels programes que la integren.

La creació de l'Agència d'Avaluació de Polítiques i Qualitat de Serveis del Govern d'Espanya d'1 de desembre de 2006, és una referència inexcusable en aquest àmbit. La gestió orientada a resultats; el desenvolupament d'indicadors per mesurar l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat; l'enfortiment dels mecanismes de seguiment i control del compliment d'objectius juntament amb l'ús de l'avaluació són alguns dels trets bàsics que, d'entre d'altres, configuren aquesta nova gestió pública.

La Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, incorpora a la legislació espanyola el contingut de la directiva europea relatiu als serveis del mercat interior. Aquesta llei es va aprovar a efectes d'impulsar la millora de la regulació del sector de serveis reduint les traves injustificades o desproporcionades.

I finalment, la Llei estatal 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, insisteix en la configuració d'una administració moderna que faci del principi d'eficàcia i d'eficiència l'eix vertebrador, el seu eix vertebrador, sempre amb la mirada posada en la ciutadania.

En quart lloc, el projecte de llei respon a les necessitats de dotar-nos d'infraestructures d'integritat per limitar les males pràctiques de gestió pública. No podem fer una aposta decidida per a una bona administració, per uns serveis públics de qualitat i deixar de costat el bon govern, ara no, no podem perdre l'oportunitat d'avançar cap a un espai complementari i imprescindible com és el de la potenciació i la consolidació de la qualitat democràtica en allò que té a veure amb l'exercici de l'acció de govern. Hem de ser responsables, la societat demana canvis i està en les nostres mans donar-los respostes. I aquestes respostes les trobam en el títol referit al bon govern que té a veure amb tot allò relacionat amb una manera d'actuar dels líders polítics, de les institucions públiques, de conformitat amb referències jurídiques, morals o ètiques.

Aquesta manera exigent d'actuar posa en relleu l'acció dels governants i les organitzacions públiques que representen. Els poders públics tenen un paper decisiu a l'hora de garantir la igualtat i la solidaritat i com a defensors de l'Estat de dret, i si volem reforçar el vincle entre poders públics i la ciutadania hem de seguir les passes dels governs més avançats que es doten de mecanismes que faciliten la bona manera de fer i exigeixen el control dels responsables públics. Darrerament a l'Estat trobam iniciatives encaminades a exemplificar la "governança" que van des de l'impuls a codis ètics basats en l'austeritat i l'honestat, la transparència i la responsabilitat a la millora en la rendició de comptes passant per l'avaluació dels resultats de les intervencions públiques. Si això sempre ha de ser o hauria de ser un repte, una preocupació dels servidors públics aquí i ara és una exigència ètica i moral ineludible que tenim totes les forces polítiques amb la nostra ciutadania. L'única manera de superar els episodis que tan profundament han marcat la vida política de la nostra comunitat en els darrers anys i que tan negativament han afectat la valoració de la ciutadania envers de la política i dels polítics és dotant l'activitat pública i els seus responsables al front de la màxima transparència.

Senyores i senyors diputats, Europa té normes, Espanya té normes, ara es tracta que les Illes Balears es dotin d'una normativa actualitzada que reculli els nous models de gestió que apliquen les administracions més modernes, més eficients, més participatives i més transparents. Presentam, per açò, aquest projecte de llei avui al debat de la cambra perquè la nostra ciutadania es mereix una administració més orientada a satisfer les necessitats reals que ofereixi vies de participació més accessibles i més transparents, perquè es mereix que ho fem amb el màxim de qualitat possible i amb la utilització òptima dels mitjans al nostre abast simplificant els procediments i reduint càrregues administratives, perquè es mereix que gestionem millor les capacitats dels empleats públics i dels seus directius des de la perspectiva de la millora contínua, perquè es mereix una millor rendició de comptes i més responsabilitat social.

En definitiva -i acab- la nostra ciutadania es mereix que tots fem un esforç per tornar la confiança en les institucions públiques i en aquest esforç comú jo crid especialment la participació del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li acabaré la seva darrera frase, efectivament, la societat es mereix un esforç dels polítics perquè recuperin la confiança perduda en les administracions públiques, d'acord. I li he dit per començar la meua intervenció que el Partit Popular estaria d'acord a fer una llei que realment fos una llei per anar en contra de la corrupció, que no ho hauria d'abanderar cap partit polític i voldríem treure una llei per consens, però li he dit, més que una llei del bon govern estaríem parlant d'un pla de qualitat. A tota Espanya, on hi ha disset comunitats autònomes, una sola comunitat autònoma té la llei del bon govern, la resta té o pla de qualitat o funcionen amb decrets, com la Comunitat de Madrid, dos decrets per exigir transparència, però aquí som pioners en tot.

Sr. Conseller, per què varen contractar deu interventors més en aquesta comunitat autònoma, que ens suposen un cost de 400 mil euros, i fan una llei del bon govern i no regulen la seva tasca? Com fan una llei del bon govern i la transparència i no parlen de la Sindicatura de Comptes? Per què aprovam un estatut d'autonomia per unanimitat de tots els partits polítics i establim que la tasca del Síndic de Greuges ha de ser el control de l'administració, i vostès no parlen en aquesta llei del Síndic de Greuges? Per què a una llei del bon govern i la transparència sí que parlem, sí que parlem de crear una nova escala de funcionaris? Sr. Conseller, vostè ha dit que han fet un projecte de llei amb molta participació ciutadana, jo aquí li he de dir, participació ciutadana selectiva, la que a vostè li ha interessat, curiosament els sindicats no els han convidat perquè el sindicat UGT ha presentat esmenes a aquest projecte de llei, li ha presentat esmenes, cert o no?, li ha presentat esmenes, és mentida? Ah! Li ha presentat esmenes perquè no ha estat convidat a la negociació col·lectiva.

Sr. Conseller, justifiqueu-m que una llei de transparència i del bon govern modifiqui la llei d'incompatibilitat dels membres del Govern, justifiqueu-m'ho. Aquests dos temes creen molta confiança als ciutadans del carrer, moltíssima. Els ciutadans del carrer pensen que nosaltres amb una llei del bon govern i la transparència feim el que volem per arreglar no sabem què. La llei d'incompatibilitats no afavoreix gens la transparència, ni l'afavoreix ni la perjudica, però no té sentit que ho femem via llei de bon govern. Crear una nova escala de funcionaris via llei del bon govern no afavoreix la transparència, la creïn on l'hagin de crear, però no via una llei del bon govern. I li diré més, Sr. Conseller, han fet molta feina, no li ho discutiré, l'han estudiada durant tres anys, també ho ha dit, em pareix molt bé, i el primer tràmit quin va ser?, va ser entrar en el Parlament i incomplir dues normatives, d'aquí que s'hagi ampliat el termini d'esmenes pel Partit Popular, aquesta llei necessitava l'informe preceptiu del Consell Econòmic i Social, i no li ho varen demanar, és greu, eh?, això és transparència. Als ciutadans els deim que pagam tots els assessors necessaris que necessita aquest govern, però quan tramiten una llei que els ha durat tres anys, que ha d'afavorir la transparència i el bon govern el primer tràmit parlamentari és incompliment d'altres lleis. L'informe preceptiu del Consell Econòmic i Social que és preceptiu, no el varen dur. Vostè em reconeixerà que el Partit Popular va demanar ampliació de termini d'esmenes perquè s'aportessin els informes necessaris.

Sr. Conseller, li dic, el Partit Popular vol consens per aprovar aquesta llei, el consens parteix perquè els dos partits de l'oposició, en aquest cas parlaré del meu que és el Partit Popular, de 65 articles ha presentat 56 esmenes i de les 56, més o menys la meitat són de supressió d'articles. L'altre partit de l'oposició, que ja ha dit que no està d'acord amb l'esmenta a la totalitat, ha presentat una esmena més que el Partit Popular, 56, i més o manco fent el recompte també hi ha uns trenta articles de supressió, podem arribar a un consens si és necessari, però no dubti que si suprimim tants d'articles ens en quedaran pocs d'una llei de 65 articles. No ens hagués convengut més asseure'ns abans, si vostès volien consens, no ens varen enviar a demanar abans, ens envien a demanar, ens asseiem i en lloc de fer la llei del bon govern i la transparència feim un pla de qualitat de l'administració, i sortim tots davant l'opinió pública i els deim que som capaços de posar-nos d'acord per fer un pla de qualitat per governar i perquè l'administració sigui més transparent, però vostès han volgut sortir davant l'opinió pública abanderant una llei per anar en contra de la corrupció del PP, no per anar en contra de la corrupció de tots, no, aquí només hi ha un de corrupte, som el PP i això és el consens que vostès ens demanen, voler aprovar una llei que només abanderi un tipus de corrupció, la corrupció del PP, no, Sr. Conseller.

Per tant, aquí ens varem aturar. Com que ens decaurà l'esmena a la totalitat, ens decaurà, hi haurà temps, hi ha sis setmanes, ens asseurem i negociarem esmena per esmena, però ja li dic, poca llei de la que avui tenim presentada treurem a una llei on els dos partits de l'oposició en total han presentat 111 esmenes i de les 111 la meitat són de supressió d'articles. Veurem quina llei acabarà per aprovar-se.

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Per tancar la qüestió, el Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Soler, com que vull ser positiu em quedaré amb les dues referències que ha fet que el Grup Popular vol consens. Per tant, reprendrem les negociacions que encara jo no sé per quina raó, supòs que seguint consignes polítiques, vostè va avortar en un moment determinat. Nosaltres sempre hem dit el mateix, aquest és un projecte de llei que hem posat damunt la taula, només una cosa és irrenunciable d'aquest projecte de llei, la lluita contra la transparència. Resulta que el gruix de les esmenes que vostès han presentat lleven precisament tota la feina que feim per ser més transparents i varem dir aquí no, tota la resta des de les agències d'avaluació, els incentius, els premis, tot el que vulguin, tot, absolutament tot és negociable, menys una cosa, aquesta llei persegueix una cosa, ser més transparents, poder exigir per tant més responsabilitats als responsables polítics que han de tirar endavant les polítiques públiques.

Aquí jo no he dit res de la corrupció d'uns ni d'altres, he estat absolutament exquisit, he estat absolutament exquisit. Cada un sap com té les coses a casa seva, jo no he de recordar res, però precisament, aquesta llei és necessària aquí i ara perquè no podem tancar els ulls a tot allò que ha passat en els darrers anys, perquè la ciutadania a tots, a tots ens demanen que actuem en contra d'aquesta qüestió. Si nosaltres tancam els ulls i feim cas a algú que parla molt i no fa res perquè sigui més transparent donarem un mal servei als ciutadans i això és el que hem d'evitar, i estic segur que tots ho volem açò. Per açò jo estava molt satisfet dels avanços que havíem fet amb el Grup Popular de negociar aquesta llei, i ho torn a repetir -i ho he dit ja cinc vegades-, encara no sé per quina raó es va avortar més allà de les consignes polítiques de vol molt baix.

Aquesta comunitat autònoma políticament només se'n sortirà si som capaços de donar respostes als interrogants dels ciutadans, a la desconfiança dels ciutadans amb relació a la nostra feina com a responsables polítics, i si açò algú no ho vol veure -com dic- també tindrà un recorregut molt curt, pens jo, o hauria de tenir un recorregut molt curt. Aquest és el missatge que jo vull dir aquí ara, escolti, açò no es pot substituir per un pla de qualitat, pla de qualitat ja en tenim, és el segon pla de qualitat que fa, un el varem fer al primer govern de progrés i ara n'hem fet un altre. Ara, resulta que quan el Partit Popular ha governat no hi ha hagut cap de pla de qualitat, no només no n'hi ha hagut cap sinó que varen estotjar el que nosaltres havíem fet dins el calaix.

Per tant, no em diguin coses que no han de ser. El pla de qualitat és una altra cosa i també benvingut siguin a aquesta qüestió, benvinguts siguin vostès aquí a aquesta qüestió perquè clar vostè diu que nosaltres som molt originals, no, no, miri, nosaltres per fer aquesta llei hem mirat què han fet les altres institucions, hem mirat Europa, hem mirat Espanya, hem mirat les comunitats autònomes. Les comunitats autònomes que més avançats tenen codis de bona conducta i de bona administració són comunitats autònomes del PP, del PP.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

I aquí nosaltres hem fet feina amb ells, nosaltres aprenem amb ells, aprenem de La Rioja, fonamentalment, de Castella-Lleó, de Navarra i de Madrid. Escolti, tots aquests són seus. Tot això que jo pos dins aquesta llei o que nosaltres posam dins aquesta llei ens hem inventat molt poca cosa, l'única novetat que hi ha amb relació a totes les lleis de bona administració i de bon govern és que clarament lluita a favor de la transparència, no en contra de ningú, l'única novetat que hi ha amb totes les lleis que hem comparat és aquesta. Val la pena lluitar per açò? Val la pena lluitar per açò en aquesta comunitat aquí i ara davant unes eleccions que falten tres mesos que el Govern ha de dirimir? Jo crec que sí. Només serà bona aquesta lluita si tots hi som, si tots hi som. Nosaltres de veritat que no volem posar en contradicció ningú, no volem posar en dificultats ningú, el que deman jo, com a membre del Govern que ha impulsat aquesta llei, és que s'incorpori el Partit Popular a aquesta feina a favor de la transparència.

Quan un analitza les aportacions de les esmenes, efectivament la Sra. Soler ho deia, clar, vostè diu que aquesta és una llei irrellevant i si apliquessin a aquesta llei irrellevant les seves esmenes quedaria una no-lllei, no hi quedaria res, res, perquè la immensa majoria d'esmenes són per treure aquesta irrellevància de text que diu la Sra. Soler. Si fos tan irrellevant vostè no aportaria unes esmenes per fer-la desaparèixer, açò és de calaix. Per tant, Sra. Soler, hem de ser seriosos. Volem lluitar o no contra la transparència? Aquest és l'interrogant que jo pos aquí, i replec -i acab, Sra. Presidenta-, replec aquest esperit que vostè ha expressat aquí dalt de la tribuna que estan disposats a fer-ho. Els tornarem a cridar per sumar-los al consens.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Passam, ara, a les intervencions en torn a favor de l'esmena. Hi ha intervencions? No. Per tant, passarem a les intervencions en torns en contra de l'esmena. Pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Soler, en veritat que tenim una visió ben diferent de la necessitat d'una llei que reguli una bona administració i un bon govern, de totes maneres, pens que tenim molta feina tots i totes aquí a les Illes Balears, però també en el conjunt de la Unió Europea. Tenim feina perquè s'ha de transformar una vella administració de caire podríem dir napoleònic en un altre tipus d'administració, una administració moderna i també que el Govern que la sustenta certament també sigui un altre tipus de govern. Aquest és el marc general, però a les Illes Balears, com tots vostès saben, tenim també un marc particular, un marc específic que fa necessari aquesta llei perquè també, i aquí faig una pregunta, qui es pot atrevir avui en dia a dir que a les Balears no fa falta una llei de la bona administració i del bon govern? Aquesta llei fa falta, perquè les condicions específiques de les Balears ho exigeixen, però també fa falta perquè contribuirà, i n'estam ben convençuts, a una administració més adequada a les necessitats de les persones que avui viuen aquí, a les Illes Balears, per tant fa falta per millorar l'acció política; per millorar l'actuació de l'administració i les seves relacions amb els ciutadans, i sobretot i el que és més important, per facilitar als ciutadans les seves relacions amb l'administració.

Per tant, no votarem a favor de l'esmena a la totalitat que ens presenta el Grup Popular, el Partit Popular. Entenem que aquesta esmena a la totalitat no té raó de ser, siguin quins siguin els aspectes tècnics a millorar, siguin quins siguin els aspectes tècnics advocats, perquè es tracta d'una llei necessària avui a les Illes Balears.

Certament, l'administració ha evolucionat, sortosament, per començar som en un clar procés d'evolució del paper dels funcionaris, del paper de la gent que treballa en el camp de l'administració abans, i supòs que això encara era una rêmora de la dictadura, l'administració solia ser opaca i impenetrable per als ciutadans; molt sovint es feien males representacions de l'obra també *El Castell* de Kafka, ara això està clarament en procés d'evolució i cada vegada més els funcionaris se senten bàsicament servidors de la cosa pública. L'administració ha d'anar sent percebuda com a servei públic i ha de facilitar les coses en lloc de posar-hi entrebancs. El vell model burocratitzat ha d'evolucionar cap a un model més d'acord amb el concepte europeu de la "governança", en parlem tot sovint, però és aquest; i juntament amb la "governança" hi hem de contemplar la transparència: el ciutadà té dret a uns serveis públics de qualitat i a un tracte imparcial per part de l'administració.

Aquesta llei, la llei de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears presenta o tenim dividida en tres blocs, en aspectes que entenem que són fonamentals per millorar-la. Pel que fa a la bona administració, aspectes que són imprescindibles avui en dia, com l'accés electrònic per part dels ciutadans; la simplificació dels tràmits, la seva agilitació, tot això ha de contribuir a millorar la qualitat del servei. Aquests elements han d'anar acompanyats amb una major transparència en la gestió, especialment i això ho sabem, amb aspectes que són tot sovint controvertits, com és la contractació pública.

Juntament amb aquesta modernització, simplificació i millora de l'administració, s'aborda una qüestió en el segon bloc, aquest segon bloc és el bon govern. El bon govern certament passa per la "governança" i la transparència; consider que no és sobrer incidir en aquestes qüestions -i aquí, Sra. Soler, és un fet que es treballa per tot arreu, per tot arreu fa falta-, per tant a les Balears no podem ser-ne una excepció en aquest tema. Per tant, lògicament, les Balears no són cap excepció.

El tercer bloc, n'heu parlat també, allà on s'especifica la creació d'aquesta oficina d'avaluació pública de les Illes Balears, és cert, és la creació d'un nou organisme, d'un organisme que ha de contribuir tant a la millora de l'administració com a la "governança" de la comunitat autònoma. Contràriament al que heu dit, aquesta oficina no ha d'encarir necessàriament l'administració, sinó que, malgrat el cost que pugui tenir, ha de contribuir a optimitzar els recursos i per tant a la llarga abaratir-la.

Finalment, no voldria acabar sense una consideració que trob important, aquesta llei atorga un paper important al Parlament de les Illes Balears, la funció bàsica d'aquest Parlament, ho sabem, és, a banda d'aprovar el cabal legislatiu del nostre país, el seguiment de l'acció de govern, però moltes vegades apareixen aspectes en els quals el Parlament hi té poc a dir. Amb aquesta llei, el nomenament dels alts càrrecs passarà un control parlamentari i aquest control, que ja s'exerceix a democràcies avançades com Estats Units o també dins la Unió Europea, també tindrà aquesta veu del Parlament de les Illes Balears.

Sra. Soler, ja acab, hi pot haver aspectes controvertits a la llei, certament, però votar favorablement l'esmena a la totalitat significaria clarament aparcar-la fins a la pròxima legislatura, i no crec que fos oportú ni desitjable. Si de veritat es vol consens, deixem que la llei faci el seu camí, discutim les nostres diferències i mirem de polir-la tant com sigui possible, però facem també un esforç per a no posar-la en un calaix fins passades les eleccions, crec que no seria ni adequat ni responsable, ni tan sols estèticament acceptable davant una ciutadania que requereix d'una llei d'aquestes característiques.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. També pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Soler, estam en aquest moment debatent l'esmena a la totalitat i quan debatem l'esmena a la totalitat el que ens demanam és si és convenient i necessària aquesta llei i sobretot si és convenient i necessari aquest debat, perquè és evident que si s'aprova l'esmena a la totalitat el debat dins el Parlament no es produirà, perquè la seva esmena és de devolució i tornaria el text al Govern. I nosaltres, modestament, consideram que és necessari, sobretot el debat i també la llei, i és necessari sobretot el debat en el Parlament, i també la llei, per tres raons molt bàsiques, no em vull fer molt reiteratiu, perquè tots els

portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula han insistit sobre els mateixos conceptes.

Primer, avançar en el control, la transparència i la qualitat de les administracions públiques. Segon, lluitar contra l'alarma social generada per la negligent gestió, per dir-ho de qualque manera, intentar recuperar, això que deia el conseller, la credibilitat, la confiança. I tercer, per avançar també en el sistema d'avaluació de les administracions públiques.

És el millor projecte de llei que es podia remetre, entenem que no, entenem que no i per això, com bé vostè ha recordat, Unió Mallorca ha presentat 56 esmenes a aquest projecte de llei. I aquí hi ha un debat, que supòs que s'haurà de produir en ponència i en comissió, hi ha un debat sobre si una de les coses que pretén fer la llei té sentit o no, i aquesta pretensió és actualitzar, compondre, organitzar tota una sèrie de normativa dispersa. I nosaltres hem presentat moltes esmenes de supressió, perquè és ver que no hi ha grans novetats en tots aquests articles que nosaltres hem esmenat, però sí que estam oberts a un debat sobre la conveniència o no d'incorporar de manera ordenada i organitzada aquests articles dins un text d'aquestes característiques, crec que és un debat important.

I és un debat que enllaça amb el que vostè deia del Síndic de Greuges i del Síndic de Comptes, perquè també s'haguessin pogut ficar aquí, probablement no hi hauria novetats, però tornàrem a aquest debat, si és convenient que en aquest text legal hi hagi tantes coses o no. Això serà un debat, ja dic, de ponència i comissió, no és el debat d'ara.

Sí que li dic que nosaltres coincidim plenament amb un dels seus grans arguments per defensar l'esmena a la totalitat, i el seu gran argument és que aquesta llei no suposi noves despeses o nous costos a l'administració, totalment d'acord, les nostres esmenes van en aquest sentit; gratificacions, eliminades, d'acord amb les nostres esmenes, també d'acord amb les seves, esmenes parcials; oficina d'avaluació pública, nosaltres la reconduïm perquè tampoc no suposi cap nou cost; nova escala de funcionaris, també hi tenim presentada una esmena de supressió. Per tant, en aquests tres aspectes que vostè ha enumerat com els aspectes que suposen nous costos, crec que, almanco l'acord Partit Popular-Unió Mallorca serà total, perquè és evident que nosaltres no volem que aquesta llei suposi nous costos. Li he de dir que vostès han consensuat altres lleis que sí que han suposat més estructura administrativa, però bé, aquí tampoc no voldria anar a aquest debat, fa poques setmanes, però és igual, acceptam el seu arguments de nous costos.

Per tant, crec que és necessari en aquest moment, i així com està la societat i així com estan les circumstàncies polítiques i administratives i la crisi, que es produeixi aquest debat i que intentem entre tots trobar punts de consens. Crec que tant el Partit Popular com Unió Mallorca tenen moltes esmenes presentades parcials per millorar el text i, per tant, el text es pot millorar, però crec que no podem evitar, no volem evitar aquest debat, pensam que és necessari que es dugui aquest debat. I per això entendrà perfectament que nosaltres no podem donar suport a la seva esmena a la totalitat.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. He de confessar, en primer lloc, que ahir, quan intentava preparar-me un poc mentalment aquesta intervenció, vaig tenir serioses dificultats, i naturalment hagués pogut pujar aquí i limitar-me a fer una llista de les bondats d'aquesta llei, i amb açò crec que ja hagués quedat bé. Però sempre el meu costum és intentar entendre quins són els motius perquè es presenta una esmena a la totalitat, en aquest cas una esmena a la totalitat per part del Partit Popular, i la veritat és que *a priori* no els trobava per enlloc, i el pitjor és que, després d'haver sentit la Sra. Soler, encara els trobo manco, i jo el que intent és esbrinar les motivacions reals i de fons, no la retòrica, sinó per què es demana que aquesta llei no es tramiti.

Perquè n'hem sentit de tot color, si llegim les motivacions de l'escrit que va justificar l'esmena a la totalitat, trobam el següent argument, textual: "No respon a la tramitació prevista a la legislació vigent i tampoc a les necessitats reals de la societat", un poc sí que n'ha parlat a la segona intervenció la Sra. Soler, però jo li he de dir que tenim dictàmens que van arribar a aquest Parlament dels Serveis Jurídics que diuen que, en aquest cas, l'informe del CES no és preceptiu, perquè li he de recordar que no totes les coses han de passar pel Consell Econòmic i Social, té un àmbit molt específic i aquesta llei no afecta, només per al seu coneixement. Idò, per tant, s'ha tramitat correctament i crec que sí, al contrari del que diu la Sra. Soler, que posa ètica i ordre en la gestió administrativa i de Govern, i jo crec que amb tot el que ha plogut, avui això és més necessari que mai.

Però després ha sortit una altra argumentació en contra, la primera es va esbombar en roda de premsa i aquí avui s'ha repetit, se'ns ha dit que era refregit, això es va dir en roda de premsa, avui s'han emprat altres paraules, i és clar, Sra. Soler, que aquesta llei recull, agrupa i sistematitza alguns articles dispersos en altres normatives, hi feia referència el Sr. Melià fa un moment, però és dolent açò? Per què és dolent? Ni molt manco, tot el contrari, aquesta llei és molt més que un text refós, però si només fos un text refós seria vàlida, no l'invalidaria per a res, perquè la dispersió en aquestes temàtiques no és precisament una bona carta de presentació.

Després se'ns diu, per invalidar la llei, que no és una llei anticorrupció; idò clar que no, clar que no, en sentit estricte és clar que no, no és una llei contra la corrupció, perquè per açò hauríem de modificar o hauríem de tenir competències damunt qüestions penals; per desgràcia aquesta comunitat no en té i crec que estarem estona a tenir-ne, però sí que és una llei de bona administració i de bon govern, que posa traves, obstacles, impediments, moltes dificultats a què la corrupció campi, i açò és molt, açò és molt. Perquè són traves, impediments, obstacles que fins ara no existien i alguns que existien dispersos i dissimulats, i jo crec que açò ja justificaria aquesta llei.

Perquè codificar l'exigència de la qualitat, codificar-la, és una garantia contra la corrupció, Sra. Soler, i establir principis ètics de govern també és lluitar contra la corrupció, en aquest sentit és una llei que lluita contra la corrupció, però naturalment no és una llei anticorrupció, que si la fan a Madrid suposaria modificació del Codi Penal.

Vostè, Sra. Soler, a un moment donat ha insinuat que darrera aquesta llei hi havia coses amagades, amb les seves pròpies paraules, i jo li he de demanar també, reproduint les seves paraules: i què hi ha d'amagat a ca el Partit Popular per a no voler aquesta llei? Quins motius amagats fan que una llei, que diuen que és irrellevant, després resulta que no la puguin votar? La veritat, crec que qualche cosa no quadra i ho sabrem, sempre s'arriba a saber, però qualche cosa no quadra. Perquè simplement volen l'eliminació d'aquesta llei, perquè una esmena a la totalitat després ens ha volgut vendre que era una espècie de protesta simbòlica, i no, no és un simple tràmit, és la constatació que el Partit Popular considera que aquesta llei ha de morir aquí i avui i que no se n'ha de parlar més. Després ho pot dissimular, dient que si esmenes ..., però el que demanen és ofegar la llei abans de néixer, avui i aquí.

També podria ser, perquè de tot hem vist en aquesta cambra, que simplement aquesta esmena a la totalitat sigui una d'aquelles esmenes rutinàries que es presenten perquè sí i després s'intenten justificar, també ho hem vist. Perquè aquesta llei, per què la consideram important, per què la consideram transcendental? I per tot el que la Sra. Soler diu que no té importància, fixem-nos en els objectius, que jo crec que totes les formacions polítiques, inclòs el Partit Popular naturalment, haurien de compartir: eficàcia en la gestió administrativa; reconeixement al dret a la informació; facilitat en l'accés a la informació; extensió de l'administració electrònica; transparència en la gestió; qualitat de la gestió; principis ètics en l'acció de Govern; deure de dedicació. Crec, vull creure que el Partit Popular comparteix aquests principis, perquè si no els comparteix ja són figures d'un altre paner, i si els comparteix no té raó de ser l'esmena a la totalitat que ha presentat. Si partim d'aquests principis compartits, només tendrien sentit esmenes parcials, una esmena a la totalitat, si els principis de la llei els compartim, no té en absolut sentit.

Un segon motiu, perquè em resulta inversemblant aquesta esmena, per molt que la Sra. Soler ja l'hagi volguda justificar des de molts de punts de vista i amb una espècie d'huracà de retòrica que no ha entrat en el fons de la qüestió, és que la llei d'administració i de bon govern respon a una recomanació de la Comissió Europea, el Llibre blanc sobre la "governança", que moltes altres comunitats autònomes, amb una fórmula o amb altra, han adoptat. Es queixa que duguem una llei damunt aquest tema, diu que bastaria un decret, imagini'ns vostès si aquest govern fa un decret damunt això què no passaria pel Parlament, llavors tota l'argumentació seria al revés: han furat el debat en el Parlament. Una llei que recull els principis de bona "governança", recomanació de la Unió Europea.

Em permeti que els llegeixi un paràgraf del Llibre blanc sobre la “governança”, aprovat per la Comissió Europea, diu: “Cinc són els principis que constitueixen la base d’una bona “governança” i dels canvis proposats en aquest llibre blanc: obertura, participació, responsabilitat, eficàcia i coherència.” I aquests són els principis, precisament, que informen aquesta llei que avui el Partit Popular vol eliminar. I tot el que he sentit, només a l’hora de la veritat són arguments per modificar-la o millorar-la, però no per eliminar-la. Per tant, jo li demanaria: quins motius reals, per segona vegada ho dic, hi ha per voler ofegar aquesta llei abans que neixi?

Anem a intentar aprofundir per veure si albirem quines són les motivacions reals, aquests que jo no trobo per enlloc; mirem l’articulat, comentem alguns articles concrets, fixem-nos en l’article cinquè, el qual estableix, per primera vegada, un sistema coherent, clar i eficaç d’atenció a la ciutadania, que es desenvolupa en diversos articles i que confereix drets aplicables i reals als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Vull recordar, ja ho ha fet el Sr. Conseller, i ho vull recordar una altra vegada aquí, perquè s’oblida massa que açò és un mandat estatutari l’elaboració d’una llei d’aquestes característiques. Naturalment, jo crec que molts diputats no llegeixen l’article, però que l’article 14.1 diu textualment: “Una llei del Parlament de les Illes Balears regularà el dret a una bona administració”, estam acomplint un mandat estatutari. I l’article 14.2, reafirma: “Tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de les Illes Balears tractin els seus assumptes de forma objectiva i imparcial en un termini raonable i a gaudir de serveis públics de qualitat”, estam desenvolupant un mandat estatutari. I la Sra. Soler no ho ha tingut en compte, ni tan sols a la rèplica, que abans no ho devia saber, però quan el conseller li ha dit semblava que amb la rèplica ja ho hauria d’haver assumit.

A veure, tornem al tema que deia de la qualitat, article 14.2, “gaudir de serveis públics de qualitat”, tota la llei està feta amb una intencionalitat o amb un esperit que l’impregna tota i és avançar en aquesta fita de qualitat a què l’Estatut ens obliga; tant l’article 9, en participació ciutadana, com el 17, en l’inventari i simplificació de procediments, la gestió de servei públic de l’article 23; els plans i (...) de millora de la qualitat de l’article 31, etc., van en aquesta línia de l’Estatut.

Però, per si açò no bastés, tota una secció de la llei està adreçada a l’avaluació de les polítiques públiques, a fi d’obtenir una millora efectiva de la qualitat. En aquest sentit permetin-me que els llegeixi, agafades del *Diari de Sessions*, unes frases que en el plenari de la setmana passada va pronunciar, per sorpresa meua, des d’aquesta mateixa tribuna un diputat del Partit Popular que no esmentaré per no donar-li dret a al·lusions, i textualment va dir: “el sector públic és un problema per al bon funcionament econòmic i social dels ciutadans d’Espanya i per tant, ens hem d’asseure - qui no es va aixecar de la taula va ser el Partit Popular perquè ens vàrem asseure-, i hem de racionalitzar el que hem fet fins ara -el que pretén aquesta llei. Això d’avaluar els resultats es fa a qualsevol empresa per petita que sigui, i jo he vist del sector públic i ho he cercat, molt poques avaluacions de resultats”.

Açò és el que pretén aquesta Oficina de la Qualitat, avaluar resultats i que és precisament allò que l’esmena del Partit Popular eliminaria. Jo els demanaria una mica de coherència, no es pot venir una setmana aquí demanant avaluació de resultats per a la qualitat i venir la següent setmana a rebutjar una eina que proposa precisament el mateix. No es pot repicar i anar a la processó.

Analitzem un poc més la llei i mirem alguns altres articles. Sra. Soler, hi ha una cosa que jo no feia comptes treure, però vostè ens ha acusat, açò sí, mitjançant insinuacions, de tracte de favor, ens ha acusat de tracte de favor. Permeti’m que li llegeixi un article precisament de la llei, el 43.3. Diu textualment: “aquestes persones -referint-se a membres del Govern o alts càrrecs- han de vetllar per l’interès general, evitant els conflictes d’interessos. No han d’acceptar cap tracte de favor o situació que impliqui privilegi o avantatge injustificat”. Açò a la seva esmena a la totalitat ho volen eliminar. És a dir, un article que exigeix que no hi hagi possibilitat de tractes de favor, vostès el volen eliminar d’aquesta llei.

I la referència a la possibilitats d’endollats, “enxufats” ha dit vostè, jo crec que el Partit Popular no és ningú per donar-nos cap mena de lliçó...

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

No m’estendré molt més..., Sra. Soler, no em faci dir per què he dit açò, perquè en podria rallar i fer una llarga llista! Per tant, deixem-ho aquí i si vol a la rèplica ja li faré la llista.

No m’estendré gaire més, però sí entraré en dos temes a què vostè hi ha fet especial esment. Aquesta llei no suposa per a res un augment de la despesa, per a res! L’oficina no és una empresa pública, aquesta oficina és un servei, simplement suposarà una reestructuració del funcionament, mai un creixement. I auant als incentius que sembla que hem anomenat el diable, se’ls han posat els pèls de punta quan han sentit açò dels incentius, per començar la llei deixa molt clar que no forçadament hauran de ser econòmics, però, per favor, permetin-me que els llegeixi un article. Diu així: “els sistemes d’avaluació són públics i han de garantir l’objectivitat i la imparcialitat dels resultats, els quals s’han de tenir en compte tant en la promoció de la carrera professional, com en la determinació dels conceptes retributius lligats a la productivitat i poden donar lloc al reconeixement de recompenses”.

Açò és la Llei de funció pública de la legislatura anterior, aprovada el 2007 i diu exactament el que ara els escandalitza, han fet rodes de premsa dient que amb els incentius regalaran doblers a tothom, ha pujat aquí i ens ha dit quasi que aniríem a comprar amb aquests incentius. La Llei de funció pública feta per vostès diu exactament això, “determinació dels conceptes retributius i poden donar lloc al reconeixement de recompenses”. Siguem un poc seriosos, prou demagogia! Prou demagogia! Hi ha coses que dins la funció pública estan establertes des de fa molts d’anys i ara vostès puguen aquí i cerquen excuses per eliminar una llei que l’únic que pretén és posar ordre i ètica. Jo em demano si no és açò el que els molesta, que es pretengui posar ordre i ètica perquè si un dia vostès tornen a governar no els faci nosa.

Gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, presidenta...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Vull explicar, Sra. Soler, les raons de fons del Grup Parlamentari Socialista per rebutjar l'esmena a la totalitat presentada pel seu grup a aquesta llei del bon govern i la bona administració. Naturalment que amb els meus arguments, intentaré rebatre els motius formals amb els quals el PP justifica la seva esmena, però sobretot intentaré posar de manifest el que a mi em sembla que és una profunda incoherència del seu partit quan presenta aquesta esmena.

El que no entraré a contestar, Sra. Soler, de cap manera, són la seva manca d'arguments. Quan vostè puja aquí a aquesta tribuna i fa sospites vetllades, insídies o insulta, jo no li contestaré res d'això. Tinc la sort, si vostè no té altres arguments per defensar la seva esmena, em sembla bé que els utilitzi, però jo tenc la sort de poder defensar el contrari a la seva esmena i per tant, l'eficàcia d'aquesta llei sense haver d'utilitzar cap d'aquests arguments i mantenint la dignitat d'aquesta cambra, o sigui que li asseguro que no ho faré.

Vull començar manifestat la meua preocupació per una esmena a la totalitat que presenta el Partit Popular que va provocar amb la seva acció de govern, precisament, la fallida de confiança tan forta que hi ha en les institucions i en la gent que ens dediquem a la política i que aquesta llei pretén corregir. Jo no som una persona bel·ligerant, no ho som, ni m'agrada retreure de manera sistemàtica els episodis que mai haurien d'haver passat, han passat, són aquí, són on han d'estar i la justícia, o qui sigui, i la memòria col·lectiva en donarà compte, o sigui que no ho faré, no es correspon amb el meu caràcter. Però estic absolutament astorada, el Sr. Fiol ha emprat una paraula avui matí ha dit "estic estupor", doncs jo estic astorada que sigui precisament el Partit Popular el que hagi presentat una esmena a la totalitat a aquesta Llei del bon govern i de la bona administració; perquè què és una esmena a la totalitat? Una esmena a la totalitat és el rebuig frontal a la llei. És que es tiri endarrera, és que no se'n parli. Això és una esmena a la totalitat, les esmenes parcials són una altra cosa, hi ha un debat parlamentari.

Vostès volen aturar la tramitació i aquesta actitud, perdonin, a mi em sembla una manifestació clara que no es creu amb els profunds valors que sostenen la llei, perquè si la llei té defectes en el seu contingut, hi ha el tràmit parlamentari, fem-ho. Vostès no creuen que aquesta cambra pot arribar a consensos? Ja ho hem fet durant tota aquesta legislatura i precisament en els darrers temps de forma especial perquè estam en minoria parlamentària. A més, tant el conseller com tots nosaltres hem dit que volem arribar a consensos i hem establert els mecanismes d'aquest consens previ. I ja ho ha dit el conseller i ho repetirem, sabem que en un moment determinat aquest consens es va trencar per motius que no han estat explicats i que segurament no són més que, deia el conseller, "opcions de baix vol polític" i jo també hi estic d'acord.

Però em vull centrar en la importància d'aquesta llei. Crec com molt bé expressa un historiador, Pierre Rosanvallon, hi ha dos tipus de legitimitat en l'exercici de la política, una és la legitimitat de l'origen, o sigui, nosaltres estam legitimats perquè som triats mitjançant unes eleccions democràtiques, i aquesta legitimitat és duradora, a nosaltres ens dura quatre anys, durant quatre anys tenim dret a representar les persones que ens han votat. Però Rosanvallon diu una cosa que a mi em sembla molt interessant, diu que les eleccions solament no garanteixen que un govern estigui al servei de l'interès general, no ho garanteixen, hi ha hagut un procés democràtic i hem estat triats, per tant, tenim legitimitat d'origen. Però fa falta una segona legitimitat, encara més important tal vegada que la primera, ella li diu la legitimitat de l'exercici, o sigui, aquella que es deriva del mode en què s'utilitza l'exercici polític i sobretot del resultat que se n'obté.

I aquesta segona legitimitat, Sra. Soler, és molt feble, és molt fràgil, s'ha de guanyar cada dia, cada dia, amb l'exercici polític de cada dia. Es guanya cada dia amb cada actuació del Govern, a cada àmbit de la responsabilitat que ens ha estat confiada. I precisament aquesta responsabilitat de l'exercici és la que s'ha perdut a la nostra comunitat autònoma. I no s'ha perdut per uns fets puntuals d'una gestió normalitzada, sinó que s'ha perdut perquè s'ha malmenat la confiança de la ciutadania per un mal govern sistemàtic. S'ha fet una acumulació d'irregularitats, s'ha fet una persistència del desviament de l'interès general i ha malmenat la confiança la continuada perversió de l'estat de dret que s'ha produït en aquesta comunitat.

La legitimitat és una qüestió de confiança entre els ciutadans i els que han estat triats per governar-los. I com vostès bé saben, en aquesta comunitat autònoma i per desgràcia de tothom, la pèrdua de la legitimitat de l'exercici ha fet perdre la confiança de la gent en les institucions. Per intentar lluitar contra la pèrdua d'aquesta confiança i aconseguir alhora una major eficàcia dels serveis que donem a la ciutadania, el Govern de Francesc Antich ha proposat un paquet legislatiu, del qual dues lleis ja s'han debatut en aquesta cambra, que tenia tres objectius generals: el primer és trencar la corrupció, posar-li brides, portes, emperons, fer-la difícil, aquest és el primer objectiu, posar dificultats a la corrupció; el segon objectiu és garantir la transparència perquè això és necessari, no?, dic jo, perquè plans de qualitat, ja n'hi ha hagut, de plans de qualitat, haurem de fer una altra cosa, garantim aquesta transparència; i el tercer objectiu fonamental d'aquestes lleis, entre les quals està inclosa

la Llei del bon govern i la bon administració, és promoure el que anomenem la "governança", n'hi ha un capítol sencer.

A quin tipus de llei s'oposa el Partit Popular amb la seva esmena? Jo no m'estendré a explicar els continguts perquè han estat explicats suficientment pel conseller, però també per les persones que m'han precedit en la intervenció, però la llei s'articula entorn a tres principis fonamentals: el primer és que les persones han de ser la raó de l'administració i per això la "governança"; el segon és el compromís amb el servei públic i per això les cartes de serveis; i el tercer és assegurar la integritat a través d'un alt nivell de bones pràctiques, assegurar la qualitat. I s'estructura en dos grans blocs: el de la bona administració que assegura la qualitat dels serveis, i com s'articula la qualitat dels serveis?, fent rendiment de comptes, més transparència, fent ús racional dels recursos públics i avaluació continuada, fent fàcil l'accés a la informació, fent proximitat i fent simplificació i agilitació de procediments.

Que això ho contempen alguns plans de qualitat? Sí. Que moltes comunitats autònomes saben d'aquests procediments perquè els tenen establerts i vostès potser haurien de parlar amb ells i així sabrien quines són les comunitats autònomes que volen donar millors serveis?, doncs també seria bo per part seva, perquè la qualitat, que jo he sentit que en parlava amb un cert to de menyspreu, què és la qualitat?, és el conjunt de procediments -li dic això, Sra. Soler, perquè aquesta llei va d'això i vostè vaig sentir que la menyspreava bastant-, són aquest conjunt de procediments que senzillament asseguren que una cosa serveix per allò que ha de servir. No és difícil això, és molt fàcil. La millor definició de qualitat que jo conec és la que utilitza la filosofa Victòria Camps i que diu: "una cosa és de qualitat quan serveix per allò que ha de servir", només això.

Els sembla senyors del PP que la qualitat no serveix per lluitar contra la corrupció? Però si és la eina més eficaç, jo ja entenc que vostè no m'entengui, com tampoc jo no entenc els arguments que vostè posa aquí per fer la seva esmena a la totalitat, quan realment són elements que es poden resoldre perfectament en el tràmit parlamentari.

Li deia que la qualitat és l'eina més eficaç per assegurar que els serveis que es donen estan més definits i estableixen els compromisos de l'administració i que els serveis poden ser monitoritzats per les persones que el rebran al llarg de tot el seu recorregut, i que s'estableixen sistemes de correcció, això són els plans de millora de la qualitat, si els serveis no compleixen els seus objectius. Així doncs, la qualitat és una eina fonamental per a la lluita contra la corrupció, per prevenir-la i per després, si s'han produït desviaments, per corregir-los.

El segon gran bloc, vostè ja ho sap, és la part del bon govern, que té com a objectiu assegurar una cosa molt senzilla també, la qualitat democràtica de les polítiques públiques, o sigui que les polítiques públiques responguin a una cosa fonamental que són uns valors. Les polítiques públiques són eines que si no estan referenciades a uns valors no serveixen per a res. I a partir d'aquests valors, que hi hagi uns clars mecanismes de resolució de conflictes d'interessos, que s'asseguri la transparència de qui compona el govern, i, en darrer lloc, que s'avaluïn les polítiques en relació amb els seus efectes. Les polítiques solucionen problemes de la gent?, els solucionen?, i quan es porten a terme les polítiques, compleixen els seus objectius?, i si això no es fa? ..., perquè això és la qualitat també.

Per acabar només voldria dir una darrera cosa. A l'apartat del bon govern s'inclou el concepte de "governança" en un sol article. Vostès li fan una esmena que em sembla que és només de matisació, però el deixen tal com està en el seu sentit. Dic que és un concepte fonamental aquest de la "governança" perquè assegura el propòsit fonamental de la llei, és a dir prevenir la corrupció, assegurant la qualitat dels serveis i de les polítiques públiques. Durant molts d'anys el propòsit de les administracions públiques era aconseguir la igualtat, o sigui aconseguir que tothom estigués inclòs en aquest servei, que tothom pogués accedir a la prestació d'aquest servei.

Ara, una societat globalitzada, complexa i que exigeix proximitat, s'ha convertit en una societat de singularitats, ja no és suficient està inclòs, sinó que la ciutadania el que demanda és ser tractada d'una manera singular. I això és el que precisament pretén la llei promovent la "governança". És la "governança" la que permet assegurar la qualitat democràtica de les institucions i de qui té la responsabilitat de governar-les.

I per acabar vull tornar al principi de la meua intervenció. Jo li podria parlar ara i repetir-li el que li hem dit en relació amb la despesa. Miri, Sra. Soler, jo sóc funcionària i sé que hi ha moltes escales, és natural que una llei de qualitat faci una escala de qualitat, que això no vol dir de cap manera que s'hagi d'augmentar la despesa en funcionaris, ni tan sols el nombre de funcionaris, perquè quan els funcionaris s'adscriuen a l'escala de qualitat, deixen de pertànyer a l'escala del cos general. Això és normal, és així, així és si s'especialitzen les persones..., però no entraré a discutir-ho, perquè ja ho hem discutit aquí i no estem en això.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler!

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Quant a la despesa només li vull dir una cosa, vostès tenen una esmena que parla d'això, i jo li ben asseguro que no hi ha cap interès, ja ho ha dit el conseller i ho vull repetir, no hi ha cap interès en augmentar la despesa. I si volen que posem a la llei que no s'augmentarà la despesa ho posarem, aquest no és l'objectiu d'això, això es fa en el tràmit parlamentari, no mitjançant una esmena a la totalitat. Una esmena a la totalitat rebutja el principal: els valors de la llei.

I ara vull acabar. Jo els deia que en el nostre país s'ha trencat la legitimitat de l'exercici polític i amb ella se n'ha anat en orris la confiança que les persones tenen a les institucions i a qui en elles treballem. La Llei de la bona administració, ho dic ben sincerament, a mi em sembla una bona eina per recuperar la confiança. Si el projecte de llei té aspectes millorables, que segur que els té, el tràmit parlamentari és el camí per fer-los millor. El PP ho sap, com sap que les raons que fonamenten la seva esmena a la totalitat són qüestions que no justifiquen presentar aquesta esmena i molt menys rebutjar una llei indispensable. Jo els voldria proposar que s'ho repensessin, ara no, senzillament el que els demano és que treballin tots junts, amb nosaltres, amb tota la cambra, perquè si aconseguim que aquesta esmena no prosperi, aconseguim entre tots recuperar la confiança que vostès principalment han ajudat a perdre.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Passam al torn de rèplica dels grups que estan a favor de l'esmena. Per tant, té la paraula la Sra. Soler del Grup Parlamentari Popular per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que arribar a aquest punt del debat i que encara plantegin per què mantenim l'esmena a la totalitat és una decepció total.

Sra. Alberdi, avui he confirmat que vostè i jo venim d'un món molt diferent de la política, jo estic acostumada a ser batlessa 24 hores durant si anys. Vostè sempre s'ha assegut a la cambra de diputats, i avui si sortim al carrer i venem elue vostè aquí ha explicat no crearem gens de confiança. S'ha passat tota la seva intervenció fent judicis de valor sobre el Partit Popular. No ens ha manifestat en cap cas per què no està en contra d'aquesta esmena a la totalitat. Li faré una pregunta i podríem anar al carrer a demanar-ho. Vostè creu que durant aquesta legislatura hem recuperat o hem perdut la confiança dels ciutadans? Per què l'hem perduda? Vostè creu que hi ha més confiança avui o fa quatre amb els problemes que hi ha enmig del carrer, vostè què creu? Avui hi ha molt manco confiança que fa quatre anys, Sra. Alberdi, i li diré més: si tan important és aquesta llei per les mesures, quines mesures han pres vostès durant aquesta legislatura davant els comportaments il·lícits que hi pugui haver?

Varen contractar interventors amb un cost de 400.000 euros, som davant una llei de la transparència i el bon govern i vostès no parlen dels interventors, no parlen de la Sindicatura de Comptes, no parlen del Síndic de Greuges, però em parlen de la transparència i de la bona gestió.

Sra. Marí, li ho hauré de llegir, perquè jo a escola, llegir, en sabia, i si vostè avui em ven aquesta llei del bon govern justificant la tasca parlamentària crec que tots els diputats del Partit Popular podem partir. Aquesta llei en el seu article 53 diu: "El Consell de Govern ha de donar a conèixer al Parlament de les Illes Balears el nomenament dels membres del Govern de les Illes Balears i dels alts càrrecs, com també el dels gerents de les empreses públiques o de qualsevol dels ens del sector públic instrumental". No ens fan arribar les auditories però ens faran arribar tots els nomenaments; no passem pena, és una gran tasca parlamentària la que ens depara aquesta llei. Punt 2: "EL Parlament de les Illes Balears, segons els mecanismes que preveu el seu reglament, pot demanar una compareixença de la persona nomenada amb la finalitat que pugui defensar la seva idoneïtat per al càrrec, així com el seu projecte per a l'acció de govern". I si resulta que quan és al Parlament no és idònia per al càrrec, el cessarà el president del Govern?; el Parlament dirà "aquesta persona no és idònia per a aquest càrrec"; podem demanar que comparegui el gerent de l'Agència Balear de l'Aigua, que no fa absolutament res; el gerent d'SFM, que no sap fer una via de tren així com toca, etc., etc. Si no és idoni el Parlament dirà al president del Govern: "Cessi aquest". Això és la tasca d'aquesta llei del bon govern, Sra. Marí. Vostè m'ha parlat d'aquest article, un gran article. A la gent del carrer això li crea una confiança mai vista, demà tots tendran un tros de pa damunt la taula amb aquest article, Sra. Marí. No veuen que vostès estan perdent el temps amb una llei que no té el sentit que li hem dit?

Li proposam fer un pla de qualitat com toca i com tenen totes les comunitats autònomes, el Codi Blanc europeu ho diu, però no parla d'una llei del bon govern, no parla d'una llei del bon govern en cap cas, en cap cas. Li diré més, vostè m'ha retret Madrid. Madrid funciona amb dos decrets, el decret per la qualitat del servei públic, Decret 85/2002, i el Decret 27/1997 per a premis extraordinaris als funcionaris, però no parla de res de llei del bon govern que vostè m'ha volgut vendre.

Però és que vostès varen sortir i varen dir: "El Govern va una llei del bon govern per lluitar contra la corrupció". Zero, la corrupció zero. Farem plans, farem estudis però no agilitarem les tasques, no posarem més transparència i no ho aconseguirem. Crearem una oficina d'avaluació pública, una nova escala de funcionaris i a més modificarem la llei d'incompatibilitats. Per tant això suposarà més despesa pública. L'esmena del Partit Popular ho ha dit ben clar: la condició *sine qua non*, maldament no passi l'esmena a la totalitat, per negociar aquestes esmenes que hem presentat és que aquesta llei no suposi cap despesa pública, i en això estam d'acord amb el Sr. Melià perquè ell m'ho ha explicat en aquesta tribuna; tant les esmenes del Partit Popular com les d'Unió Mallorquina van en el mateix sentit: no estam avui per aprovar una llei que suposi més despesa pública.

Volem avançar en el control administratiu i hi volem avançar; volem que hi hagi manco alarma social, que sigui per recuperar la confiança dels ciutadans, ho volem i ens hi trobaran, i volem incentivar l'avaluació pública. En tot això ens hi trobaran, però en aquesta llei que avui debatem cap de les tres coses està dirigida en aquest sentit, cap de les tres coses. La meitat dels articles que trobam en aquesta llei estan regulats a la Llei de contractes del sector públic, o a la Llei de subvencions, que ningú no n'ha parlat però que és de la passada legislatura molt més restrictiva que articles d'aquesta mateixa llei, i per tant ens trobaran a negociar això. No ens trobaran a negociar una llei que siguin judicis de valors, com vostè m'ha fet, Sra. Alberdi, com ha fet el Sr. Riudavets o com ha fet la Sra. Marí. Aquí no ens hi trobaran, perquè li he dit abans i li torn ratificar que no posarem el cap davall l'ala quan parlam de corrupció, volem ser els primers a combatre-la però amb les eines que pertoca, no dient que feim una llei i que a l'hora de la veritat aquesta llei per combatre la corrupció no serveixi per a res.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler.

(Aplaudiments)

Passem al torn de contrarèpliques dels grups que han intervengut en contra. Pel Grup Parlamentari Mixt hi ha intervenció?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Molt breument...

LA SRA. PRESIDENTA:

La Sra. Marí, idò.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Molt breument. Sra. Soler, jo només vull recordar-li, senzillament perquè pens que no convé tampoc fer segons quina demagògia o fer quina certa demagògia, vostè sap perfectament que a la Unió Europea s'ha instaurat l'exercici d'examinar els futurs comissaris de la Unió Europea per part de les respectives comissions del Parlament Europeu, i que arran d'aquestes informacions, d'aquestes preguntes que es fan a la comissió s'ha produït el cessament d'alguns comissaris. És correcte que a la Unió Europea, a la Comissió Europea no hi ha el dret de veto com hi ha als Estats Units, però tot es farà.

El Parlament de les Illes Balears comença, i comença amb aquestes informacions que pens que contribuiran perquè la ciutadania sàpiga qui són els seus càrrecs i quines preparacions han de tenir. Per tant és un pas endavant, en un pas endavant..., és un pas endavant i crec que hem de començar en aquest camí... per aconseguir un bon govern per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Seré molt breu. Només vull lamentar que les preguntes que ha llançat la diputada Soler a la Sra. Alberdi no me les hagi fetes a mi; llàstima, hagués gaudit molt de contestar-li, però deixaré l'honor i el plaer a la Sra. Alberdi. I només dues puntualitzacions, Sra. Soler: qualsevol dels diputats d'aquesta cambra pot parlar en nom de la gent del carrer tant com ho pugui fer vostè.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Alberdi...

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

L'establiment de drets, Sra. Soler, vostè es referia a la Carta de Lisboa i ens hi hem referit tots, no es fa a través de decrets, es fa a través de llei, no es pot fer d'altra manera, no es pot fer d'una altra manera.

Jo seré molt, molt breu, i realment té raó, Sra. Soler. No sé si vostè m'ha volgut..., no sé què deia de mi, dient-me que jo no anava pel carrer o..., o m'ha semblat entendre això, però no s'amoïni que hi anirem, al carrer, tots, perquè tenim eleccions. I tant que hi anirem, ja hi som al carrer, ja veiem on és la confiança de la gent.

I té raó, Sra. Soler, no tenim més confiança ara que teníem fa quatre anys, sobretot perquè fa quatre anys no sabíem la quantitat de mal govern que vostès havien fet, no ho sabíem.

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Però jo em quedaré amb allò bo i seré molt breu, em quedaré amb allò darrer: el Partit Popular ha dit que vol lluitar contra la corrupció. Hi ha dues eines fonamentals per lluitar contra la corrupció: la governança i la qualitat. Ens trobarem en això, no hi ha més remei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi.

(Més aldarull a la sala i remor de veus)

Acabat el debat passarem...

(Continua la remor de veus)

...a la votació de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 5422.

Per tant, senyores diputades, senyors diputats, passam a votar i votam.

(Més remor de veus)

Un momentet..., un momentet.

Passam a votar i votam.

A favor, 27; en contra, 28. Per tant queda rebutjada l'esmena a la totalitat de devolució presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears.

V. Debat de presa en consideració de l'escrit RGE núm. 8/11, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

Passam ara el cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de l'escrit RGE núm. 8/11 presentat per la Comissió Tècnica Interinsular com a proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la comunitat autònoma en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

Primerament el Sr. Secretari farà lectura del criteri del Govern, RGE núm. 329/11. Sr. Secretari.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Gràcies, Sra. Presidenta.

“A proposta del conseller de Presidència, el Consell de Govern de 28 de gener de 2011 adoptà l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat 2 de l'article 126 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, la conformitat del Govern en relació amb la presa en consideració de la Proposició de llei de delegació de competències al Consell Insular de Menorca de les facultats que, com a administració gestora, exerceix ara l'Administració de la CAIB en relació amb el Museu de Menorca i la Biblioteca i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals de titularitat estatal.

Segon. Formular, també en consideració al que estableix l'article del Reglament de la Cambra abans esmentat, la conformitat del Govern de les Illes Balears en la tramitació de la Proposició de llei de què es tracta.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Secretari. Passam ara a les intervencions dels grups parlamentaris que es mostrin a favor. Grup Parlamentari Mixt... Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Riudavets té la paraula per un temps de 15 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, intentaré ser breu en la meua intervenció i intentaré, per altra part, parlar d'allò que ens uneix a tots els grups de la cambra i no dels que ens separa, i el motiu no pot ser més raonable i que no l'haguem viscut tots. Avui a la fi, a la fi, encetam en aquesta cambra un debat moltes vegades reclamat i massa vegades ajornat, un debat que malgrat se centri en una temàtica menorquina jo crec que ens afecta a tots, perquè al cap i a la fi estam parlant de voluntat política i de responsabilitat.

Però, bé, per situar-nos crec, i açò sempre és convenient en política, veure d'on venir per saber on anam. En aquest sentit m'he entretingut a cercar les ocasions que en aquest parlament s'ha reivindicat per una o altra força política la transferència al Consell de Menorca de la gestió del Museu de Menorca i de la Biblioteca i l'Arxiu de Maó. La veritat és que la xifra astora. Entre proposicions no de llei, propostes de resolució i esmenes als pressupostos, durant les tres darreres legislatures s'ha debatut diverses dotzenes de vegades, 30 i busques vegades. Però avui ja no ens trobam davant el que és una declaració de principis, ja no ens trobam davant una proposició no de llei que hem de votar o davant una proposta de resolució que, per cert, tant una com l'altra ja foren aprovades per unanimitat. Avui a la fi debatem la concreció real i immediata d'allò que durant, com a mínim, dotze anys hem reivindicat.

Però també, per ser honest, no puc tenir el debat només de color de rosa. Conec les dificultats amb què ens trobat al llarg del procés que avui desemboca en aquesta presa en consideració. Jo sé de les negociacions difícils, sé de la complexitat de la tramitació via llei a través de la Comissió Tècnica Interinsular. Sé també de les mancances que pateixen els museus, els arxius, les biblioteques, no de Menorca, d'arreu, però també sé que no hem de fer, que no podem permetre que allò que sigui desitjable, allò que és desitjable, sigui un obstacle per a allò que és possible, seria el pitjor dels errors. I estam davant una llei que arriba als extrems de les possibilitats, i que en conseqüència dóna solució a una problemàtica llargament reivindicada per les institucions menorquines i per la societat en general.

I ara centrem-nos en un aspecte que crec que hem de tenir present tot el temps al llarg del debat. El Govern de les Illes Balears ostenta fins ara, fins que aquesta llei no s'aprovi, la competència sobre la gestió d'aquests centres culturals que ara proposam precisament transferir al Consell Insular de Menorca. Crec que ho saben molts de diputats, però per si qualcú no ho sapigués, no n'ostenta la titularitat, que resta en mans de l'Estat i hi restarà facem el que facem amb aquesta llei avui. És

important tenir-ho en compte perquè quan parlem de mancances, que ja n'he parlat abans, també hem de saber d'on sorgeixen. Per açò hem de fer un poc..., girar l'ullada cap enrere, conèixer la situació real i avaluar les possibilitats abans de fer una valoració global. Així, si ens remuntam al gener de 1985 podem trobar al *Butlletí Oficial de l'Estat* els convenis signats pel llavors ministre de Cultura, Javier Solana -mirau si ha plogut-, i Francesc Gilet, que era el conseller de Cultura del nostre govern, de les Illes Balears, i aquests convenis són el marc en què estam obligats a moure'ns, el marc que condiciona, que ha condicionat i que condicionarà tot el futur de les instal·lacions de què estam parlant, i el marc en què s'ha hagut d'inserir la Proposició de llei de transferència que avui debatem.

I per evitar crítiques infundades o anàlisis errònies, que de tot hi ha hagut, és bo conèixer alguns dels termes d'aquest conveni de 1985. N'hi ha dos; podem llegir als dos convenis que el responsable de la provisió de places de treball continua essent l'Administració central, si bé és cert que dóna participació a la comunitat autònoma en el procés de selecció i autoritza a proveir, si vol, de personal propi. Així mateix els convenis signats mantenen l'obligació de l'Estat d'invertir en els museus, els arxius i les biblioteques de què manté la titularitat en tot allò que ultrapassi les tasques de manteniment i conservació dels edificis; perquè ens entenguem, ve a ser la relació que té una escola de primària amb un ajuntament respecte de la Conselleria d'Educació i Cultura, més o manco. Hem de tenir present tot açò perquè puguem constatar una vegada més, i ho hem de dir clar, que l'Estat no ha fet honor als seus compromisos, i açò no és una crítica a la ministra González Sinde, és una crítica a la ministra González Sinde, a la ministra Calvo, a la ministra Alborg, però també a la ministra Aguirre, Esperanza Aguirre, o al ministre Rajoy, tots ells titulars un moment o altre d'Educació i Cultura, que de fet no han complert el que s'esperava que complissin quant als compromisos contrets en aquests dos convenis.

Però així i tot, coneixent aquesta situació, que no és nova, que no és nova, totes les forces polítiques presents en aquesta cambra ens hem posicionat reiteradament en la reivindicació de l'esmentada transferència al Consell Insular de Menorca. I està bé que sigui així, està bé, perquè una cosa podem constatar: finalment hi ha un govern que du a aquesta cambra una proposta concreta que dóna satisfacció a aquesta reivindicació, i ho fa en uns termes dignes, ajustats, certament, però dignes. No repassaré punt per punt o article per article tots els de la llei, perquè entre altres coses és molt tècnica, i tots la tenim, tots l'hem llegida, però el fet és que tenim una proposta concreta i, sobre aquesta proposta, ens hi haurem de pronunciar.

He dit al principi que aquesta proposta s'havia basat en la voluntat política i en la responsabilitat, voluntat política malgrat les dificultats de fer efectiva aquesta transferència, malgrat les dificultats hi ha hagut, i molta, voluntat política, del Govern de les Illes Balears i del Consell Insular de Menorca; del conseller d'Educació i Cultura del Govern i del conseller d'Educació, Patrimoni, Cultura i Joventut -tot açò- del Consell de Menorca. Voluntat política però també responsabilitat. En el seu moment el conseller insular de Cultura, Joan Lluís Torres, de la meua mateixa força política, el PSM, va declarar: "Som conscient que aquesta transferència no arriba en un bon moment econòmic", i és cert, i malgrat que les seves paraules semblin una obvietat fan referència a una realitat inqüestionable que s'ha hagut de

tenir en compte durant tot el procés i és bo que se sàpiga, perquè també hem de tenir molt clar que demanar la lluna pot quedar molt bé a un titular d'un diari però la lluna, per molt que la demanem, no la tenim a l'abast, i açò ho hauríem de tenir. I el que tenim a l'abast és fruit de la responsabilitat política i de la voluntat.

He sentit algunes veus -no sé si les sentirem avui- que també han criticat la lentitud del procés, i és cert, ho he dit al principi, el procés ha estat llarg i difícil, però també hem de tenir en compte que no estam parlant d'un decret de traspàs, com està previst per a altres competències que són pròpies dels consells insulars, que és molt més senzill; estam parlant, per mor que la titularitat encara és estatal, de tot un procés legislatiu complex, força complex. Si hagués estat possible fer-ho per decret de traspàs segur que hagués estat molt més ràpid i efectiu, però la titularitat, essent estatal, s'ha hagut de fer per via de la Comissió Tècnica Interinsular que és llarga, llarga i lenta. Però bé, crec que podem dir que el vaixell, aquesta cosa que tots els grups d'aquesta cambra, aquesta reivindicació que tots els grups de la Cambra han demanat en una hora o l'altra, ja arriba a port.

Voldria que no hi hagués entrebancs, que no hi hagués esculls amagats, que entre tots féssim possible, sense posar-hi dificultats innecessàries, que almanco el bocí de la lluna que ens toca arribés al Consell de Menorca.

Apel·lo a la responsabilitat de tots els grups perquè per primera vegada hi ha una proposta de llei que ho fa possible. Esper i desig que ningú no hi posi esculls. Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, fa un parell d'anys, concretament dia 13 de maig del 2008, al Ple d'aquest parlament es va debatre una iniciativa del Grup Parlamentari Socialista que proposava l'encomana de gestió del Museu de Menorca al consell insular d'aquella illa, cosa que es va aprovar per unanimitat amb una esmena del Grup BLOC i PSM-Verds, que incloïa també la Biblioteca Pública de Maó i l'Arxiu Històric Provincial de Maó. És a dir, afegia un pas més, anava més enllà del que el Grup Parlamentari Socialista pensava en aquell moment que era prudent, però nosaltres també vàrem estalonar això.

El Grup Parlamentari Socialista, molt conscientment, proposava únicament un museu -i el de Menorca concretament- com un pla pilot per assajar el millor sistema per al qual aquests importants centres culturals que haurien de ser els museus, les biblioteques i els arxius de titularitat estatal fossin gestionats de la manera més adequada per complir les finalitats pels quals varen ser creats.

Ho fèiem des del convenciment que la gestió de proximitat ha de ser més efectiva i també perquè així es completava el cercle d'altres competències, en aquest cas pròpies, que ja tenien assumides els consells insulars en matèria de cultura, tant per transferència com en virtut d'altres lleis com són la de museus, la de biblioteques i la d'arxiu i documentació. Si hi ha una xarxa insular de museus, per posar un exemple, que depèn dels consells insulars no és normal, ni és bo, ni és eficient que els de titularitat estatal es quedin al marge.

També érem conscients, però, de la dificultat que això representava, no perquè no fos una conseqüència lògica tal com es desenvolupa l'estat autòmic i també amb les passes que es donen en el desenvolupament competencial a les nostres illes, sinó per la legislació existent actualment al nostre país.

Deim que no té a veure amb la lògica, perquè sembla més lògic, més normal una gestió exercida per les administracions més properes quan parlem d'unes matèries, d'uns equipaments culturals en aquest cas, que són diversos i que s'han creat, han adquirit el seu fons, etc., condicionats per unes circumstàncies sempre lligades al territori on estan inserits que no altres matèries que afecten el conjunt de ciutadans i ciutadanes de l'Estat com són l'educació o la sanitat, que per definició haurien de ser igualitaris en tot el territori i per a tots els administrats, o la justícia o els serveis socials, però no, en aquest país l'Estat es va reservar la titularitat d'aquests grans equipaments culturals per precepte constitucional.

L'Estat és titular dels museus, biblioteques i arxius nacionals, res a dir en això, però també d'aquells que abans eren coneguts com a museus provincials i en aquest cas com que el territori és insular (...) d'un provincial.

Segons l'opinió d'aquesta titulada això resulta paradoxal, però tal com es diu avui dia *esto es lo que hay* i únicament un canvi constitucional ho podria solucionar, però -i tal com exposàvem a la nostra intervenció al Ple de dia 13 de maig- consideràvem que encomanar aquesta gestió als consells insulars no interferia per res ni en la Carta Magna ni en el conveni subscrit entre l'Estat i la nostra comunitat autònoma per a la gestió d'aquests centres, perquè segons l'Estatut d'Autonomia de 2007 i també la Llei de consells insulars aquestes institucions també són institucions de la comunitat autònoma. Per tant, la titularitat continua en mans de l'Estat i la gestió en mans de la comunitat autònoma.

És cert que l'article 71 de l'Estatut d'Autonomia no ho contempla com a una des les funcions executives de competències que podrien ser assumides pels consells insulars mentre que sí contempla sanitat i educació, però també és cert que aquest article deixa una porta oberta quan diu que podran ser assumides "qualssevol altres que, dins l'àmbit territorial propi, corresponguin als interessos respectius, d'acord amb les transferències o delegacions que a pel fi s'estableixin".

És a dir, no ho contempla, però ho permet i diu que serà una llei del Parlament la que establirà el procediment de transferència als consells insulars. I aquí estam, prenent en consideració una llei de delegació de competències al Consell Insular de Menorca d'algunes de les facultats que exerceix l'Administració de la CAIB en relació amb les institucions culturals a les quals ens referim.

Però, tal com hem expressat al principi, és a causa d'aquesta complexitat normativa que volíem un pla pilot, comencem -pensàvem- per aquell consell insular que més interès té, que més clar ho té i que més ho ha reclamat -serà aquesta la tercera legislatura- i si tot es desenvolupa com toca podrem estendre l'experiència a altres illes o, si més no, es podrà constatar que falla i que s'ha de modificar.

Ara tenim una llei davant, una llei d'encomana de gestió perquè l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears així ho mana, tal com ho hem dit, per fer efectives aquestes figures jurídiques, però en realitat, què fa aquesta llei? Al nostre entendre, el que fa és formalitzar un conveni, un contracte entre les administracions implicades que regula el paper que ha de jugar cadascuna d'elles, un text, en definitiva, que voldríem que fos un exemple, un camí no només per a les altres illes de la nostra comunitat autònoma, sinó també per a altres comunitats autònomes de característiques similars.

En el projecte que avui prenem en consideració queda clar que es mantenen els termes dels convenis signats en el seu dia entre l'Estat i la comunitat autònoma de les Illes Balears i que són algunes de les competències de gestió de la comunitat autònoma les que es deleguen al Consell Insular de Menorca. Per exemple, quant al moviment de fons de cada administració tindrà competència sobre aquells dels quals és titular i per tant, haurà de ser consultat en tot allò que l'afecti, etc.

Per altra banda, hi ha també mitjans personals que continuen amb la seva dependència orgànica de l'Administració de la comunitat autònoma, però funcionalment passaran a dependre del consell insular. També preveu la creació d'una comissió paritària com a òrgan permanent de coordinació i cooperació bilateral i també una comissió tècnica transitòria. És a dir, tot allò que és necessari per aquesta cooperació i aquest trànsit cap a la gestió... per als consells insulars.

En tot cas, no és una porta tancada, segons l'article 13 d'aquesta llei el Consell Insular de Menorca també pot renunciar a aquesta delegació tant per incompliment, per exemple, de la comunitat autònoma com també per la insuficiència de mitjans personals, econòmics i materials.

Aquest text que va ser consensuat entre la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears i el consell insular va ser aprovat per la Comissió Mixta Interinsular de Transferències a la sessió de dia 3 de desembre del 2010, on estan representats a més del Govern, el Consell Insular de Menorca i tots els grups parlamentaris; després va ser aprovat també pel Consell Insular de Menorca dia 20 de desembre del 2010.

És cert que mentre que en aquest parlament el maig del 2008 el Grup Popular va votar favorablement la iniciativa, i no sols això sinó que va expressar la seva satisfacció per una iniciativa que compartia, després tant a la comissió mixta interinsular com al ple del Consell Insular de Menorca s'ha abtingut al·legant falta de dotació econòmica i de personal i que el ministeri no ha compromès les inversions de climatització.

Nosaltres podríem compartir també aquestes cauteles. És cert que per al Consell Insular de Menorca no serà fàcil, ningú no ho ha dit que hagi de ser fàcil, fer-se càrrec encara que parcialment d'algunes institucions on s'ha fet molt poqueta cosa tota la vida, governés qui governés, però tampoc no és fàcil assumir qualsevol de les altres competències que ha anat assumint el nostre consell i ho ha fet, perquè creu fermament que no és una administració local, que no és únicament una diputació o un ajuntament d'ajuntaments, sinó perquè creu que és govern de la comunitat autònoma en el seu territori.

Tornem, però, a la llei. Ara estam a la recta final, és la tercera legislatura que els diputats d'aquesta cambra intenten complir amb aquesta reivindicació de la nostra illa. Aquesta vegada tenim un text que avui comença la seva tramitació en aquesta cambra i no podem defraudar les expectatives creades a la nostra illa per qüestions partidistes o perquè estam molt a prop d'unes eleccions locals i autonòmiques.

Es pot dir que ara no és el moment més adequat per negociar pressupostos, que aquesta llei no solucionarà els problemes d'aquestes institucions, que el pressupost serà el mateix, que no s'ha tancat el necessari augment de personal, etc., i això és veritat, però no ens enganem: els museus, les biblioteques i els arxius sempre han estat mal dotats en doblers i en personal i les administracions gestores sempre se n'han aprofitat, tant de la voluntarietat i de l'esperit vocacional dels treballadors d'aquests centres, gestioni qui gestioni i és per aquest motiu que el Museu de Menorca continua obert o que la Biblioteca Pública és una referència quant a la seva eficàcia amb els mitjans de què disposa, però també és veritat que necessitam un impuls decidit. Mai no ha estat fàcil donar els serveis que pertoca als ciutadans des d'aquestes institucions. Les persones al front, les que donen la cara a la ciutadania sempre han hagut de lluitar encara que sigui per baratar una bombeta fusa i perquè aquesta situació s'ha d'acabar ja és pel que el Grup Socialista votarà favorablement la presa en consideració de la Llei de delegació de competències. És també per aquest motiu que esperam un consens important en la seva tramitació que faciliti que pugui ser aprovada abans de finalitzar aquesta legislatura. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Hi ha algun grup que vulgui intervenir en contra? Per tant idò passarem a la fixació... sí, fixació de posicions...

(*Remor de veus*)

No, a favor, perdó, perdó. Intervengui, idò.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats, prenem avui en consideració a la fi el Projecte de Llei de delegació de competències al Consell Insular de Menorca, de les facultats que exerceix la comunitat autònoma en relació amb el Museu de Menorca, la Biblioteca i l'Arxiu Històric de Maó, institucions culturals que -tots vostès ho saben- són de titularitat estatal com ja han recordat els que m'han precedit en la paraula.

Dic a la fi perquè ja va ser l'any 1999 quan el Consell Insular de Menorca va reclamar que aquests centres havien de ser gestionats pel consell com a manera de complementar les competències que en matèria de cultura i promoció sociocultural ja va assumir a finals de l'any 1994 el Consell Insular de Menorca, una reivindicació reiterada legislatura rere legislatura.

Aquell any, el 94, es varen transferir les competències en matèria de patrimoni històric, però no es va transferir cap institució museística ni bibliotecària. Entendran vostès que aquests centres formen part important de qualsevol política cultural o patrimonial que es vulgui desenvolupar a Menorca. Era lògic així que aquests centres fossin gestionats tard o prest pel consell.

Esperam per tant certs testimonis de les darreres passes administratives que condueixen al traspàs de la gestió d'aquests centres. És aquest un procés que entenem que ha de millorar la gestió d'aquestes institucions i en aquest sentit ens congratulam que finalment sigui així.

Hem de lamentar però la frisança del Govern, tot i que hi ha un mandat d'aquesta mateixa legislatura en què l'any 2008 el PSOE va presentar una PNL en la qual s'encomanava al Govern que procedís a encomanar a la vegada la gestió del Museu de Menorca i que amb les esmenes que es varen presentar es va complementar amb la Biblioteca Pública de Menorca i l'Arxiu Històric de Maó, un manament com dic que feia referència a la firma de convenis per procedir a aquesta gestió. Malgrat la primerenca aprovació a principis d'aquesta legislatura la proverbial diligència d'aquest govern ha fet que en realitat el procés no s'iniciés fins a pràcticament finals de l'any passat, tot i que el mateix conseller de Cultura del Govern balear ens anunciava, allà cap al 3 de febrer del 2010, que en dotze dies es disposaria del primer esborrany de la transferència.

Com és habitual aquests dotze dies es convertiren en quasi dotze mesos. Una prova d'aquesta pressa..., d'aquesta frisança perdó, és que el projecte de llei conté, en el meu entendre, indefinicions, llacunes que intentarem millorar o aclarir amb la presentació de les oportunes esmenes.

Entre l'aprovació de la proposició no de llei i avui, però, s'han succeït les notícies sobre aquest procés tant des d'àmbits polítics, com pugui ser el mateix consell insular que reclamava mes rere mes que s'iniciés la transferència, com el social, amb què l'Associació d'Amics del Museu de Menorca exposava les preocupacions de procedir a una encomana mal dotada. Entre tant es va publicar que les col·leccions del museu patien la manca d'aire condicionat, aquest fet, gravíssim, no va motivar la resposta del Govern fins passats uns dies, cosa que posava més encara en evidència la poca preocupació de la Conselleria d'Educació sobre aquest centre. Una manca de preocupació que va motivar que el Partit Popular demanés la reprovació del director general de Cultura i del conseller per la manca d'informació que es requeria en l'àmbit social en aquell moment a Menorca. Una manca d'informació que per cert perdura a dia d'avui encara.

Encara esper els informes que posen en evidència les mancances, planta per planta, del Museu de Menorca. Afortunadament sembla que la Biblioteca Pública de Menorca i l'Arxiu de Maó no tenen aquests problemes. Aquests problemes, els tenim perquè des de fa quatre anys aquest sistema d'aire condicionat del museu està espenyat i el Ministeri de Cultura no du a terme la pertinent inversió, ja que és competència d'aquest ministeri -com saben- com a titular del bé dur-la a terme.

Ens preocupa moltíssim que el museu o qualsevol altre centre dels quals es transfereix la gestió pugui venir amb mancances i no només rall d'infraestructures, també rall d'equipaments, de personal i de dotació econòmica, pressupostària en definitiva. Tots sabem que la principal funció del museu és la de conservar el valuós patrimoni històric de Menorca i si no hi ha les condicions climàtiques pertinents, això serà difícilment factible.

El Museu de Menorca, la biblioteca i l'arxiu han de complir amb les funcions per les quals varen ser creats i si no disposen de les condicions pertinents i necessàries difícilment poden dur a terme la seva tasca.

A finals de l'any passat la Comissió d'Educació va aprovar una proposta presentada per aquest grup parlamentari arran dels preocupants esdeveniments ocorreguts al museu. La comissió va aprovar tres dels quatre punts. El primer instava el Ministeri de Cultura a dur a terme la inversió de climatització; el segon punt... que el Govern balear havia de presentar al Parlament una auditoria abans de dia 1 de març en què es reflectissin i analitzessin les condicions en les quals estava el museu; finalment, instava el Govern que, en el pressupost del 2011, s'inclouessin les corresponents partides econòmiques i de mitjans humans que permetessin dur a terme amb suficiència les funcions que li són encomanades.

Del primer encara no en sabem res; del segon, tampoc, i el tercer tampoc no s'ha complert perquè ja saben vostès que el Govern balear no ha volgut tramitar els pressuposts del 2011 davant la Cambra per estar en minoria.

Respecte del contingut del projecte de llei creim que s'haurien de definir millor alguns conceptes. El projecte de llei disposa d'una relació d'edificis que es transfereixen, però no de les instal·lacions que s'hi associen. Pensa que el consell insular hauria de saber abans de res quin és... ara m'he perdut... quin és el contingut del que se li encomana. No disposem d'un estat de la qüestió quant a deficiències o necessitats inversores per part del ministeri, a curt o a mitjan termini. No sabem com s'actualitzarà la quantitat transferida per exercir les competències.

No queda clara la funció de direcció encomanada al consell insular, tant quant al museu com a la biblioteca, hi ha sengles directors, els quals s'han d'atendre al que estableix el Reglament de museus i arxius de titularitat estatal. Es desconeix el contingut dels contractes de serveis auxiliars, de neteja, de lloguers. No se sap quins expedients ha de continuar el consell insular i quins no. No disposam de la liquidació del pressupost de l'any passat ni dels anteriors per saber on es gasten realment els doblers i un llarg etcètera que... no vull fer més extensiu.

Tots són qüestions que esperam poder anar perfilant d'ara en endavant per tal que l'encomana sigui realment efectiva i no suposi un problema greu de gestió per part del consell insular. Malgrat això expressam el nostre suport amb una abstenció a la tramitació d'aquesta llei per donar compliment al manament del Parlament i a les demandes dels partits que des de fa molta estona -com ja s'ha dit- han reclamat aquesta transferència per part del consell.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Per les intervencions, puc entendre que la Cambra pren en consideració la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular de proposta de delegació de competències al Consell Insular de Menorca, senyors portaveus? És així?

Per tant, s'aprova aquesta presa en consideració.

VI. Elecció de membre del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Passam ara al darrer punt de l'ordre del dia d'elecció d'un membre del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Atesa la petició presentada per la presidenta del Consell Consultiu de les Illes Balears, de designació d'un nou membre amb motiu de la vacant que es produí pel decés del Sr. Rafael de Lacy, procedeix que s'elegeixi un nou membre. Procedirem a l'elecció d'acord amb el previst a l'article 76.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i els articles 5 i 6 de la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, atès allò previst a l'article 16 de l'esmentada norma.

Els diputats Sr. Josep Melià i Ques, Sra. Isabel Alemany i Moyà i Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, adscrits al Grup Parlamentari Mixt, han presentat l'escrit 429/11, mitjançant el qual proposen el Sr. Antoni Mir i Llabrés per cobrir la vacant esmentada. Així doncs, puc entendre elegit per assentiment el Sr. Antoni Mir i Llabrés com a membre del Consell Consultiu de les Illes Balears o hem de passar a votació?

Per tant, havent-s'hi obtingut assentiment, aquesta presidència proclama elegit com a membre del Consell Consultiu de les Illes Balears la persona esmentada. Aquesta elecció es comunicarà al president de les Illes Balears per al seu nomenament, d'acord amb el previst a l'article 5.5 de la llei abans esmentada.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
